

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ (الحديث)

(جنهن سان الله تعالى پلائيء جوارادو فرمائي توتہ ان کي دين ۾ سمجھ عطا ڪري ٿو)

اسلاميات

ستين ڪلاس لاءِ

سندھ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو

سپڻي حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
 تيار ڪندڙ: سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو
 منظور ٿيل: صوبائي محڪم تعليم و خواندگي، حڪومت سنڌ
 بمراسلہ نمبر ايس او (جي، آءِ) اي. ائنڊ ايل/ ڪريڪيولم 2014 گورنمينٽ آف سنڌ ايجوڪيشن
 اينڊ لٽريسي ڊپارٽمينٽ بتاريخ 3 ڊسمبر 2015
 صوبائي ڪميٽي براءِ جائزہ ڪتب بيورو آف ڪريڪيولم ۽ توسيع تعليم ونگ سنڌ ڄام شورو جو تصحيح ٿيل
 سنڌ صوبي جي اسڪولن لاءِ اسلاميات جو واحد درسي ڪتاب

نگرانِ اعلى: آغاسهيل احمد (چيئرمين سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو)
 نگران: عبدالباقي ادریس السندي
 مُصنّفين: پروفيسر ڊاڪٽر مختيار احمد ڪانڌڙو
 سنڌيڪار: ابو واصف ڀٽو
 ايڊيٽر: ڊاڪٽر پروفيسر خليل احمد ڪورائي

صوبائي جائزہ ڪميٽي

☆ پروفيسر ڊاڪٽر ثناء الله ڀٽو ☆ پروفيسر ڊاڪٽر خليل احمد ڪورائي
 ☆ پروفيسر محمد ابراهيم پرڙو ☆ پروفيسر عطا محمد ڏيٽو
 ☆ عبدالحڪيم پناڻ

ڪمپوزنگ ۽ لي آؤٽ ڊزائنگ: ☆ اسدالله ڀٽو ☆ نور محمد سميجو

فهرست

صفحو	عنوان
	باب پهريون: القرآن الكريم
۲	(الف) ناظره قرآن: پارو- ۱۳ کان- ۲۰ تائين (۸ پارا)
۳	(ب) حفظ قرآن مجيد:
۳	سُورَةُ الضُّحَى - سُورَةُ الزَّلْزَالِ - سُورَةُ الْقَارِعَةِ
۴	(ج) حفظ ۽ ترجمو:
۴	رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
۴	رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
	باب ٻيو: ايمانيات ۽ عبادتون
۶	(الف) ايمانيات: رسولن تي ايمان (رسالت ۽ ان جون گهرجون)
۱۱	(ب) عبادات:
۱۱	۱- اسلام ۾ عبادت جون تصور
۱۶	۲- دعا جي اهميت ۽ فضيلت
۲۱	۳- زکوٰۃ: (فضيلت ۽ سماجي اهميت)
	باب ٽيون: سيرت طيبه
	حضرت مُحَمَّد ﷺ جن جي زندگي مبارڪه (فتح مڪه کان وصال تائين)
۲۷	۱- فتح مڪه
۳۳	۲- غزوہ حنين
۳۸	۳- غزوہ تبوك
۴۳	۴- حُطْبَةُ حِجَّةِ الْوَدَاع
۴۹	۵- وصال

صفحو	عنوان
	باب چوٿون: اخلاق ۽ آداب
۵۵	۱- سخاوت جي فضيلت ۽ ڪنجوسيءَ جي مذمت
۶۰	۲- ميانه روي (وچٿرائي)
۶۵	۳- مساوات (برابري)
۷۰	۴- محنت جي عظمت
۷۴	۵- ماحول جي گدلاڻ ۽ اسلامي تعليمات
۷۹	۶- حقوق العباد (مائت، مهمان، بيمار)
	باب پنجون: هدايت جا سرچشما / مشاهير اسلام
۸۵	۱- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا
۹۰	۲- حضرت فريد الدين گنج شکر رحمہ اللہ
۹۵	۳- صلاح الدين ايوبي رحمہ اللہ
۱۰۰	۴- علامہ ابن خلدون رحمہ اللہ
۱۰۵	لغات

القرآن الكريم

تعارف

قرآن مجيد الله تعالى جو آخري ڪتاب آهي. اهو ڪتاب سڀني نبين جي سردار، الله تعالى جي آخري رسول حضرت محمد ﷺ تي نازل ٿيو. هن ڪتاب جي نازل ٿيڻ جو مڊو لڳ ڀڳ ٽيويهه سال آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعالى جي طرفان نبي ڪريم ﷺ تي مرحليوار حڪم نازل ٿيندا رهيا. هن مقدس ڪتاب ۾ انسانن جي زندگيءَ سان واسطو رکندڙ اهي حڪم ذڪر ڪيا ويا آهن، جن تي عمل ڪرڻ سان انسان دنيا ۽ آخرت ۾ ڪامياب ٿي سگهي ٿو. قرآن مجيد جي تلاوت ڪرڻ ۾ وڏو ثواب آهي. هڪ هڪ حرف پڙهڻ سان ڏهه ڏهه نيڪيون ملن ٿيون. اسان کي گهرجي ته قرآن مجيد تجويد سان پڙهون. پوري قرآن مجيد جي معنيٰ ۽ مطلب کي سمجهي، ان تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون.

مقصد

پهرئين باب ۾ ناظره قرآن مجيد جي لاءِ مقرر ڪيل نصاب ۾ آڻڻ سڀارن جي پڙهڻ سان شاگرد قرآن مجيد جا ويهه پارا ناظره مڪمل ڪندا. ان جي پڙهڻ دوران لفظن جي اچار جي ادائگي تجويد سان ڪري سگهندا. هن باب کي پورو ڪرڻ سان قرآن مجيد ياد ڪرڻ لاءِ جيڪي ٽي سورتون رکيون ويون آهن، انهن کي سهڻي طريقي سان ياد ڪندا. انهن سورتن جي تلاوت نمازن دوران يا ٻين وقتن ۾ ڪندا رهندا. اهڙيءَ طرح هن باب ۾ جيڪي دعا واريون به قرآني آيتون مقرر ڪيون ويون آهن، انهن کي ترجمي سميت ياد ڪري وقتاً فوقتاً پنهنجين خطائن جي معافي ۽ علم جي حاصل ڪرڻ لاءِ پڙهندا رهندا.

(الف) ناظره قرآن مجيد: ۱۳ کان ۲۰ (آٺ پارا)

(۱۳) وَمَا أُبَرِّئُ (۱۴) رَبِّمَا (۱۵) سُبْحَنَ الَّذِي (۱۶) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ (۱۷) اقْتَرَبْ (۱۸) قَدْ أَفْلَحَ (۱۹) وَقَالَ الَّذِينَ (۲۰) آمَنُ خَلَقَ

سکيا جي حاصلات

- قرآن مجيد جي هن حصي پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- قرآن مجيد جو مقرر ڪيل هيءُ حصو چڱيءَ طرح ناظره پڙهي سگهندا.
- قرآن مجيد جي پڙهيل ويهه پارن مان روزانو تلاوت ڪري سگهندا.
- قرآن مجيد جون مقرر ڪيل سورتون ياد ڪري، ٻڌائي سگهندا.
- قرآن مجيد جون مقرر ڪيل آيتون ترجمي سان ياد ڪري، ٻڌائي سگهندا.

استادن لاءِ هدايتون

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي پارن جا نالا ياد ڪرايا وڃن.
- ناظره ۽ حفظ وارن پنهنجي حصن جو سال جي وچ ۾ امتحان ورتو وڃي ۽ سالياني امتحان جي موقعي تي زباني امتحان ورتو وڃي. ان ۾ حاصل ڪيل نمبرن تي ڄڻ جي فهرست ۾ لکيا وڃن.
- اسلاميات جي ڪل سو نمبرن مان ناظره واري حصي لاءِ چاليهه نمبر مقرر ڪيا ويا آهن ۽ اسلاميات ۾ ڪامياب ٿيڻ لاءِ ناظره قرآن مجيد ۾ ڪاميابي لازمي آهي.

(ب) حفظ قرآن مجيد: سُورَةُ الضُّحَى - سُورَةُ الزَّلْزَالِ - سُورَةُ الْقَارِعَةِ

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ الزَّلْزَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعُفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝

(ج) حفظ ۽ ترجمو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

① رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ (البقرة: ٢٨٦)

ترجمو: اي اسان جا پالڻهارا! جيڪڏهن وساريون يا ڇڪ ڪريون ته اسان کي نه پڪڙ ۽ اي اسان جا پالڻهارا! اسان تي اهڙو بار نه رک جهڙو اسان کان اڳين تي رکيو هئي، ۽ اي اسان جا پالڻهارا! (جنهن بار) جي ڪڙڻ جي اسان کي سگهه ڪانهي سو اسان تي نه رک، ۽ اسان کي معاف ڪر ۽ اسان کي بخش، ۽ اسان تي مهر ڪر! تون اسان جو سائين آهين تنهنڪري اسان کي ڪافرتوليءَ تي سوڀ ڏي!

② رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ (طه: ٢٨ کان ٣٨)

ترجمو: اي منهنجا پالڻهارا! مون لاءِ منهنجو سينو کول. ۽ منهنجو ڪم مون لاءِ سولو ڪر. ۽ منهنجي زبان جي هٻڪ لاه ته (اهي) منهنجي ڳالهه سمجهن.

سبق جو خلاصو

- قرآن مجيد جا آيت پاران (١٣ کان ٢٠ تائين) ناظره پڙهڻ ضروري آهن.
- سورة الضحىٰ، سورة الزلزلا ۽ سورة القارعه ياد ڪرڻ لازمي آهن.
- هن سبق ۾ قرآن مجيد جون ٻڌايل دعائون ترجمي سان ياد ڪرڻ ضروري آهن.

ايمانيات ۽ عبادتون

تعارف

هن باب ۾ اسلام بابت ٻن بنيادي ۽ اهم ڳالهين جي سکيا ڏني وئي آهي. هڪ عقيدو ۽ ٻي عبادت. اسلامي تعليمات ۾ عقيدن ۽ عبادتن کي تمام گهڻي اهميت حاصل آهي. توحيد کان پوءِ رسولن سڳورن تي ايمان اسلام جو ٻيو بنيادي عقيدو آهي. ڪوبه انسان تيسنئين مسلمان نٿو بڻجي سگهي، جيستائين هوسپني نبين تي بنا متپيد جي ايمان نه آئي. اسلام ۾ عبادت جي تصور جي وضاحت ڪئي وئي آهي. انهن عبادتن ۾ نماز، روزو، حج، زڪوة بنيادي حيثيت رکن ٿا. هتي اسين دعا ۽ زڪوة جي فضيلت ۽ سماجي اهميت کي ذڪر ڪنداسين.

دعا ۽ زڪوة اسلام جون ٻه اهم عبادتون آهن. دعا هڪ طرف انسان جي عاجزيءَ جو بهترين اظهار آهي ته ٻئي طرف پنهنجي رب سان گهري تعلق جو نالو آهي. زڪوة هڪ اهم مالي عبادت آهي، جنهن سان هڪ طرف سماج ۾ معاشي خوشحالي پيدا ٿئي ٿي ته ٻئي طرف رب جي مالي نعمتن جو بهترين شڪرائي جو ذريعو آهي.

مقصد

هن باب ۾ شامل سبقن جي مطالعي کان پوءِ ٻارن جي ذهن ۾ اسلام جي ٻئي عقيدو يعني رسالت جي حقيقت کلي واضح ٿئي ٿي ۽ اهي شعور سان هن عقيدو تي يقين رکندا. رسالت ۽ ان جون گهرجون ڄاڻڻ سان ٻارن جي ذهن ۾ رسولن سڳورن جي نقش قدم تي هلڻ جو شوق پيدا ٿيندو ۽ انهن سان محبت ۽ عقيدت جا جذبا پيدا ٿيندا. دعا جي حقيقت سندن ذهنن ۾ واضح ٿيندي ۽ ان سان گڏوگڏ سندن دلين ۾ زڪوة جي معاشرتي فضيلت ۽ سماجي اهميت جو احساس پيدا ٿيندو.

رسولن تي ایمان (رسالت ۽ ان جون گھرجون)

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته آهي:
- رسول جي لغوي ۽ اصطلاحي معنیٰ کي ڄاڻي بيان ڪري سگھندا.
 - رسالت جي گھرجن جي چئن قسمن کان پوريءَ طرح آگاهه ٿي، لکي سگھندا.
 - رسالت جي عقيدتي مطابق زندگي گذارڻ جي ڪوشش ڪري سگھندا.

رسالت جي معنیٰ ۽ مفھوم: رسالت جي لغوي معنیٰ ”پیغام پہچائڻ“ آهي ۽ ’رسول‘ جي معنیٰ آهي ”پیغام پہچائيندڙ“. رسول لاءِ هڪ ٻيو لفظ ”نبي“ به استعمال ٿئي ٿو. ”نبي“ جي لغوي معنیٰ آهي ”خبر ڏيندڙ“. اصطلاح ۾ ”رسول“ ۽ ”نبي“ الله تعالیٰ جي ان پياري ٻانهي کي چئبو آهي، جنهن کي الله تعالیٰ پنهنجو پیغام ڏيئي انسانیت جي هدايت لاءِ موڪليندو آهي.

رسالت جو عقیدو: اسان کي خبر آهي ته الله تعالیٰ اسان کي پنهنجي عبادت لاءِ پیدا ڪيو آهي. الله تعالیٰ جي عبادت ڪهڙيءَ طرح ڪجي ۽ زندگي گذارڻ جي صحیح واٽ ڪهڙي آهي، هي اهڙا سوال آهن، جن کي اسين پنهنجي مرضيءَ ۽ پنهنجي ذهن سان طي نٿا ڪري سگھون. انهيءَ حقیقت کي سامهون رکندي اسان جي رب اسان ڏانهن پنهنجن چونڊیل پیارن ٻانهن کي پیغمبر بڻائي موڪلیو. قرآن مجید ۾ الله تعالیٰ جو فرمان آهي:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ (الفاطر: ٢٣)

۽ اهڙي ڪا ٽولي آهي ئي ڪانه جنهن ۾ ڪوڊيچاريندڙ نه گذريو آهي.

بئي هنڌ ارشاد مبارڪ آهي:

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ ﴿٣٤﴾ (يونس: ٣٤)

۽ سڀ ڪنهن امت لاءِ هڪ پیغمبر آهي.

توڙي جو قرآن مجيد ۾ ڪجهه نبين ۽ رسولن سڳورن ﷺ جو ذڪر آهي، پر قرآن مجيد جون بيان ڪيل آيتون ٻڌائين ٿيون ته الله تعاليٰ مختلف قومن ۽ علائقن ڏانهن ڪيترائي نبي ۽ رسول سڳورا ﷺ موڪليا آهن. هڪ روايت مطابق الله تعاليٰ هڪ لک چوويهه هزار نبي سڳورا ﷺ موڪليا آهن. انهن سڀني تي ايمان آڻڻ ضروري آهي. اسلام ۾ اسان کي اهو عقيدو ڏنو ويو آهي ته انهن پيغمبرن مان ڪنهن به هڪ کي نه مڃڻ اصل ۾ سڀني نبين سڳورن ﷺ کي نه مڃڻ برابر آهي، ڇاڪاڻ ته اهي سڀ الله تعاليٰ جي طرفان موڪليا ويا آهن. سڀ کان اڳ ۾ حضرت آدم ﷺ کي ۽ سڀ کان آخر ۾ حضرت محمد ﷺ کي نبي بڻائي موڪليو ويو آهي ۽ پاڻ سڳورن ﷺ تي رسالت ۽ نبوت جو سلسلو هميشه لاءِ ختم ڪيو ويو آهي. انهيءَ ڪري حضور ﷺ کي قيامت تائين سموري دنيا لاءِ موڪليو ويو آهي. اسلامي تعليمات ۾ ان عقيدو کي ”ختم نبوت جو عقيدو“ چئبو آهي. هن عقيدو تي ايمان آڻڻ هر مسلمان لاءِ تمام ضروري آهي. هن عقيدو کي مڃڻ بنا ڪو شخص مسلمان نٿو ٿي سگهي.

پيغمبرن کي موڪلڻ ۾ حڪمت: الله تعاليٰ انسانن سان تمام گهڻي محبت رکي ٿو، انهيءَ ڪري کين پيدا ڪرڻ کان پوءِ سندن هدايت ۽ رهنمائيءَ لاءِ پنهنجا پيارا پيغمبر موڪليندو رهيو. ته جيئن انسان الله تعاليٰ جي ناراضگيءَ کان بچي سگهي ۽ جهنم ۾ داخل نه ٿئي ۽ قيامت جي ڏينهن انسان الله جي بارگاهه ۾ اهو نه چئي سگهي ته مون کي سزا ڇاڪاڻ پئي ڏني وڃي، مون کي ته صحيح ۽ غلط، حق ۽ باطل جي ته ڪا خبر ئي ڪانه هئي.

رسالت جون گهرجون: رسولن تي ايمان آڻڻ کان هڪدم پوءِ اسان تي انهن جا جيڪي حق لاڳو ٿين ٿا، اهي هن طرح آهن:

۱- رسولن ﷺ سان محبت: الله تعاليٰ جي ڪنهن به پيغمبر تي ايمان آڻڻ جي سڀ کان پهرين گهرج هيءَ آهي ته دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ ان سان ئي محبت ڪئي وڃي، ڇاڪاڻ ته هيءُ اها هستي آهي، جنهن انسان کي زندگيءَ جو پورو شعور بخشي ۽ حقيقي ڪاميابيءَ جي واٽ ٻڌائي. هڪ حديث ۾ اچي ٿو ته حضور ﷺ جن فرمايو:

”توهان مان ڪوبه شخص اڻڄاتلن پورو مؤمن نٿو بڻجي سگهي، جيستائين هو پنهنجي پيءُ، پنهنجي اولاد ۽ سموري انسانن کان وڌيڪ مون سان محبت نه ڪري.“

رسول الله ﷺ سان سڄي محبت هوندي ته سندن نقش قدم تي هلڻ آسان ٿيندو، ٻي صورت ۾ اسان لاءِ تمام گهڻي ڏکيائي بڻجي پوندي.

۲- عزت ۽ احترام: رسولن تي ايمان آڻڻ جي ٻي گهرج هيءَ آهي ته انهن جو دل سان ادب ۽ احترام ڪيو وڃي. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ (الفتح: ۹)

ته (اي مؤمنو!) اوهين الله ۽ سندس پيغمبر تي ايمان آڻيو ۽ سندس (دين جي) مدد ڪريو ۽ سندس عزت ڪريو.

سوره حجرات جي روشنيءَ ۾ اها ڳالهه ثابت ٿي چڪي آهي ته رسول الله ﷺ جي گستاخيءَ سان انسان جا نيڪ عمل ڇڻ ٿين ٿا ۽ الله تعاليٰ ناراض ٿئي ٿو. ڪنهن به پيغمبر جي شان ۾ گستاخاڻا ڳالهائڻ، لکڻ يا سندن ڪا تصوير ٺاهڻ، سندن ادب ۽ احترام جي خلاف آهي.

۳- مدد ڪرڻ: رسولن تي ايمان آڻڻ جي ٽين اهم گهرج هيءَ آهي ته سندن ڪم ۾ مڪمل طور تي ساٿ ڏنو وڃي ۽ انهن سان گڏجي جان ۽ مال سان جهاد ڪجي. مطلب هي آهي ته انهن تي پنهنجي هر شيءِ قربان ڪرڻ گهرجي. جيئن صحابي سڳورا ڪندا هئا. اڄڪلهه اسان جي مٿان هيءَ ذميداري لاڳو ٿئي ٿي ته اسان سندن پيغام کي دنيا ۾ عام ڪريون ۽ انهن جي لاءِ خالص نيت سان پنهنجو وقت ۽ مال خرچ ڪريون.

۴- اطاعت ۽ پيروي: رسولن تي ايمان آڻڻ جي چوٿين اهم گهرج هيءَ آهي ته اسان سندن ڏسيل واٽ کي عملي نمونو بڻائي. الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ (النساء: ۶۴)

ڪوئي پيغمبر نه موڪليو سون پر هن لاءِ ته الله جي حڪم سان سندس تابعداري ڪئي وڃي.

رسول سڳورا دين جي معاملن ۾ جيڪا تعليم ڏين، ان تي دل ۽ جان سان عمل ڪيو وڃي. عقيدو، عبادت، حلال ۽ حرام، جائز ۽ ناجائز، پاڪ ۽ ناپاڪ، معيشت ۽ سياست، عدالت ۽ انصاف مطلب ته زندگيءَ جي هر شعبي ۾ سندن ٻڌايل اصولن تي عمل ڪرڻ کي ”رسول جي اطاعت“ چئبو آهي. الله تعاليٰ کان پوءِ رسول الله ﷺ جن جي فرمانبرداري سڀ کان مُقَدَّم آهي.

اسان کي هن سبق مان هيءُ پيغام مليو ته رسالت جو عقيدو اسان جي ذهنن ۾ مضبوط ٿي وڃي، ته جيئن اسان عملي طور تي رسالت جي عقيدو جي گهرجن کي پورو ڪري سگهون.

سبق جو خلاصو

- الله تعالى کي انسانن سان ڏاڍي محبت آهي. هن انسانن کي پيدا ڪري، ڇڏيو ناهي، پر سندن رهنمائيءَ جي لاءِ نبي سڳورا ﷺ موڪليا، ته جيئن اُهي ماڻهو نبين سڳورن عليهم السلام جي پيروي ڪري سندس راضي حاصل ڪن ۽ الله تعالى جي حُڪمن مطابق زندگي گذاري سگهن.
- الله تعالى هر قوم ۽ علائقي ڏانهن نبي ۽ رسول موڪليا آهن.
- حضور ﷺ جن سڀ کان آخر ۾ پوري دنيا لاءِ نبي ۽ رسول ڪري موڪليا ويا آهن ۽ مٿان نبوت ۽ رسالت جو سلسلو ختم ڪيو ويو آهي.

- قرآن مجيد ۾ جن نبين سڳورن ﷺ جو ذڪر آيو آهي، انهن جا نالا معلوم ڪري ياد ڪريو.

شاگردن ۽ شاگردن جي لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- رسالت ۽ نبوت جي معنيٰ ۽ مفهوم ٻڌايو.
- ۲- ”ختم نبوت جو عقيدو“ ڇا ڪي چئبو آهي؟ ان جي اهميت بيان ڪريو.
- ۳- رسول جي گستاخي ڪرڻ جو مطلب ڇا آهي؟
- ۴- رسالت جون ڪهڙيون گهرجون آهن؟
- ۵- رسالت بابت ڪابه هڪ آيت ٻڌايو.

۲. خال ڀريو:

- (۱) الله تعالى کان پوءِ _____ جي اطاعت سڀ کان مُقَدَّم آهي.
- (۲) رسول الله ﷺ جي _____ سان نيڪ اعمال چٽ ٿين ٿا.
- (۳) حضور ﷺ جن تي _____ جو سلسلو هميشه لاءِ ختم ڪيو ويو آهي.
- (۴) هر قوم ڏانهن _____ موڪليو ويو آهي.
- (۵) قرآن مجيد ۾ صرف _____ نبين ۽ رسولن جو ذڪر آهي.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- رسول تي ايمان آڻڻ جي گهرج هيءَ آهي ته ان جو دل سان ادب ۽ احترام ڪيو وڃي.
☐	☐	۲- الله تعاليٰ صرف عربن ڏانهن رسول موڪليا آهن.
☐	☐	۳- قرآن مجيد ۾ ۱۰۰ نبين جو ذڪر آهي.
☐	☐	۴- الله تعاليٰ اسان کي صرف کائڻ پيئڻ لاءِ پيدا ڪيو آهي.
☐	☐	۵- رسول جي معنيٰ آهي پيغام پهچائيندڙ.
☐	☐	۶- حضور ﷺ سڀ کان آخري سموري ڪائنات لاءِ رسول بڻائي موڪليا ويا آهن.

۴. ڪالم-۱ جي لفظن کي ڪالم-۲ جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
سڀ کان آخري نبي بڻائي موڪليو ويو.	۱- حضرت آدم ﷺ کي
هيءَ آهي ته انسان سندن وات کي عملي نمونو بڻائي.	۲- رسول تي ايمان آڻڻ جي ٻي گهرج
ته سندن نقش قدم تي هلڻ آسان ٿيندو.	۳- حضور ﷺ کي
سڀ کان پهريائين موڪليو ويو.	۴- رسول الله ﷺ سان سچي محبت هوندي
هي آهي ته انهن جو دل سان ادب ۽ احترام ڪيو وڃي.	۵- رسول تي ايمان آڻڻ جي چوٿين گهرج

استادن لاءِ هدايت

- ”رسالت جي گهرجن“ جي موضوع تي شاگردن ۽ شاگرديائين جو مذاڪرو ڪرايو وڃي.

عبادات

(ب)

۱- اسلام ۾ عبادت جو تصور

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- عبادت جي اسلامي تصور کي چڱيءَ طرح سمجهي ٻڌائي سگهندا.
- عبادت جي تصور کي سمجهڻ سان انهن جي سماجي زندگيءَ ۾ وحدت پيدا ٿيندي ۽ عملي انتشار ختم ٿيندو، ان باري ۾ بيان ڪري سگهندا.
- پنهنجي عملي زندگي عبادت جي قاعدن مطابق گذاري سگهندا.

عبادت جي معنیٰ ۽ مفہوم:

عبادت جي معنیٰ آهي ٻانهپ ڪرڻ يا غلامي ڪرڻ. يعني پنهنجي حقيقي خالق ۽ مالڪ الله تعالیٰ جي ٻانهپ ڪرڻ. جيڪو شخص ٻانهپ يا غلامي ڪندو آهي ان کي ”عبد“ چئبو آهي. جهڙيءَ طرح هڪ غلام پنهنجي آقا ۽ مالڪ جي غلامي ۽ فرمانبرداري ڪندو آهي، اهڙيءَ طرح هڪ حقيقي عبد به پنهنجي آقا ۽ مالڪ الله تعالیٰ جي غلامي ۽ فرمانبرداري ڪري ٿو.

قرآن مجيد جي مطالعي مان معلوم ٿئي ٿو ته انسانن کي الله تعالیٰ صرف پنهنجي ٻانهپ لاءِ پيدا ڪيو آهي. الله تعالیٰ جو ارشاد آهي:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ (الذاريات: ٥٦)

۽ ڄڻ ۽ ماڻهن کي نه پيدا ڪيوسون، سواءِ هن جي ته منهنجي عبادت ڪن.

اسلام ۾ عبادت جو تصور: اسلام ۾ عبادت جو تصور تمام وسيع ۽ جامع آهي. اسلامي تعليمات مطابق اسان جي عبادت جو اسان کي ئي فائدو پهچي ٿو، اسان جي رب کي فائدو نٿو پهچي. جيڪڏهن دنيا جا سمورا انسان به الله تعاليٰ جي پانهپ کان منهن موڙين ته به الله تعاليٰ جي طاقت ۽ اختيار ۾ ڪابه ڪوت نٿي ٿي سگهي. اهڙيءَ طرح جيڪڏهن سموري دنيا جا انسان هن جي عبادت ڪرڻ ۾ لڳي وڃن ته اها ڳالهه سندس اڻڪٽ طاقت ۽ عظيم اختيار ۾ واڌاري جو سبب نه بڻجي سگهندي. اسلام ۾ عبادت جو تصور صرف نماز، روزي، زڪوة، حج ۽ ذڪر و اذڪار تائين محدود ناهي، پر زندگيءَ جا سمورا معاملو ۽ ڪم، جيڪي الله تعاليٰ جي حڪم مطابق ڪيا وڃن، اهي به عبادت ۾ شامل آهن. هڪ انسان جيڪڏهن ڪاروبار يا واپار ڪري ٿو ۽ ان ۾ الله تعاليٰ ۽ سندس رسول جي نافرماني نٿو ڪري ته اهو اصل ۾ عبادت ڪري ٿو. انهيءَ ڪري چيو ويندو آهي ته ”حلال رزق حاصل ڪرڻ عبادت آهي“. اهڙيءَ طرح جيڪڏهن ڪو ملازم سرڪاري هجي يا خانگي، پنهنجي ديوتن ذميداري ۽ ديانتداريءَ سان ادا ڪري ٿو ته اهو به اصل ۾ عبادت ۾ مصروف آهي. اهڙيءَ طرح جيڪڏهن ڪو شخص محنت ۽ لڳاءُ سان تعليم حاصل ڪري رهيو آهي ته جيئن پنهنجي ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪري سگهي ته اصل ۾ اهو به عبادت ڪري رهيو آهي. ان مان معلوم ٿيو ته جيڪڏهن زندگيءَ جي سڀني معاملن ۾ الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي تعليمات جي خلاف ورزي نه ڪئي وڃي ته اها ”عبادت“ چئبي.

عبادت جي ان تصور سان حقوق الله ۽ حقوق العباد سڀئي ادا ٿين ٿا، جنهن سان هڪ سٺو سماج وجود ۾ اچي ٿو. سماج مان برائيون ختم ٿين ٿيون ۽ سٺا انساني اخلاق ۽ گڻ پيدا ٿين ٿا. ڪوڙ، بدديانت، قتل ۽ غارتگري، ظلم ۽ ناانصافيءَ جهڙيون برائيون ختم ٿين ٿيون. حضور ﷺ ۽ صحابه ڪرام رضی اللہ عنہم جو دور ان جو واضح تاريخي ثبوت آهي.

اڄ اسان جي عبادت جو تصور تمام محدود رهجي ويو آهي. اسان عبادت صرف نماز، روزي، زڪوة، حج ۽ ذڪر و اذڪار کي سمجهون ٿا ۽ پنهنجا معاملو عبادت کان ٻاهر ڪڍون ٿا. هن مان اسان کي اهو سبق مليو ته زندگيءَ جي سڀني معاملن کي عبادت سمجهون ۽ انهن کي الله تعاليٰ ۽ سندس رسول ﷺ جي هدايتن مطابق سرانجام ڏيون.

سبق جو خلاصو

- عبادت ”بانھپ“ ۽ ”غلامي“ کي چئبو آهي. اسلام ۾ عبادت جو تصور تمام گهڻو وسيع ۽ جامع آهي.
- پنهنجي زندگيءَ جي سڀني معاملن کي الله تعالى ۽ ان جي رسول ﷺ جي تعليمات مطابق ادا ڪرڻ اصل ۾ عبادت آهي. نماز، روزو، زڪوة ۽ حج به انهيءَ لاءِ انسان کي تيار ڪن ٿا.

- عبادت جي موضوع تي هڪ مختصر نوٽ پنهنجي پنهنجي ڪاپين تي لکي پنهنجي استاد صاحبن کان چيڪ ڪرايو.

شاگردن ۽
شاگرد پائين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- عبادت جي لفظي معنيٰ ڪهڙي آهي؟
- ۲- اسلام ۾ عبادت جو تصور ڪهڙو آهي؟
- ۳- انساني تخليق جو مقصد ڇا آهي؟
- ۴- اسان جي عبادت جو فائدو ڪنهن کي ملي ٿو؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- عبادت جي لغوي معنيٰ آهي:

- (ب) روزو رکڻ
(د) حج ڪرڻ

- (الف) نماز پڙهڻ
(ج) بانھپ يا غلامي ڪرڻ

۲۔ اسلامي تعليمات مطابق اسان جي عبادت جو:

(الف) اسان کي فائدو ٿئي ٿو	(ب) اسان کي فائدو نٿو ٿئي
(ج) ٻين کي فائدو ٿئي ٿو	(د) ڪنهن کي به فائدو نٿو ٿئي

۳۔ حلال رزق حاصل ڪرڻ:

(الف) عين خدمت آهي	(ب) عين عبادت آهي
(ج) عين انسانيت آهي	(د) عين امانت آهي

۴۔ سڀني معاملن ۾ الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي تعليمات جي خلاف ورزي نه ڪئي وڃي ته اها:

(الف) رڳو ديانت چئبي	(ب) رڳو امانت چئبي
(ج) رڳو صداقت چئبي	(د) عبادت چئبي

۵۔ جيڪو شخص ٻانهي يا غلامي اختيار ڪري ٿو، ان کي:

(الف) معبود چئبو آهي	(ب) عبد چئبو آهي
(ج) محبوب چئبو آهي	(د) مسرور چئبو آهي

۳۔ خال پُر ڪريو:

- (۱) حلال رزق حاصل ڪرڻ عين _____ آهي.
- (۲) اسلام ۾ _____ جو تصور گهڻو وسيع آهي.
- (۳) عبادت جي معنيٰ _____ آهي.
- (۴) اسان عبادت صرف _____ کي سمجهندا آهيون.
- (۵) الله تعاليٰ _____ ۽ انسانن کي صرف پنهنجي ٻانهي لاءِ پيدا ڪيو آهي.

۴ صحیح جملن جي سامهون ✓ ۽ غلط جملن جي سامهون ✗ جو نشان لڳايو:

غلط	صحیح	جُملا
☐	☐	۱- اسلام ۾ عبادت جو تصور محدود آهي.
☐	☐	۲- عبادت جي معنی آهي ٻانهپ ڪرڻ.
☐	☐	۳- ڪاروبار الله تعالیٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي تعليمات مطابق ڪرڻ عبادت آهي.
☐	☐	۴- ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪرڻ لاءِ تعليم حاصل ڪرڻ عبادت آهي.
☐	☐	۵- اسان جي عبادت ڪرڻ سان اسان جي رب کي فائدو ٿئي ٿو.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
ٻانهپ يا غلامي ڪرڻ.	۱- اسلام ۾ عبادت جو تصور
تمام محدود سمجهيو ويو آهي.	۲- عبادت جي معنی آهي
گهڻو وسيع ۽ جامع آهي.	۳- اڄ اسان جي عبادت جو تصور
ڪيو ويو آهي ته اهي الله تعالیٰ جي عبادت ڪن.	۴- اسان عبادت صرف نماز، روزي
زڪوة، حج ۽ ذڪر واذڪار کي سمجهندا آهيون.	۵- جنن ۽ انسانن کي هن لاءِ پيدا

استادن لاءِ هدايت

- عبادت جي اسلامي تصور جي فائدين بابت شاگردن ۽ شاگردياڻين ۾ مباحثو ڪرايو وڃي.

۲- دُعا جي اهميت ۽ فضيلت

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته اُهي:
- دعا جي حڪمتن ۽ فائدين کان واقف ٿي بيان ڪري سگهندا.
- دعا جي ضرورت ۽ اهميت کي لکي سگهندا.
- اسلامي تعليم مطابق عملي زندگيءَ ۾ دعا گهري سگهندا.

دُعا جي معنیٰ ۽ مفہوم: دعا عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن

جي لفظي معنیٰ آهي سڏڻ يا پڪارڻ. دعا ۾ جيئن ته انسان زبان سان يا دل سان الله تعالیٰ کي سڏي يا پڪاري ٿو، انهيءَ ڪري هن کي ”دعا“ چئبو آهي. اسلامي تعليمات مطابق دعا خالص عبادت آهي، انهيءَ ڪري اها صرف ۽ صرف الله تعالیٰ کان ئي گهري سگهجي ٿي. هن عمل ۾ الله تعالیٰ سان گڏ ڪنهن ٻئي کي شريڪ نه ڪيو وڃي. الله تعالیٰ جو ارشاد مبارڪ آهي:

أَدْعُوْنِي اسْتَجِبْ لَكُمْ (المؤمن: ۲۰)

اوهين مون کان دُعا گهرو ته اوهان جي دُعا قبول ڪريان.

دُعا جي اهميت ۽ فضيلت: انسان جي روزمره جي زندگيءَ ۾ اڪثر اهڙا موقعا ايندا آهن، جڏهن هو

پنهنجو پاڻ کي مجبور ۽ بيوس سمجهندو آهي. جڏهن سمورا مادي سهارا ۽ دنياوي سبب ناڪام ٿيندا آهن ته انسان اهڙي هستيءَ ڏانهن موٽندو آهي ۽ کيس دل سان پڪاريندو آهي، جنهن هن ڪائنات کي مهارت سان جوڙيو آهي. هو اهڙي هستي آهي، جيڪا هر شيءِ تي پوري طاقت رکي ٿي، اها هستي الله تعالیٰ جي آهي. انسان ان تي پورو ايمان رکي، چاهي دل سان کيس پڪاري يا زبان سان پڪاري، هوان کي ٻڌي ٿو ۽ سندس حاجت پوري ڪري ٿو. هو سميع ۽ بصير هستي آهي. هن وٽ ڪا به شيءِ ڏکي ناهي. الله تعالیٰ جو ارشاد آهي:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي
لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

۽ جڏهن منهنجا ٻانهن توکان منهنجي پڇا ڪن، ته آءٌ ويجهو آهيان، جڏهن (ڪو) مون کي سڏي ٿو، تڏهن سڏيندڙ جو سڏ ورنيان ٿو تنهنڪري منهنجو حڪم قبول ڪرڻ گهرجن ۽ مون تي ايمان آڻڻ گهرجن ته مان اهي سڏرن. دعا جي اهميت جي باري ۾ رسول الله ﷺ جن جوارشاد آهي:

الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ دعا عبادت جو نچوڙ آهي.

نبي سڳورا ﷺ به هر حالت ۾ الله تعاليٰ کي پڪاريندا هئا ۽ پاڻ ٻين انسانن کي به اهائي هدايت فرمايائون. جڏهن به ڪو مسلمان مڪمل ايمان ۽ يقين سان الله تعاليٰ کان دعا گهري ٿو ته اها دعا قبول ٿئي ٿي. حديث مبارڪ جو مفهوم آهي ته دعا جي قبوليت جون ٽي صورتون آهن: (۱) اها دعا دنيا ۾ ئي قبول ٿي ويندي. (۲) يا آخرت ۾ ان دعا جو بدلو ڏنو ويندو (۳) ان دعا جي بدران ٻانهي تان ڪا مصيبت تاري ويندي. حضور ﷺ جي پسنديده دعائن مان ڪجهه هي آهن:

(۱) رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ (البقره: ۲۰۱)

اي اسان جا پالڻهار اسان کي دنيا ۾ (به) چڱائي ۽ آخرت ۾ (به) چڱائي ڏي ۽ اسان کي باهه جي عذاب کان بچاءِ.

(۲) رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٣﴾ (طه: ۱۱۳)

اي منهنجا پالڻهار! مون کي علم ۾ وڌاءِ.

دُعا جي حڪمت: دنيا جي ڏکيائين، مصيبتن ۽ حادثن ۾ انسان بيوس ۽ لاچار ٿئي ٿو ۽ مايوسيءَ جو شڪار ٿئي ٿو. اهڙيءَ حالت ۾ دعا جي حڪمت هيءَ آهي ته اها انسان کي حوصلو ڏئي ٿي ۽ مايوسيءَ کان بچائي ٿي ۽ الله تعاليٰ سان تعلق کي جوڙي ٿي.

دُعا گهرڻ جا ادب: پنهنجي دعا کي مقبول بنائڻ لاءِ دعا جا ڪجهه ادب هي آهن:

- دعا اخلاص ۽ توجّه سان گهرجي.
- دعا جي مقبوليت لاءِ شرط آهي ته حلال رزق کائجي.
- بُرن ۽ گناهه جي ڪمن جي دعا نه ڪجي.

- دعا صرف الله تعالى کان گهرجي.
- پاڪائيءَ جي حالت ۾ دعا گهرجي.
- قبوليت جي يقين سان دعا گهرجي.

دعا گهرڻ جا فائدا:

- دعا پريشانين کي ختم ڪرڻ لاءِ اثرائتو هٿيار آهي.
 - دعا بيمارين کان چوٽڪاري ۽ شفا جو ذريعو آهي.
 - دعا الله تعالى سان تعلق کي مضبوط ڪندي آهي.
 - دعا قوتِ اراديءَ کي مضبوط ۽ مستحڪم ڪري ٿي.
 - دعا دل ۽ دماغ جي يقين جي ڪيفيتن کي وڌائي ٿي.
 - دعا سان الله تعالى جي قوت ۽ طاقت تي اعتماد ۾ واڌارو ٿئي ٿو.
- جيئن ته دعا ۾ عاجزي ۽ انڪساري هوندي آهي، جيئن هٿن کي مٿي کڻڻ، اخلاص سان دعا گهرڻ، پنهنجي هيٺائي ۽ گناهن جو اعتراف ڪرڻ، اهي سڀئي شيون تڪبر ۽ وڌائيءَ جي جذبن کي ختم ڪن ٿيون، جنهن جي نتيجي ۾ سڀئي عمل عاجزي ۽ انڪساريءَ کي وڌائين ٿا.

سبق جو خلاصو

- دعا هڪ اهم عبادت آهي. دعا عبادت جو روح آهي.
- دعا انسان جي عاجزيءَ کي ظاهر ڪري ٿي.
- دعا ڏکيائين جي وقت ۾ انسان لاءِ قيمتي سهارو آهي.
- دعا الله تعالى کان ئي گهرجي.
- هر پيغمبر الله تعالى کان ئي دعا گهري آهي ۽ پنهنجي امت کي الله تعالى کان دعا گهرڻ جي تلقين ڪئي آهي.

• رسول الله ﷺ جن جي پسندیده دعائن جو ترجمو خوشخطيءَ سان پنهنجي پنهنجي ڪاپين تي لکو.

شاگردن ۾
شاگرد پائين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- دعا ڪهڙي ٻوليءَ جو لفظ آهي ۽ ان جي معنيٰ ڇا آهي؟
- ۲- دعا ڇاڪاڻ گهرجي؟
- ۳- دعا جي قبول ٿيڻ جون صورتون ڪهڙيون آهن؟
- ۴- دعا ڪنهن کان گهرجي؟
- ۵- دعا جي فضيلت بيان ڪريو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- دعا جي لفظي معنيٰ آهي:
(الف) پڙهڻ
(ب) ڏيڻ
(ج) پڪارڻ
(د) سنوارڻ
- ۲- سبق ۾ ذڪر ڪيل حضور ﷺ جن جي پسندیده دعا آهي:
(الف) والدين جي مغفرت بابت
(ب) صحت بابت
(ج) علم بابت
(د) اولاد بابت
- ۳- دعا جي مقبوليت جون صورتون آهن:
(الف) ٻه
(ب) ٽي
(ج) چار
(د) پنج
- ۴- دعا جي حڪمت آهي ته اها انسان کي:
(الف) حوصلو ڏئي ٿي
(ب) صرف مالدار بڻائي ٿي
(ج) والدين جي راضي جو ذريعو بڻجي ٿي
(د) صرف محبت پيدا ڪري ٿي

۳. خال ڀريو:

- (۱) دعا هڪ اهم _____ آهي.
- (۲) نبي سڳورا ﷺ به هر حالت ۾ انهيءَ هستيءَ کي _____ هئا.
- (۳) الله تعاليٰ جو فرمان آهي ته ”مون کان ئي _____ گهرو آءُ توهان جي دعا قبول ڪريان ٿو.“
- (۴) ڏکيائيءَ جي صورت ۾ دعا انسان لاءِ قيمتي _____ آهي.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- دعا جي معنيٰ آهي سڏڻ يا پڪارڻ.
☐	☐	۲- اسان کي الله تعاليٰ کان دعا گهرڻ کپي.
☐	☐	۳- دعا جي قبوليت جون صرف ٻه صورتون آهن.
☐	☐	۴- دعا تڪبر کي ظاهر ڪري ٿي.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
هڪ خالص عبادت جو عمل آهي.	۱- دعا
الله تبارڪ و تعاليٰ کي پڪاريندا هئا.	۲- دعا اسلامي تعليمات جي مطابق
رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا	۳- نبي سڳورا هر حالت ۾
عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي.	۴- حضور ﷺ جن جي پسنديده دعا آهي:

• شاگردن ۽ شاگردياڻين کي سبق ۾ ڏنل دعائون چڱيءَ طرح ياد ڪرايون وڃن.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

۳- زکوٰۃ: (فضيلت ۽ سماجي اهميت)

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يادگار هن لائق بڻجندا ته آهي:

- اسلام جي هن عظيم الشان مالي عبادت جي سماجي اهميت کي ڄاڻي بيان ڪري سگهندا.
- زکوٰۃ جي فضيلت کي بيان ڪري سگهندا ۽ ٻين کي ترغيب ڏئي سگهندا.
- وڏا ٿي صاحب استطاعت ٿيا ته زکوٰۃ ادا ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

زکوٰۃ جي معنی ۽ مفہوم: زکوٰۃ جي لفظي معنی آهي پاڪيزگي ۽ واڌارو. اسلامي تعليمات مطابق هن جي معنی آهي ته مال جي مقرر نصاب تي مقرر شرح موجب مال کڏي الله تعالیٰ جي واٽ ۾ خرچ ڪرڻ. جيئن ته زکوٰۃ ادا ڪرڻ سان مال پاڪ ٿئي ٿو ۽ ان سان دنيا ۽ آخرت ۾ برڪت حاصل ٿئي ٿي، انهيءَ ڪري هن کي ”زکوٰۃ“ چئجي ٿو.

زکوٰۃ جي فضيلت: جسماني عبادتن ۾ جهڙيءَ طرح نماز جي سڀ کان وڌيڪ فضيلت آهي، اهڙيءَ طرح مالي عبادتن ۾ زکوٰۃ جي فضيلت اهم آهي. نماز الله تعالیٰ جي حقن ۾ سرفهرست آهي، ته زکوٰۃ ٻانهن جي حقن ۾ سڀني کان مقدم آهي. قرآن مجيد ۾ ڪيترن ئي هنڌن تي نماز سان گڏ ۽ ڪٿي الڳ زکوٰۃ جو ذڪر آيو آهي. زکوٰۃ جو حڪم ڏيندي الله تعالیٰ فرمائي ٿو:

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا (التوبه: ۱۰۳)

سندن مالن مان زکوٰۃ وصول ڪر ته ان سان کين (ظاهر ۾ به) پاڪ ڪندو رهين ۽ کين (باطن ۾) سنو ڪندو رهين. زکوٰۃ جي مال ۾ برڪت جي سلسلي ۾ هڪ هنڌ ارشاد ٿيل آهي:

”جيڪي (ماڻهو) پنهنجا مال الله جي واٽ ۾ خرچيندا آهن تن جو مثال انهيءَ داڻي جي مثال وانگر آهي جو ست سنگ جمائي هر هڪ سنگ ۾ سؤ داڻا هجن، ۽ الله جنهن کي گهرندو آهي (تنهن کي) ٻيڻو ڏيندو آهي، ۽ الله (مهربانيءَ ۾) ڪشادگي وارو، ڄاڻندڙ آهي.“

حضور ﷺ جن سن ۹ هجري ۾ جڏهن حضرت معاذ رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي اسلام جو داعي بڻائي يمن ڏانهن موڪلڻ وقت کيس جيڪي فرض ٻڌايا، انهن مان هڪ هيءُ به هوتو:

”تون انهن کي ٻڌاءِ ته الله تعالیٰ انهن جي مال تي زکوٰۃ فرض ڪئي آهي، جيڪا انهن جي دولتمندن کان وٺي انهن جي غريبن ۾ ڏني ويندي.“

زکوٰۃ ان مسلمان مرد ۽ عورت تي فرض ٿئي ٿي، جنهن وٽ پنهنجي بنيادي ضرورتن کان سواءِ ساڍا ست تولا سون يا ساڍا ٻاونجاهه تولا چانديءَ جو نصاب يا ان جي برابر رقم يا واپار جو سامان موجود هجي ۽ اهوان وٽ هڪ سال تائين موجود رهي. ان تي اڍائي سيڪڙو جي حساب سان زکوٰۃ فرض ٿئي ٿي.

زکوٰۃ جا مصارف: زکوٰۃ جي رقم هيٺين آڻن هنڌن تي خرچ ڪري سگهجي ٿي. ان حوالي سان قرآن مجيد ۾ ارشاد ٿيل آهي:

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠﴾ (التوبه: ۲۰)

صدقا رڳو فقيرن ۽ مسڪينن ۽ ان جي اڳاڙي ڪندڙن ۽ جن (نئين مسلمانن) جون دليون (اسلام ڏانهن) جوڙيون آهن (تن لاءِ) ۽ ٻانهن جي آزاد ڪرڻ ۽ قرضين ۽ الله جي واٽ ۾ (جهاد ڪرڻ) ۽ مسافرن لاءِ آهن، (اهو) الله (جي پار) کان حڪم ٿيل آهي ۽ الله ڄاڻندڙ حڪمت وارو آهي.

زکوٰۃ جي سماجي اهميت: زکوٰۃ اسلام جو هڪ اهڙو سماجي حڪم آهي جو زکوٰۃ ادا نه ڪندڙن جي خلاف حڪومت جي طرفان قانوني ڪارروائي ڪئي ويندي. اسلامي تاريخ جي مطالعي مان معلوم ٿئي ٿو ته حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ جڏهن خليفو چونڊيا ويا ته ڪجهه ماڻهن زکوٰۃ ادا ڪرڻ کان انڪار ڪيو تڏهن پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ صحابن سڳورن رضی اللہ عنہن جي مشوري سان انهن جي خلاف جهاد جو اعلان ڪيائون، ايستائين جواهي زکوٰۃ ڏيڻ تي آماده ٿيا. حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ جا تاريخي لفظ هي هئا:

”الله جو قسم! آءٌ انهن ماڻهن سان ضرور وڙهندس، جيڪي نماز ۽ زکوٰۃ ۾ فرق ڪن ٿا. زکوٰۃ مال جو حق آهي، الله جو قسم! جيڪڏهن هومون کي پڪريءَ جو هڪ ٻچو جيڪو اهي الله جي رسول ﷺ کي ڏيندا هئا، نه ڏيندا ته آءٌ ضرور انهن سان وڙهندس.“

زڪوٰۃ ادا ڪرڻ جا فائدا: اسلامي قانون مطابق جيڪڏهن زڪوٰۃ جي نظام تي صحيح طور تي عمل ڪيو وڃي ته سماج مان غربت به ختم ٿي سگهي ٿي ۽ ملڪ ۽ قوم ترقي ڪري سگهن ٿا. ان کان سواءِ سماج مان ڪنجوسي، لالچ، خودغرضي ۽ جهڙپن تباه ڪندڙ اخلاقي بيمارين مان پڻ چوٽڪارو ٿئي ٿو. جنهن جي ڪري سماج ۾ امن، سکون ۽ پاڻ ۾ پائيچاري ۽ محبت کي هٿي ملي ٿي. حضور اڪرم ﷺ ۽ اصحاب سڳورن رضوان الله عليهم اجمعين جي دور ۾ جڏهن زڪوٰۃ جي نظام تي باقاعده طور عمل ڪيو ويو ته صرف ڪجهه سالن ۾ اسلامي سلطنت ۾ خوشحالي عام ٿي پئي. اسان جي وطن پاڪستان ۾ زڪوٰۃ جي نظام تي سختيءَ سان عمل ڪيو وڃي ته ٿوري وقت ۾ اسان جي وطن مان غربت جو خاتمو ٿيندو ۽ هيءُ ملڪ ترقيءَ جي واٽ تي پهچندو.

زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ جا نقصان: زڪوٰۃ ادا نه ڪندڙن جي باري ۾ قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾
يَوْمَ يُخْلَىٰ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَأُخْرَاهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ (التوبه: ٣٤-٣٥)

۽ جيڪي سون ۽ چانديءَ جو خزانو گڏ ڪندا آهن ۽ اهو الله جي واٽ ۾ نه خرچيندا آهن تن کي ڏکوئيندڙ عذاب جي خبر ڏي. جنهن ڏينهن (سندن مال) دوزخ جي باهه ۾ تپائبو، پوءِ اُن سان سندن پيشانيون ۽ سندن پاسريون ۽ سندن پٺيون ڏنسيون، (چڻين ته) هيءُ اهو (خزانو) آهي جيڪو پاڻ لاءِ گڏ ڪيو هيو (ان جو) مزدو چڪو.

ان کان سواءِ زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ جا دنيا ۾ گهڻا نقصان آهن، جن مان ڪجهه هي آهن:

- اسلامي حڪومت زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ وارن جي خلاف قانوني ڪارروائي ڪري سگهي ٿي.
 - زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ سان دولت صرف ڪجهه ماڻهن جي هٿن تائين محدود ٿئي ٿي.
 - زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ سان طبقاتي چڪتاڻ پيدا ٿئي ٿي.
 - زڪوٰۃ ادا نه ڪرڻ سان مال مان برڪت ختم ٿئي ٿي.
- اسان کي ان مان اهو سبق مليو ته اسان زڪوٰۃ ادا ڪري الله تعاليٰ جو راضو حاصل ڪريون ۽ سماج ۾ ضرورت مندن ۽ محتاج ماڻهن جي ضرورت پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون، ته جيئن سماج ڪنجوسي، لالچ ۽ خودغرضيءَ کان پاڪ ٿئي.

سبق جو خلاصو

- زکوٰۃ اسلام جي هڪ اهم مالي عبادت آهي، جيڪا پانهن جي حقن مان سرفهرست آهي.
- زکوٰۃ اميرن تي فرض ڪئي وئي آهي.
- قرآن ۽ حديث ۾ زکوٰۃ ادا ڪرڻ جي سخت تاڪيد ڪئي وئي آهي. زکوٰۃ ادا نه ڪرڻ وارن جي خلاف حڪومت قانوني ڪارروائي ڪري سگهي ٿي.
- زکوٰۃ جي نظام کي لاڳو ڪرڻ سان سماج مان غربت ختم ٿئي ٿي ۽ ڪنجوسي ۽ لالچ جهڙين اخلاقي بيمارين مان چوٽڪارو حاصل ٿئي ٿو ۽ همدردي ۽ پائيچاري جو ماحول وڌي ٿو.

- شاگردن ۽ شاگردپاڻين کي گهرجي ته زکوٰۃ جي مصارف جي آيت ترجمي سميت خوشخطيءَ سان لکن.

شاگردن ۽
شاگردپاڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- زکوٰۃ جي لفظي معنيٰ ڇا آهي؟
- ۲- زکوٰۃ جي اصطلاحي معنيٰ ڇا آهي؟
- ۳- زکوٰۃ جا مصارف ڪيتر آهن؟ انهن مان ڪي به ٽي بيان ڪريو.
- ۴- زکوٰۃ جو نصاب بيان ڪريو.
- ۵- زکوٰۃ جا ڪي به ٻه سماجي فائدا ٻڌايو.

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) مالي عبادتن ۾ _____ جي سڀ کان وڌيڪ فضيلت آهي.
- (۲) زکوٰۃ ادا نه ڪندڙن جي خلاف _____ جي طرفان قانوني ڪارروائي ڪري سگهجي ٿي.

- (۳) زکوٰۃ ادا نہ ڪرڻ سان _____ چڪتاڻ پيدا ٿئي ٿي.
- (۴) زکوٰۃ ادا ڪرڻ سان ڪنجوسي ۽ _____ جھڙين بيمارين مان چوٽڪارو ملي ٿو.
- (۵) زکوٰۃ تي عمل ڪرڻ سان اسان جو وطن وڌيڪ _____ جي واٽ تي هلي سگهندو.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- زکوٰۃ جو نصاب ڏھ ٽولا سون آھي.
☐	☐	۲- زکوٰۃ صرف مسلمان تي فرض آھي.
☐	☐	۳- زکوٰۃ الله تعالیٰ جي حقن مان سرفهرست آھي.
☐	☐	۴- زکوٰۃ تي عمل ڪرڻ سان سماج مان غربت ختم ٿي سگھي ٿي.
☐	☐	۵- زکوٰۃ جي رقم پنجن ھنڌن تي خرچ ڪري سگھجي ٿي.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- آڏُ انهن ماڻهن سان ضرور وڙهندس، جيڪي	ڪجهه سالن ۾ خوشحالي عام ٿي ويندي.
۲- جڏهن زکوٰۃ جي نظام تي باقاعده عمل	سرفهرست آهي.
۳- زکوٰۃ بانهن جي حقن مان	نماز ۽ زکوٰۃ ۾ فرق ڪن ٿا.
۴- زکوٰۃ مفلسن، محتاجن	غربت ختم ٿي سگھي ٿي.
۵- زکوٰۃ تي عمل ڪيو وڃي ته	۽ زکوٰۃ جي کارڪنن جو حق آهي.

استادن لاءِ هدايت

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين ۾ زکوٰۃ ادا ڪرڻ جي فائدين ۽ ادا نہ ڪرڻ جي نقصانن تي بحث ڪرائين.

سيرت طيِّبه

تعارف

”سيرت“ جي لغوي معنی آهي رستو، طريقو ۽ نمونو. ”سيرت“ مان مراد اُهي رستا ۽ طريقا آهن، جيڪي رسول الله ﷺ جن پنهنجي زندگيءَ مبارڪ ۾ اختيار ڪيا هئا. هن ۾ پاڻ سڳورن ﷺ جي زندگيءَ جا سڀئي شعبا اچي وڃن ٿا. حضور اڪرم ﷺ جن جا اختيار ڪيل سڀئي ڪم ۽ رستا امت لاءِ ”سُنَّت“ آهن، جن تي عمل ڪرڻ امت لاءِ ضروري آهي.

”طيِّبه“ جي معنيٰ آهي ”پاڪ“. يعني حضور ﷺ جن جا پاڪ رستا ۽ طريقا. هن باب ۾ حضور اڪرم ﷺ جن جي سيرت مبارڪ مان فتح مڪه، غزوہٴ حُنين، غزوہٴ تبوک، خُطْبَةُ حُجَّةِ الوداع ۽ وصال تي سبق ڏنا ويا آهن.

مقصد

شاگرد ۽ شاگردياتيون سيرت جي هنن پنجن سبقن پڙهڻ کان پوءِ ڄاڻي سگهندا ته اعلاءِ ڪلمة الله لاءِ حضور ڪريم ﷺ جن کي ڪيتريون ته مصيبتون برداشت ڪرڻيون پيون. فتوحات جي موقعي تي پاڻ سڳورن ﷺ جو طريقو مبارڪ ڪهڙو هوندو هو. جنگي قيدين سان ڪهڙيءَ طرح سلوڪ ڪندا هئا. اهڙيءَ طرح حُجَّةِ الوداع جي موقعي تي حضور اڪرم ﷺ جن پنهنجي خطبي ۾ جيڪو تاريخي خطاب فرمايو هو، جنهن جي حيثيت حقوق العباد ۾ هڪ اهم ۽ انساني منشور جي آهي، ان کان واقف ٿي سگهندا. آخر ۾ پاڻ سڳورن ﷺ جن جي ڏکائيندڙ واقعي وصال بابت پڻ آگاهه ٿي سگهندا.

حضرت مُحَمَّد ﷺ جن جي زندگي مبارڪ

(فتح مڪه کان وصال تائين)

۱- فتح مڪه

سڪيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياتيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- حضور اڪرم ﷺ جن جي زندگيءَ جي اهم ۽ ڪامياب ترين واقعي يعني فتح مڪه کي ڄاڻي ۽ ٻڌائي سگهندا.
- هن واقعي جي صحيح پسمنظر ۽ سببن کي بيان ڪري سگهندا.
- فتح مڪه جي نتيجن کي آڏور کي عملي زندگي گذاري سگهندا.

فتح مڪه جو پسمنظر: سنه ۶ هجري ۾ حديبيه جي هنڌ مسلمانن ۽ مڪي جي قريش جي وچ ۾ ڏهن سالن لاءِ امن ۽ سلامتيءَ جو نااه ٿيو هو. هن نااه ۾ هڪ شرط اهو به هو ته جيڪو قبيلو جنهن ڌر کي چاهي پنهنجو حليف بڻائي سگهي ٿو، ان شرط موجب بنو خزاعه قبيلي مسلمانن کي حليف بڻايو ۽ بنو بڪر قبيلي قريش کي. بنو بڪر قبيلي جي بنو خزاعه قبيلي سان پراڻي دشمني هلي رهي هئي، جنهن جي ڪري هنن بنو خزاعه قبيلي تي اوچتو حملو ڪيو. بنو خزاعه وارن ڪعبي ۾ وڃي پناهه ورتي، ته جيئن بچي سگهن، پر بنو بڪر وارن ڪعبي جي حرمت کي پامال ڪندي، انهن جا گهڻا ماڻهو ماري ڇڏيا.

بنو بڪر جو اهو حملو صلح حديبيه جي پڌري پڇڪڙي هو. جيڪو ڪهڙي طريقي به برداشت جوڳو نه هو. بنو خزاعه وارن نااه مطابق حضور ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿي مدد جي درخواست ڪئي. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورن هڪدم هڪ ايلچيءَ ذريعي قريش وٽ هيٺيان ٽي شرط موڪليا:

- ۱- بنو خزاعه جي قتل ٿيل ماڻهن جو خون بها ادا ڪيو وڃي.
- ۲- مڪي جا قريش بنو بڪر قبيلي جي حمايت تان هٽ ڪن.
- ۳- يا صلح حديبيه کي ختم ڪيو وڃي.

مڪي جي قريش وڏائيءَ ۾ اچي ٽيون شرط قبول ڪندي صلح حديبيه کي ٽوڙي ڇڏيو. قريش جي ان غداريءَ سبب پاڻ سڳورا ﷺ انهن تي حملي ڪرڻ لاءِ مجبور ٿي پيا.

مڪي ڏانهن اڳپرائي: اهڙي صورتحال جي آڏو حضور ڪريم ﷺ سنه ۸ هجري ۾ ڏهه هزار اصحابن سڳورن رضی اللہ عنہما جو لشڪروني مڪه مڪرمه ڏانهن روانا ٿيا ۽ مَرَّ الظَّهْران ۾ نزول فرمايائون. حضور ﷺ جن پنهنجي لشڪر کي چئن الڳ حصن ۾ ورهايو ۽ هر حصي جو الڳ سپه سالار مقرر فرمايو:

- ۱- پهريون حصو حضرت زبير بن عوام رضی اللہ عنہ جي اڳواڻي ۾، جنهن کي حضور ڪريم ﷺ جن مڪي جي مٿانهين حصي کان داخل ٿيڻ جو حڪم فرمايو.
- ۲- ٻيو حصو حضرت خالد بن وليد رضی اللہ عنہ جي اڳواڻي ۾، جنهن کي نبي اڪرم ﷺ جن مڪي جي هيٺانهين حصي کان داخل ٿيڻ جو حڪم فرمايو.
- ۳- ٽيون حصو حضرت ابوعبيده بن جراح رضی اللہ عنہ جي اڳواڻي ۾، جنهن کي پاڻ سڳورن رضی اللہ عنہ جن مڪي جي اُڀرندي حصي کان داخل ٿيڻ جو حڪم فرمايو.
- ۴- چوٿون حصو حضرت سعد بن عبادہ رضی اللہ عنہ جي اڳواڻي ۾، جنهن کي حضور ڪريم ﷺ جن مڪي جي اُلهندي حصي کان داخل ٿيڻ جو حڪم فرمايو.

قریش کي جڏهن ان ڳالهه جي خبر پئي ته هنن تحقيق لاءِ ابوسفیان، حکیم بن حزام ۽ بُدیل بن ورقاءَ (جيڪي ان وقت تائين مسلمان نه ٿيا هئا) کي موڪليو. اهي ڇاڇ ڪندي مَرَّ الظَّهْران پهتا، جيڪو مڪه مڪرمه کان ۱۶ ميلن جي فاصلي تي آهي. حضرت عباس رضی اللہ عنہ جڏهن ابوسفیان کي ڏٺو ته سندس جان بچائڻ لاءِ کيس حضور ڪريم ﷺ جن جي خدمت ۾ وٺي ويو. حضرت عباس رضی اللہ عنہ جي ترغيب سان هو مسلمان ٿيو. هن موقعي تي حضور ﷺ جن هڪ اهڙي جنگي حڪمت عملي اختيار فرمائي، جنهن سان جانيون ضايع نه ٿين. لشڪر جنهن ميدان ۾ ترسيو هو، حضور ﷺ جن انهن کي حڪم فرمايو ته هر خيمي وٽ باهه ٻاري وڃي، ته جيئن لشڪر وڌيڪ ڏسڻ ۾ اچي ۽ قریش مقابلي ڪرڻ کان ڊڄي وڃن. اهڙيءَ طرح نبي ڪريم ﷺ جن لشڪر کي مڪه مڪرمه ۾ چئني طرفن کان داخل ٿيڻ جو حڪم فرمايو. جنهن سان قریش ويتر ڊڄي ويا، انهيءَ موقعي تي حضور ﷺ اعلان ڪرايو ته جيڪو شخص به ابوسفیان جي گهر ۾ پناهه وٺندو، کيس معاف ڪيو ويندو. جيڪو پنهنجي گهر جو دروازو بند ڪندو، ان کي به ڇڏيو ويندو ۽ جيڪو ڪعبي ۾ پناهه وٺندو، ان کي پڻ معاف ڪيو ويندو. انهيءَ بهترين حڪمت عمليءَ جي نتيجي ۾ مسلمانن جو وڏو

لشڪر مخالفن جي رت وهائڻ کان سواءِ فتحياب ٿي مڪي ۾ داخل ٿيو. پاڻ سڳورن ﷺ جن ڪعبي جو طواف ڪيو ۽ حجار اسود کي چمي ڏنائون ۽ پنهنجي ڪمان سان ڪعبي ۾ رکيل سڀني بتن کي ڪيرائي قرآن مجيد جا هي لفظ هرهر پڙهي رهيا هئا:

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ ذَهُوْقًا ① (بني اسرائيل: ٨١)

سچ آيو ۽ ڪوڙ ڀڳو، چوٽه ڪوڙ ڀڄندڙ آهي.

فتح مڪه جو نتيجو: حضور ﷺ جن نظر کڻي ڏٺو ته مڪي جا قريش سامهون بيٺا هئا. پاڻ سڳورن ﷺ انهن ڏانهن متوجه ٿيا ۽ فرمايائون: ”توهان جو ڪهڙو خيال آهي، آءٌ توهان سان ڪهڙو سلوڪ ڪرڻ وارو آهيان؟“ هنن چيو ته توهان نيڪ انسان ۽ نيڪ انسان جا پٽ آهيو، توهان مان اسان کي سٺي اميد آهي. پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو ته: ”وڃو توهان سڀئي آزاد آهيو“. رحمة للعالمين ﷺ جن جي اها ڪشاده دلي ۽ سهڻو سلوڪ ڏسي مڪي جا قريش مسلمان ٿي پيا. اهڙيءَ طرح بنا رت وهڻ جي نه صرف مڪو فتح ٿيو، پر مڪي جي رهواسين جون دليون پڻ فتح ٿي پيون. هيءَ فتح دنيا جي تاريخ ۾ بيمثال فتح آهي.

اسان کي هن سبق مان اهو پيغام مليو ته دشمن يا مخالف کان بدلو وٺڻ بهتر ناهي، پر دشمن کي معاف ڪرڻ بهتر ۽ سٺي ڳالهه آهي ۽ وعدو توڙڻ کان بچجي، ڇاڪاڻ ته وعدي جي پيڪڙيءَ سان وڏي سزا ملي ٿي.

سبق جو خلاصو

- مڪه مڪرمه جي قريش جي بدعهدي ۽ غداريءَ سبب مسلمانن حضور ﷺ جن جي اڳواڻيءَ ۾ سنه ۸ هجري ۾ مڪه مڪرمه ڏانهن اڳيرائي ڪئي. پاڻ سڳورن ﷺ سان ڏهه هزار جان نثار اصحاب سڳورا ﷺ گڏ هئا.
- حضور اڪرم ﷺ جن جي جنگي حڪمت عملي ۽ بيمثال سهڻي ورتاءَ سبب نه صرف مڪه مڪرمه بنارت وهائڻ جي فتح ٿيو، پر مڪي جي ماڻهن جون دليون پڻ فتح ٿي پيون.

- هيءَ آيت ”جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا“ ترجمي سان خوشخط لکي ڪلاس جي پٽ تي تنگيو.

شاگردن ۽
شاگردن ڀائرين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- فتح مڪه جا ڪهڙا سبب هئا؟
- ۲- صلح حديبيه کان پوءِ ڪهڙي قبيلي مسلمانن کي پنهنجو حليف بڻايو؟
- ۳- مڪي جي قريش کي ڪهڙي قبيلي پنهنجو حليف بڻايو؟
- ۴- صلح حديبيه جي پيچڪڙيءَ تي حضور ﷺ جن قريش جي سامهون ڪهڙا شرط رکيا؟
- ۵- فتح مڪه کان پوءِ حضور ﷺ جن قريش سان ڪهڙو سلوڪ ڪيو؟

۲. خال ڀريو:

- (۱) حضور ﷺ سنه _____ هجري ۾ ڏهه هزار اصحاب سڳورن ﷺ جو لشڪر وٺي، مڪي مڪرمه ڏانهن روانا ٿيا.
- (۲) حضور ﷺ جن فرمايو: ”اڄ توهان تي ڪا به ملامت ناهي، وڃو توهان سڀ _____ آهيو.“
- (۳) حضور ﷺ جن فرمايو: جيڪو به _____ جي گهر پناهه وٺندو ته ان کي معاف ڪبو.
- (۴) فتح مڪه دنيا جي تاريخ ۾ هڪ بي مثال _____ آهي.
- (۵) سج آيو ۽ _____ پڳو.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- بنو خزاعه قبيلي مسلمانن کي خليف بڻايو.
☐	☐	۲- حضور ﷺ سنه ۸ هجري ۾ مڪه مڪرمه فتح ڪيو.
☐	☐	۳- جيڪو به حضرت عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي گهر ۾ پناهه وٺندو، ان کي معاف ڪيو ويندو.
☐	☐	۴- جيڪو پنهنجي گهر جو دروازو بند ڪندو، ان کي ماريو ويندو.
☐	☐	۵- ابوسفیان حضرت عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ترغيب سان مسلمان ٿيو.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- حضور ﷺ جن لشڪر کي مڪي ۾	بند ڪندو، ان کي ڇڏي ڏبو.
۲- مسلمانن جو وڏو لشڪر	ان کي معاف ڪيو ويندو.
۳- جيڪو شخص پنهنجي گهر جو دروازو	چئني طرفن کان داخل ٿيڻ جو حڪم ڏنو.
۴- جيڪو شخص ڪعبي ۾ پناهه وٺندو	بنارت وهائڻ جي مڪه مڪرمه ۾ داخل ٿيو.

استادن لاءِ هدايت

- فتح مکہ جي موقعي تي حضور ﷺ جن جيڪو خطبو ارشاد فرمايو هو، ان جا لفظاً سيرت جي ڪتابن مان ڏسي شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ٻڌايو.

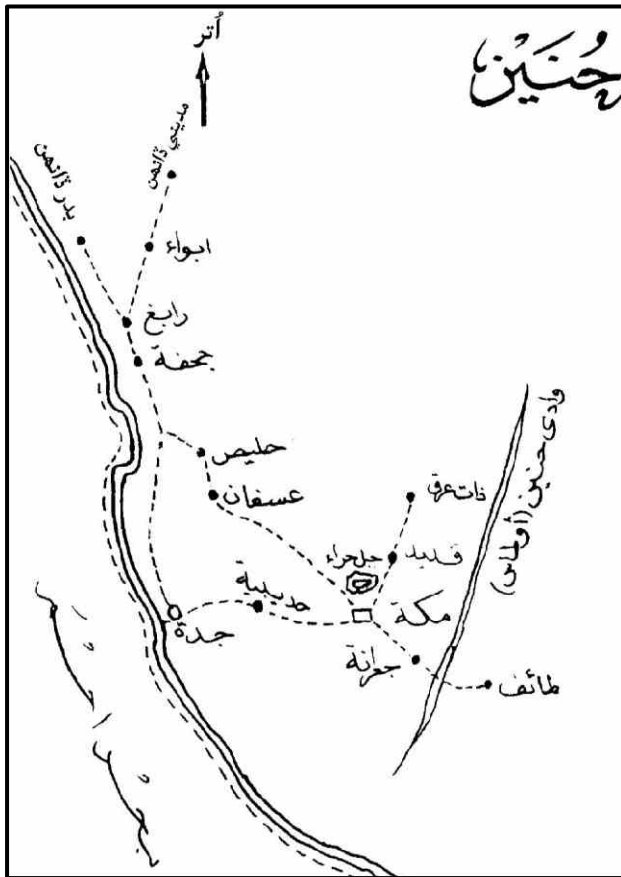
مسجد فتح، جتي حضور ﷺ جن فتح مکہ جي موقعي تي پنهنجي لشڪر کي حڪم فرمايو هو ته هر خيمي وارو الڳ باهه ٻاري.

۲- غزوہ حنین

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد پڙهيون هن لائق بڻجندا ته آهي:

- اسلامي تاريخ ۽ سيرت طيبيه جي روشنيءَ ۾ غزوہ حنين جي واقعي کان آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
- غزوہ حنين جي پسمنظر ۽ نتيجن کي لکي سگهندا ۽ سبق مان حاصل ٿيل پيغام تي عمل ڪري سگهندا.

غزوہ حنین جو پسمنظر ۽ واقعا:

مڪه مڪرمه ۽ طائف جي وچ ۾ حنين جي نالي سان هڪ وادي آهي، جتي عرب جا ٻه مشهور ويڙهاڪ قبيلو بنو هوازن ۽ بنو ثقيف آباد هئا. پنهنجي جسماني طاقت ۽ جنگي مهارت تي انهن کي وڏو هٿ هو. مسلمانن جڏهن مڪه مڪرمه کي فتح ڪيو ۽ مڪي جي قريش جي طاقت کي ختم ڪيو ته انهن کان اها ڳالهه برداشت نه ٿي سگهي ۽ هو مسلمانن سان فيصلا تي جنگ ڪرڻ جون تياريون ڪرڻ لڳا. حضور ﷺ کي انهن جي جنگي تياري ۽ چرپر جي خبر پئجي وئي ته پاڻ سڳورن ﷺ جن تحقيق لاءِ حضرت عبدالله بن ابي حذر ﷺ کي موڪليو. جڏهن بنو هوازن ۽ بنو ثقيف جي ناپاڪ ارادن جي تصديق ٿي ته پاڻ سڳورن انهن جي خلاف ڪارروائي ڪرڻ جو فيصلو ڪيو. بنو هوازن ۽ بنو ثقيف جي قبيلن حنين جي ويجهو

ويجهو وادي اوطاس ۾ پنهنجا خيما کوڙيا. فتح مڪه کان پوءِ حضور اڪرم ﷺ جن ٻارهن هزار جولشڪروني سنه ۸ هجري ۾ مڪه مڪرمه مان روانا ٿيا. هن لشڪر ۾ ڏهه هزار جواهو لشڪر هو. جيڪو فتح مڪه وقت پاڻ سڳورن ﷺ سان گڏ هو ۽ ٻه هزار نوان مسلمان به، جيڪي فتح مڪه جي موقعي تي مسلمان ٿيا هئا، سي به هن

لشکر سان گڏ هيا. هيءُ پهريون موقعو هو، جنهن ۾ مسلمانن جو ايڏو وڏو تعداد هيو. انهيءَ ڪري ڪجهه مسلمان ماڻهن جي دلين ۾ اها ڳالهه اچي وئي ته جڏهن اسان ٿوري تعداد ۾ هئاسين ته اسان ڪامياب ٿيندا رهندا هئاسين، هاڻي ته اسان جو تعداد به وڌيڪ آهي، انهيءَ ڪري هن جنگ ۾ اسان جي سوڀ ضرور ٿيندي. اهي لفظ الله تعاليٰ جي پيروي ۽ توڪل جي خلاف هئا، انهيءَ ڪري ڪجهه دير جي لاءِ مسلمان الله تعاليٰ جي مدد کان محروم رهجي ويا. ان سلسلي ۾ قرآن مجيد ۾ ارشاد ٿيل آهي:

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۚ وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۖ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥-٢٦﴾ (التوبة: ٢٥-٢٦)

”بيشڪ الله اوهان کي گهڻن هنڌن ۾ سوڀ ڏني ۽ (پڻ جنگ) حُنين جي ڏينهن جو جڏهن اوهان جي گهڻائي اوهان کي عجب ۾ وڌو ۽ اوهان کان اوهان جي گهڻائي ڪجهه به تاري نه سگهي ۽ زمين پنهنجي ويڪرائي هوندي (به) اوهان تي سوڙهي ٿي ويئي پوءِ اوهين پٺيڙا ٿي ڦريو. وري الله پنهنجي پار کان سڪون پنهنجي پيغمبر تي ۽ مؤمنن تي لاٿو ۽ (ملائڪن جو) لشڪر لاٿائين جن کي نه ٿي ڏٺو ۽ ڪافرن کي سزا ڏنائين ۽ اها ڪافرن جي سزا آهي.“

ڪافرن وڏي مهارت سان تيراندازن کي ٽڪرين ۽ لڪن جي پٺيان لڪايو هو، جن اوچتو مسلمانن تي تيرن جو مينهن وسائي ڇڏيو. مسلمانن جون اڳيون صفون چٽوچٽ ٿي ويون، جن ۾ نوان مسلمان به هئا. ان وقت الله تعاليٰ جا رسول ﷺ ۽ سندن ڪجهه جان نثار صحابه ڄمي بيهي رهيا. حضور ﷺ جن حضرت عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي فرمايو ته مسلمانن کي آواز ڏئي. هن چٽوچٽ ٿيندڙ مسلمانن کي آواز ڏنو. اهو آواز ٻڌندي ئي اهي سڀئي يڪدم واپس آيا. هن نازڪ موقعي تي حضور ﷺ جن پنهنجي سواريءَ تان لٿا ۽ نبوت جي جلال ۾ فرمائي رهيا هئا:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

آءٌ نبي آهيان، اهو ڪوڙ ناهي. آءٌ عبدالمطلب جو پٽ آهيان.

نتيجو: هاڻي مسلمان پنهنجو پاڻ کي سنڀالي چڪا هئا ۽ پاڻ ۾ گڏجي اهڙي ته بهادريءَ سان وڙهيا، جو ڪافرن کي شڪست ٿي. انهن جا ماڻهو ميدان ڇڏي ڀڄي ويا ۽ مسلمانن کي تمام گهڻو غنيمت جو مال هٿ آيو. باقي بچيل ماڻهو قيدي بڻيا. بنوهوازن قبيلي جي درخواست تي رحمة للعالمين ﷺ پنهنجي حصي جا قيدي آزاد ڪري ڇڏيا. پاڻ سڳورن ﷺ جي پيرويءَ ۾ صحابه سڳورن رضی اللہ عنہم به پنهنجي حصي جا قيدي آزاد ڪيا. حضور ﷺ جن ۽ مسلمانن جي ان شاندار سهڻي ورتاءُ کي ڏسندي ڪوڙ سارا ڪافر مسلمان ٿي پيا.

هن سبق مان اسان کي اهو پيغام مليو ته الله تعاليٰ جي مدد کي ڇڏي پنهنجي پاڻ تي ڀروسو ڪرڻ الله تعاليٰ کي ڪنهن به حال ۾ پسند ناهي. تڪليفن ۽ مصيبتن ۾ صبر ۽ استقامت ڇڏڻ نه گهرجي ۽ الله تعاليٰ جي مدد تي ڀروسو ۽ پورو يقين رکڻ گهرجي.

سبق جو خلاصو

- مڪه مڪرمه جي عظيم الشان فتح ۽ مڪه مڪرمه جي قرين جي ناکامي ۽ شڪست ڏسي، حنين واديءَ جا ٻه ويڙهاڪ قبيلو بنو هوازن ۽ بنو ثقيف مسلمانن سان فيصلائتي جنگ ڪرڻ لاءِ تيار ٿيا.
- حضور ﷺ جن ٻارهن هزار جولشڪروني سنه ۸ هجري ۾ انهن سان جنگ لاءِ مڪه مڪرمه کان روانا ٿيا. حنين جي ويجهو خطرناڪ ويڙهه ٿي، جنهن ۾ نيٺ مسلمانن کي سوڀ ملي.
- گهڻي تعداد جي ڪري مسلمان الله تعاليٰ تي ڀروسي ۽ مدد کان غافل ٿي پيا، جنهن ڪري ٿوري دير لاءِ اُهي الله تعاليٰ جي مدد کان محروم رهجي ويا.

- شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن سبق ۾ ڏنل نقشي جي مدد سان حنين جي هنڌ کي واضح ڪن.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضور ﷺ جن کي جڏهن ويڙهاڪ قبيلن جي جنگي تيارين جي خبر پئي ته پاڻ سڳورن ﷺ ڪهڙي صاحبيءَ کي تحقيق لاءِ موڪليو؟
- ۲- غزوہ حنين ۾ مسلمانن جو تعداد ڪيترو هو؟
- ۳- غزوہ حنين ۾ ڪجهه دير جي لاءِ مسلمان الله تعاليٰ جي مدد کان چومحروم رهيا؟
- ۴- حضور ﷺ جن قبيله بنو هوازن جي قيدين سان ڪهڙو ورتاءُ ڪيو؟
- ۵- غزوہ حنين مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

۱- خُنين واقع آهي:

- (الف) مدينه منوره ۽ تبوك جي وچ ۾ (ب) مڪه مڪرمه ۽ طائف جي وچ ۾
(ج) بغداد ۽ صنعاء جي وچ ۾ (د) جدہ ۽ يمامہ جي وچ ۾

۲- غزوہ خُنين واقع ٿيو:

- (الف) سنہ ۶ هجري ۾ (ب) سنہ ۶ هجري ۾
(ج) سنہ ۸ هجري ۾ (د) سنہ ۱۰ هجري ۾

۳- غزوہ خُنين جن بن قيسلن جي خلاف وڙهيو ويو آهي هئا:

- (الف) بنو هوازن ۽ بنو ثقيف (ب) بنو فريظ ۽ بنو نضير
(ج) بنو هذيل ۽ بنو ڪنانه (د) بنو تغلق ۽ بنو مصطلق

۴- غزوہ خُنين ۾ مسلمانن جو تعداد هو:

- (الف) ۵ هزار (ب) ۸ هزار
(ج) ۱۰ هزار (د) ۱۲ هزار

۵- بنو هوازن ۽ بنو ثقيف جنهن واديءَ ۾ خيما کوڙيا، اها هئي:

- (الف) وادي اوطاس (ب) وادي خُنين
(ج) وادي ابوطالب (د) وادي طائف

۳. خال ڀريو:

- (۱) آءٌ نبي آهيان ۽ اهو _____ ناهي.
(۲) مسلمانن کي پنهنجي گهڻي تعداد تي ڀروسو الله تعالىٰ تي توڪل جي _____ هو.
(۳) غزوہ خُنين جي وقت رسول الله ﷺ جن فرمايو ته آءٌ عبدالمطلب جو _____ آهيان.
(۴) مسلمانن جي لشڪر ۾ ٻه هزار _____ به شامل ٿي ويا.
(۵) بنو هوازن ۽ بنو ثقيف جا قبيلو خُنين ويجهو وادي _____ ۾ پنهنجا خيما کوڙيا.

۴. صحيح جملن جي سامهون ✓ ۽ غلط جملن جي سامهون ✗ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- 'خُنين' جي ويجهو وادي ابي طالب آهي.
☐	☐	۲- حضور ﷺ جن بنو هوازن ۽ بنو ثقيف جي خلاف ڪارروائي ڪئي.
☐	☐	۳- بنو هوازن قبيلي جي درخواست تي حضور ﷺ جن پنهنجي حصي جا قيدي آزاد ڪيا.
☐	☐	۴- وادي خُنين ۾ بنو قريظ ۽ بنو نضير آباد هئا.
☐	☐	۵- حضور ﷺ جن ڏهه هزار جولشڪروني مڪي کان روانا ٿيا.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
جنهن ۾ نيٺ مسلمانن کي سوڀ ملي.	۱- ڪافرن جي لشڪر اوچتو مسلمانن تي
قيدي بڻيا.	۲- نبي ڪريم ﷺ جن تحقيق لاءِ
تيرن جو مينهن وسائي ڇڏيو.	۳- خُنين جي ويجهو خطرناڪ ويڙهه ٿي
غنيمت جو مال هٿ آيو.	۴- ڪافرن جا ڪجهه بچيل ماڻهو
حضرت عبدالله بن ابي حذر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کي موڪليو.	۵- غزوه خُنين ۾ مسلمانن کي گهڻو

• شاگردن ۽ شاگردياڻين کي حضور ﷺ جن جي تج پيا ڪ پيڻ حضرت شيماء رَضِيَ اللهُ عَنْهَا جي واقعي بابت آگاهه ڪيو وڃي، جيڪا قيد ٿي آئي هئي.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

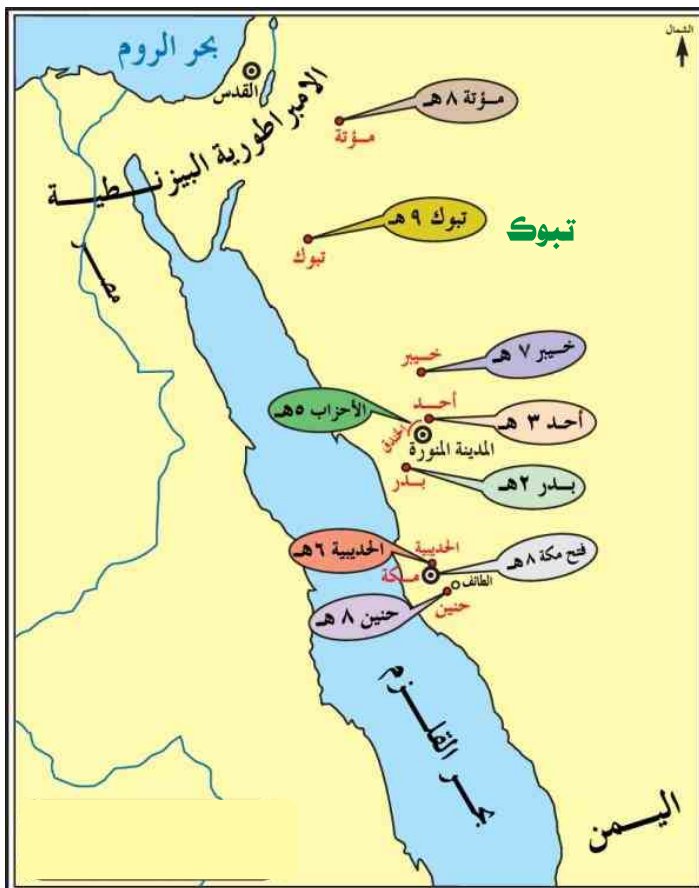

وادي خُنين، جنهن ۾ غزوه خُنين جا شهيد دفن آهن

۳- غزوة تبوك

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يارن هن لائق بڻجندا ته اهي:
- اسلامي تاريخ جي هن اهم واقعي غزوة تبوك کان واقف ٿي بيان ڪري سگهندا.
- اها ڳالهه بيان ڪري سگهندا ته سخت ۽ ڏکين حالتن ۾ مسلمانن پنهنجي نبي اڪرم ﷺ جي حڪم تي لڳيڪ چوندي ڪهڙيون ته بيمثال قربانيون پيش ڪيون.
- اعلاءِ ڪلمة الله لاءِ هر قسم جي قربانيءَ لاءِ تيار رهڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

غزوة تبوك جو پسمنظر:

تبوك جو علائقو مدينه منوره کان ڏکڻ طرف اٽڪل ۵۰۰ ڪلوميٽر جي پنڌ تي واقع آهي. مسلمانن جي مسلسل فتحن ۽ خاص طور تي مڪه مڪرمه جي فتح ۽ غزوة خيبر جي شاندار فتح ڏسي روم جي بادشاهه هرقل کي مسلمانن جي وڌندڙ طاقت کان ڊپ محسوس ٿيو. هن مسلمانن جي طاقت ختم ڪرڻ لاءِ هڪ وڏو جنگي لشڪر تيار ڪرڻ شروع ڪيو. ان جي تياريءَ جي خبر شام مان مدينه منوره ۾ آيل واپارين جي ذريعي حضور ﷺ جن کي ملي. حضور ﷺ جن روم جي ان لشڪر جي خلاف جهاد جو اعلان ڪيو. اهو سنه ۹ هجري جو هجري جو زمانو هو. سخت گرميءَ

جي موسم هئي ۽ مسلمان فتح مڪه ۽ غزوة خيبر مان اڃا فارغ ٿيائي هئا، سڀ کان وڏي آزمائش اها هئي

ته انهن جي فصل پڇڻ ۽ لُٽڻ جو وقت ويجهو هو ۽ پنڌ به تمام گهڻو هو. انهيءَ ڪري قرآن مجيد انهن حالتن کي ”عُسرَت“ يعني تنگيءَ سان تعبير ڪيو آهي. بهرحال صحابين سڳورن ﷺ کي دنيا جي هر شيءِ کان وڌيڪ الله تعاليٰ ۽ سندس رسول ﷺ سان محبت هئي، انهيءَ ڪري هوانتهائي ڏکين حالتن ۾ به نه صرف پاڻ تيار رهيا، پر اسلامي تاريخ جي تمام وڏي مالي قربانيءَ جا مثال پڻ پيش ڪيائون.

مسلمانن جي تاريخي مالي قرباني: ان موقعي تي حضور اڪرم ﷺ حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي مدينه منوره جونائب مقرر فرمايو. پاڻ سڳورن ﷺ حڪم فرمايو ته جنهن کي به پنهنجي ساري آهي ته اهو پاڻ سان گڏ اها ساري کڻي، ڇاڪاڻ ته پنڌ تمام گهڻو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ جن اهو اعلان پڻ فرمايو ته غزوہ جي خرچ لاءِ مالي قرباني به پيش ڪريو. اهو اعلان ٻڌندي حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي گهر جو سمورو سامان کڻي اچي آقا جي خدمت ۾ حاضر ٿيو. حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي گهر جو اڌ سامان پيش ڪيو. حضرت عثمان غني رضی اللہ تعالیٰ عنہ جيڪي گهڻا شاهوڪار هئا، هنن نو سو اُن هڪ هزار گهوڙا، ٻه سو اوقيه (ساڍا اٺتياھ ڪلو) چاندي ۽ هڪ هزار دينار الله تعاليٰ جي وات ۾ پيش ڪيا. انهيءَ موقعي تي حضور ﷺ جن حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي هن عمل مان تمام گهڻا خوش ٿيا ۽ سندن تمام گهڻي ساراهه ڪيائون، هڪ غريب صحابي حضرت ابوعقيل انصاري رضی اللہ تعالیٰ عنہ جيڪو ڪوھ مان پاڻي پري مزدوريءَ ۾ چار ڪلو ڪجيون وٺي پنهنجو گذارو ڪندو هو، کيس هڪ ڏينهن جي مزدوريءَ ۾ جيڪي ڪجيون مليون، انهن مان اڌ گهر وارن کي ڏئي، باقي سڀ الله جي رسول ﷺ جي خدمت ۾ پيش ڪيائين. رسول الله ﷺ کي سندن اها ادايتري ته وڻي، جو پاڻ سڳورن ﷺ حڪم ڏنو ته انهن ڪجين کي ٻئي مال جي مٿان پڪيڙي ڇڏيو. حضور ﷺ جن جي انهيءَ عمل سان ان صحابي سڳوري رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي همت افزائي ٿي، اهي ته ڪجهه مثال هئا، نه ته هر صحابي سڳوري رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي پنهنجي وس آهر هن مالي جهاد ۾ حصو ورتو.

مسلمانن جو ٽيهه هزار جو اهو عظيم لشڪر اٽڪل چوڏهن ڏينهن کان پوءِ تبوك جي ميدان تي پهتو. رستي ۾ سخت گرميءَ جي ڪري لشڪر ۽ جانور ٿڪجي پيا هئا، پر حضور ﷺ جن جي دعا جي برڪت سان مينهن وسيو، جنهن سان مسلمان ڏاڍا خوش ٿيا. مسلمان ويهن ڏينهن تائين نصاري جو انتظار ڪندا رهيا، پر مسلمانن جي اهڙي بهادري ۽ جاکوڙ ڏسي، نصارن تي اهڙو ته رعب چانئجي ويو، جو هنن جنگ جو ارادو ئي ختم ڪري ڇڏيو. حضور ﷺ جن اٽڪل پنجاهه ڏينهن کان پوءِ بنا جنگ جي سوڀارا ٿي لشڪر سان گڏ واپس مديني منوره پهتا. سندن اچڻ تي مسلمانن کي ايتري ته خوشي ٿي، جو هنن لشڪر جي ائين آجيان ڪئي، جيئن هنن حضور ﷺ جن جي هجرت جي موقعي تي ڪئي هئي.

نتيجا: هن غزوہ مان سڀني ڪافرن جي دلين تي مسلمانن جي بهادري ۽ همت جي ڪري رعب چانئجي ويو. آس پاس جي ڪجهه قبيلن مسلمانن سان ٺاهه ڪيو. هن غزوہ سان مسلمانن جا حوصلا ويتر مضبوط ٿيا.

سبق جو خلاصو

- روم جي بادشاهه جڏهن مسلمانن جي وڌندڙ طاقت کي ڏٺو ته هن سندن طاقت کي ختم ڪرڻ لاءِ هڪ وڏو لشڪر تيار ڪرڻ شروع ڪيو.
- سنه ۹ هجري ۾ حضور ﷺ جن ٽيهه هزار جو لشڪر وٺي مديني کان ۵۰۰ ڪلوميٽر پري تبوك ۾ ويهن ڏينهن تائين ترسيا.
- مسلمانن جي اهڙي بهادري ۽ جهاد جي جذبي کي ڏسي روم جي بادشاهه جا حوصلا ڇڏائجي ويا ۽ اهو مقابلي لاءِ نه آيو.
- مسلمان ۵۰ ڏينهن کان پوءِ بنا جنگ ڪرڻ جي سوچار ٿي مدينه منوره ڏانهن واپس موٽي آيا.

- هن سبق مطابق شاگرد ۽ شاگردياڻيون اصحاب سڳورن ﷺ پاران دين لاءِ ڪيل مالي قربانين جا ٻيا مثال پيش ڪن.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 - تبوك ڪٿي واقع آهي؟
 - غزوہ تبوك ۾ مسلمانن جو مقابلو ڪنهن سان ٿيو هو؟
 - هن غزوہ ۾ مسلمانن جو تعداد ڪيترو هو؟
 - حضرت عثمان غني رضی اللہ تعالیٰ عنہ غزوہ تبوك ۾ ڪيتري مالي قرباني ڏني؟
 - غزوہ تبوك ۾ جنگ ڇاڪاڻ نه لڳي؟
 - رسول الله ﷺ جن غزوہ تبوك جي موقعي تي مدينه منوره ۾ ڪنهن کي نائب بڻايو هو؟

۲. صحيح جواب تي ☑ جونشان لڳايو:

- حضور ﷺ جنهن لشڪر جي خلاف جهاد لاءِ ويا، اهو تعلق رکندو هو:

(الف) شام سان (ب) روم سان (ج) يمن سان (د) عراق سان
- ٻه سو اوقيه جو مطلب آهي:

(الف) ساڍا اٺيهه ڪلو (ب) ساڍا اٺيهه ڪلو
(ج) ساڍا اٺيتاليهه ڪلو (د) ساڍا اٺونجاهه ڪلو

۳- تبوک جو علائقو مدينه منوره کان پري آهي:

- (الف) ٽي سؤ ڪلوميٽر
(ب) چار سؤ ڪلوميٽر
(ج) پنج سؤ ڪلوميٽر
(د) ڇهه سؤ ڪلوميٽر

۴- لفظ ”عُسْرَت“ جي معنيٰ آهي:

- (الف) ايثار
(ب) محبت
(ج) تڪڙ
(د) تنگي

۳. خال ڀريو:

- (۱) غزوہ تبوک سان مسلمانن جا _____ ويتر مضبوط ٿي پيا.
(۲) سخت آزمائش ۽ ڏکين حالتن جي ڪري قرآن مجيد انهن حالتن کي _____ سان تعبير ڪيو آهي.
(۳) حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعاليٰ عنه پنهنجي گهر جو سمورو _____ کڻي آقا جي خدمت ۾ آندو.
(۴) حضرت عمر فاروق رضي الله تعاليٰ عنه پنهنجي گهر جو _____ سامان پيش ڪيو.
(۵) مسلمانن جو اهو عظيم لشڪر اٽڪل _____ ڏينهن کان پوءِ تبوک جي ميدان ۾ پهتو.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- تبوک جو علائقو مدينه کان اٽڪل ۷۰۰ ڪلوميٽر جي مفاصلي تي آهي.
☐	☐	۲- غزوہ تبوک سن ۹ هجري ۾ واقع ٿيو.
☐	☐	۳- روم جي بادشاهه هِرقل کي مسلمانن جي وڌندڙ طاقت کان ڊپ ٿيو.
☐	☐	۴- غزوہ تبوک ۾ مسلمانن کي شڪست ٿي.
☐	☐	۵- مسلمان ۲۰ ڏينهن تائين نصاريٰ جو انتظار ڪندا رهيا.

۵. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو. .

کالم-۲	کالم-۱
۲۰ ڏينهن تائين نصاريٰ جو انتظار ڪندا رهيا. اڌ ڪيون رسول الله ﷺ جي خدمت ۾ پيش ڪيون. ۵۰۰ ڪلوميٽرن جي مفاصلي تي واقع آهي. لشڪر ۽ جانور ٽڪجي چڪا هئا.	۱- تبوك جو علائقو مديني کان اٽڪل ۲- تبوك جي ميدان ۾ مسلمان ۳- رستي ۾ سخت گرميءَ جي ڪري ۴- حضرت ابو عقيل رضی اللہ تعالیٰ عنہ مزدوري ڪري

استادن لاءِ هدايت

- غزوہ تبوك جي عنوان تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان بحث مباحثو ڪرايو.

تبوك (شام) ۾ موجود هڪ ميڊيڪل ۽ انجنيئرنگ يونيورسٽي جو خوبصورت منظر

۴- خُطْبَةُ حِجَّةِ الْوَدَاعِ

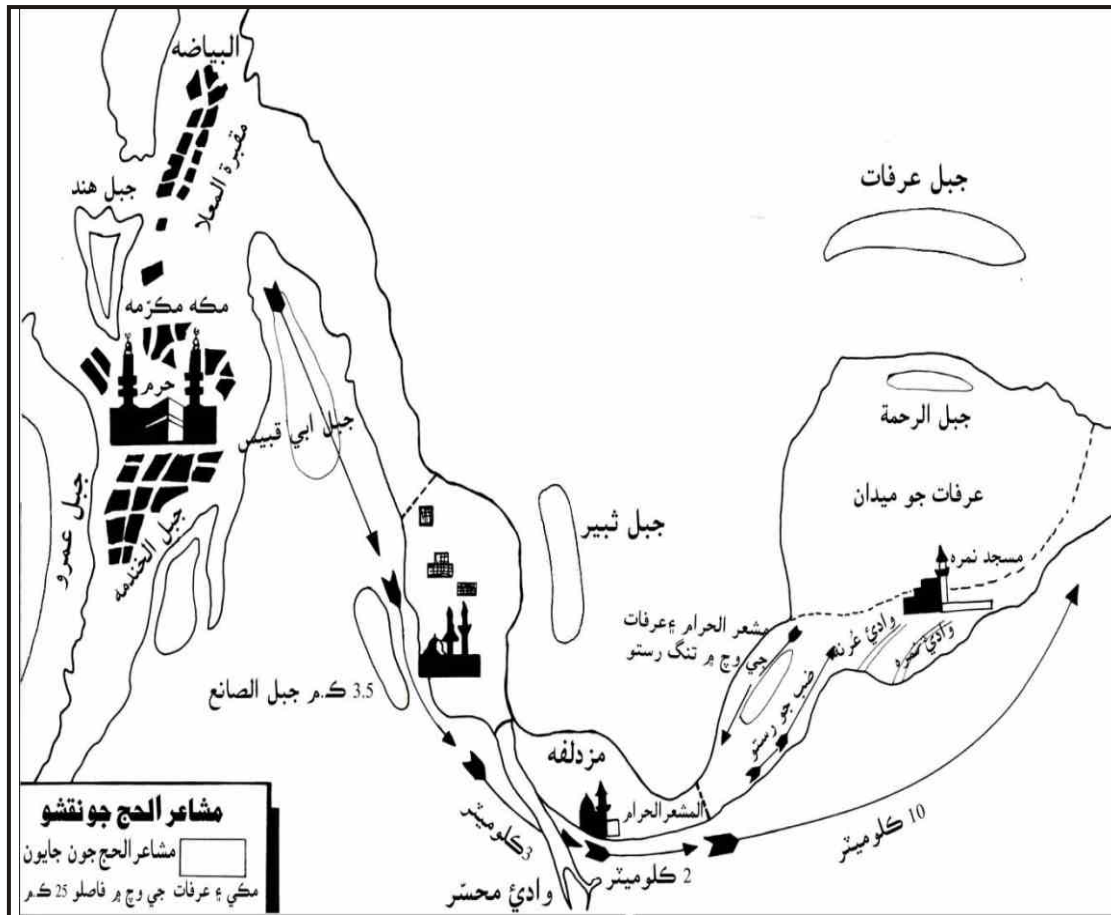
سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يارن هن لائق بڻجندا ته اهي:

- حضور ﷺ جي خطبه حجة الوداع جي باري ۾ معلومات حاصل ڪري، لکي سگهندا.
- خطبه حجة الوداع جي تعليمات کي بيان ڪري سگهندا ۽ پنهنجي عملي زندگيءَ ۾ اختيار ڪري سگهندا.

خطبه حجة الوداع جو پسمنظر: فتح مڪه کان پوءِ كعبة الله کي مشرڪاڻين رسمن کان هميشه لاءِ پاڪ ڪيو ويو هو ۽ حضور ﷺ پنهنجي آخري غزوه جي نتيجي ۾ اسلام جي مخالف اندروني ۽ ٻاهرين طاقتن کي جهڪائي ڇڏيو هو. اهڙيءَ طرح مسلمانن کي زندگي گذارڻ جو هڪ مڪمل نظام عطا ڪيائون، ان کان پوءِ حضور اڪرم ﷺ جن مسلمانن کي اسلام جي اهم رڪن ادا ڪرڻ لاءِ سنه ۱۰ هجري ۾ حج جو ارادو فرمايائون.

اها خبر ماڻهن ۾ پکڙجي وئي ۽ هر طرف کان جان نثارن اصحاب سڳورن چاهيو ته اهي حضور ﷺ جن جي اڳواڻيءَ ۾ حج ادا ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪن. هر طرف کان ماڻهن جا جتا حج ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا. اٽڪل سوا لک صحابي سڳورا هن عظيم سعادت کي حاصل ڪرڻ لاءِ گڏ ٿي ويا. حضور اڪرم ﷺ قربانيءَ لاءِ پاڻ سان گڏ اُن به ڪاهي هليا. ۲۶ ذيقعد تي پاڻ سڳورا ﷺ مدينه منوره مان روانا ٿيا. ۱۰ ڪلوميٽر پري ذوالحليفه جي هنڌ تي پهچي پاڻ سڳورن ﷺ احرام جي نيت ڪئي. ۴ ذِي الحجه تي حضور ﷺ مڪه مڪرمه ۾ داخل ٿيا. جڏهن پاڻ سڳورن ﷺ جن جي نظر ڪعبي تي پئي ته بي اختيار فرمايائون: ”اي الله! هن گهر کي اڃا وڌيڪ عزت ۽ شرف عطا فرما“. ڪعبي جو طواف ڪيائون، مقام ابراهيم وٽ ٻه رڪعتون نفل نماز پڙهيائون. ۸ ذِي الحجه تي پاڻ سڳورا ﷺ منيٰ آيا ۽ رات اتي گذاريائون ۽ اڳئين ڏينهن ۹ ذِي الحجه تي فجر جي نماز پڙهي، پنهنجي ڏاڍي قُصواءِ تي سوار ٿي عرفات جي ميدان ۾ آيا. اهو حضور ﷺ جن جو آخري حج هو. انهيءَ ڪري هن کي ”حِجَّةُ الْوَدَاعِ“ چئبو آهي.

خطبه حجة الوداع جا ڪجهه اهم نڪتا: حضور ﷺ جو اهو آخري خطبو انساني تاريخ ۾

حقوق العباد جو هڪ اهم منشور آهي، جنهن سان ايندڙ ڏينهن ۾ دنيا جي جديد تهذيب ۽ ثقافت تي نمايان اثر نروار ٿين ٿا. انهيءَ ڪري اهو خطبو انساني حقن جو عظيم الشان دستور ۽ علمبردار آهي. حضور اڪرم ﷺ هن خطبي ۾ انسانيت کي جيڪا اهم تعليمات ڏني، ان مان ڪجهه چونڊ نڪتا هيٺين ريت آهن:

- اي انسانو! منهنجون ڳالهليون غور سان ٻڌو، ٿي سگهي ٿو ته هن سال کان پوءِ آءٌ ٻيهر توهان سان هتي نه ملي سگهان.
- اها ڳالهه غور سان ٻڌي ڇڏيو ته توهان سڀ الله تعاليٰ جا پانها ۽ حضرت آدم (عليه السلام) جو اولاد آهيو. ڪنهن عربيءَ کي عجميءَ تي ۽ ڪنهن عجميءَ کي عربيءَ تي، ڪنهن گوري کي ڪنهن ڪاري تي ۽ ڪنهن ڪاري کي ڪنهن گوري تي ڪابه فضيلت ناهي، سواءِ پرهيزگاريءَ جي.

- سڀ مسلمان پاڻ ۾ پيائڻ آهن. توهان جو مال ۽ توهان جون عزتون هڪ ٻئي تي اهڙي طرح احترام جوڳيون آهن، جهڙي طرح هيءُ شهر مڪه مڪرمه ۽ هي مهينو ذي الحجه ۽ اڄ جو هيءُ عرفه جوڏينهن.
 - جاهليت جا سمورا وياج ختم ڪيا ويا آهن ۽ سڀ کان پهريائين آءٌ پنهنجي چاچي عباس بن عبدالمطلب رضي الله عنه جي وياج کي ختم ڪريان ٿو.
 - عورتن بابت الله تعاليٰ کان ڊڄو. توهان جا عورتن تي ۽ عورتن جا توهان تي حق آهن.
 - توهان جي مٿان توهان جي غلامن جا حق آهن؛ جيڪي توهان پاڻ کائو، انهن کي به اهوئي ڪاريو ۽ جيڪو توهان پاڻ پهريو، انهن کي به اهوئي پهريو. انهن جي مٿان ايترو بار نه وجهو ۽ سندن ڪمن ۾ انهن جي مدد ڪريو.
 - نماز جو خيال رکيو. رمضان جا روزا رکيو. مال جي زڪوة خوشيءَ سان ادا ڪريو. پنهنجي رب جي گهر جو حج ڪريو.
 - قرض ادا ڪريو. اڌاري ورتل شيءِ انهن جي مالڪن کي واپس ڪريو.
 - الله تعاليٰ هر حقدار کي وراثت ۾ ان جو حق ڏنو آهي. هاڻي ڪنهن جي لاءِ وراثت ۾ وصيت ڪرڻ جائز ناهي.
- ان کان پوءِ حضور ﷺ جن ماڻهن کي فرمايو ته جيڪي ماڻهو هتي موجود ناهن، انهن کي منهنجو اهو پيغام پهچايو. آخر ۾ حضور ﷺ جن ماڻهن کان پڇيو ته ڇا آءٌ توهان تائين الله تعاليٰ جو پيغام پهچايو آهي؟ ماڻهن گڏجي چيو ته: توهان نه صرف پيغام پهچايو آهي، پر پيغام پهچائڻ جو حق پڻ ادا ڪري ڇڏيو آهي. ان تي حضور اڪرم ﷺ آسمان ڏانهن اشارو ڪندي ٿي پيرا فرمايائون: ”اي الله! شاهد رهجانءِ.“ انهيءَ دوران قرآن مجيد جي هيءَ آيت نازل ٿي:

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا (المائدہ: ۳)

اڄ اوهان جو دين اوهان لاءِ ڪامل ڪيم ۽ اوهان تي پنهنجي نعمت پوري ڪيم ۽ اوهان لاءِ دين اسلام پسند ڪيم. ان کان پوءِ حضور ﷺ حج جا باقي احڪام ادا ڪيا.

هن سبق مان اسان کي اهو پيغام مليو ته اسان خطبه حجة الوداع جي اهم تعليمات ۽ نڪتن تي روزاني جي زندگيءَ ۾ عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون، ته جيئن اسان جي سماج ۾ امن ۽ سکون قائم ٿي پوي.

سبق جو خلاصو

- حضور ﷺ جن سنہ ۱۰ ہجری ۾ حجۃ الوداع ادا ڪيو.
- حجۃ الوداع جي موقعي تي اٽڪل سوا لک صحابي سڳورن جو سٿ حضور ﷺ جن سان گڏ هو.
- انهيءَ موقعي تي حضور ﷺ جن جيڪو خطبو ارشاد فرمايو، اهو ”خطبہ حجۃ الوداع“ جي نالي سان مشهور آهي.
- خطبہ حجۃ الوداع انساني حقن جو هڪ عظيم الشان منشور آهي.
- خطبہ حجۃ الوداع ۾ پاڻ سڳورن ﷺ هڪ عظيم نڪتو هيءَ فرمايائون ته: توهان سڀ الله تعاليٰ جا ٻانهن آهيو. ڪنهن عربيءَ کي عجميءَ تي ۽ ڪنهن عجميءَ کي عربيءَ تي، ڪنهن گوري کي ڪنهن ڪاري تي ۽ ڪنهن ڪاري کي ڪنهن گوري تي ڪابه فضيلت ناهي، سواءِ پرهيزگاريءَ جي.

- شاگرد ۽ شاگردڀائڻيون هڪ ٻئي کي حجۃ الوداع جا اهم نڪتا پڙهي ٻڌائين.

شاگردن ۽
شاگردڀائڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضور اڪرم ﷺ جي هن حج کي ”حجۃ الوداع“ ڇا ڪاڻ چئبو آهي؟
- ۲- حجۃ الوداع ڪهڙي سنہ هجري ۾ ٿيو؟
- ۳- حضور ﷺ جن خطبہ حجۃ الوداع جي موقعي تي غلامن جي حقن بابت ڇا ارشاد فرمايو؟
- ۴- خطبہ حجۃ الوداع جي تاريخي حيثيت ڪهڙي آهي؟
- ۵- رسول الله ﷺ جن خطبہ حجۃ الوداع جي موقعي تي عورتن جي حقن بابت ڇا فرمايو؟

۲. صحيح جواب تي [X] جو نشان لڳايو:

۱- حجة الوداع جي موقعي تي اصحاب سڳورن جو تعداد هو:

- (الف) اٽڪل هڪ لک
(ب) اٽڪل سوا لک
(ج) اٽڪل ڏيڍ لک
(د) اٽڪل ٻه لک

۲- حضور ﷺ جن حج جو ارادو فرمايو:

- (الف) سنه ۶ هجري ۾
(ب) سنه ۷ هجري ۾
(ج) سنه ۹ هجري ۾
(د) سنه ۱۰ هجري ۾

۳- حج جي سعادت ذي الحجه جي مهيني ۾ ادا ڪئي ويندي آهي:

- (الف) ۴ ذي الحجه تي
(ب) ۸ ذي الحجه تي
(ج) ۹ ذي الحجه تي
(د) ۱۰ ذي الحجه تي

۴- حجة الوداع جي خطبي جي دوران حضور ﷺ جن جاهليت جي جنهن ڳالهه کي ختم ڪرڻ جو اعلان فرمايو. اها هئي:

- (الف) قرض
(ب) وياج
(ج) وراثت
(د) سفارش

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) ۸ ذي الحجه تي حضور ﷺ _____ ۾ آيا.
(۲) ۹ ذي الحجه تي فجر جي نماز پڙهي حضور ﷺ جن پنهنجي ڏاڍي قصواء تي سوار ٿي _____ جي ميدان ۾ آيا.
(۳) حضور ﷺ جن فرمايو ته جاهليت جي دور جا سمورا _____ ختم ڪيا ويا آهن.
(۴) حجة الوداع جو خطبو انساني حقن جو عظيم الشان _____ آهي.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- اٽڪل ڏهه لک اصحاب سڳورا حج لاءِ گڏ ٿيا.
☐	☐	۲- حضور ﷺ جن جو هيءُ خطبو انساني تاريخ ۾ حقوق العباد جو اهم منشور آهي.
☐	☐	۳- قرضدارو! قرض ادا نه ڪريو.
☐	☐	۴- اڌاري ورتل شيءِ ان جي مالڪ کي واپس ڪريو.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
شيءِ ان جي مالڪ کي واپس ڪريو.	۱- سڀ مسلمان پاڻ ۾
رمضان جا روزا رکڻ.	۲- توهان تي توهان جي غلامن
پاڻ آهڻ.	۳- قرض ادا ڪريو اڌاري ورتل
حضرت آدم ﷺ جو اولاد آهي.	۴- نماز جو خيال رکڻ
جا حق آهڻ.	۵- توهان سڀئي الله تعاليٰ جا پٽ آهئ

استادن لاءِ هدايت

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياتين کي ”عربي“ ۽ ”عجمي“ لفظن جي معنيٰ واضح ڪري ٻڌائين.

۵- وصال

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياتيون هن لائق بڻجندا ته آهي:

- حضور ﷺ جي زندگيءَ جي آخري ڏينهن ۽ لمحن جي باري ۾ بيان ڪري سگهندا.
- پياري رسول حضرت محمد ﷺ جي زندگيءَ جي آخري ڏينهن ۽ لمحن بابت ڄاڻي، لکي سگهندا.
- دنيا فاني آهي، آخرت جي تياريءَ لاءِ سٺا عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

حضور ﷺ جن جي بيعت جو مقصد ڪفر ۽ شرڪ کي ختم ڪري الله تعالى جي دين کي عملي طور قائم ڪرڻ هو. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (الصف: ۹)

(الله) اهو آهي جنهن پنهنجي پيغمبر کي هدايت ۽ سچي دين سان موڪليو ته ان کي سڀني دينن تي غالب ڪري توڻيڪ مشرڪ بچان پائين.

الله تعالى جو اهو وعدو مڪمل ٿيو. دين پوري عرب ۾ غالب ٿي ويو. جڏهن ڪو نبي سڳورو الله تعالى جي طرفان حوالي ٿيل ڪم پورو ڪندو آهي ته الله تعالى کيس پاڻ وٽ گهرائيندو آهي. حضور ﷺ جن کي به اندازو ٿيو، جنهن جو اظهار پاڻ سڳورن حجة الوداع جي خطبي ۽ ٻين حديثن ۾ ڪيائون.

بيماريءَ جي شروعات: حجة الوداع کان واپسيءَ تي حضور ﷺ جن مديني منوره آيا ۽ صفر سنه ۱۱ هجري جي شروعات ۾ جبل احد ڏانهن ويا ۽ احد جي شهيدن لاءِ دعا فرمايائون. واپس اچي منبر تي آيا ۽ فرمايائون:

”آءُ الله تعالى جي طرفان توهان ماڻهن تائين پيغام پهچائيندڙ آهيان، توهان شاهد رهجو. الله جو قسم! جنهن پيدا ڪيو آهي، آءُ هن وقت پنهنجو حوض ڪوثر ڏسي رهيو آهيان ۽ مون کي ان ڳالهه جو ڊپ ناھي ته توهان مون کان پوءِ شرڪ ڪندؤ، پر مون کي ڊپ هن ڳالهه جو آهي ته توهان دنيا حاصل ڪرڻ ۾ پاڻ ۾ مقابلو ڪندؤ.“

۲۹ صفر سنه ۱۱ هجري سومر جي ڏينهن رسول الله ﷺ جن هڪ جنازي ۾ بَقِيْعُ الْغَرْقَدُ قبرستان ويا. واپسيءَ تي رستي ۾ ئي پاڻ سڳورن ﷺ جن کي مٿي ۾ سور شروع ٿي ويو ۽ جسم ۾ گرمائش محسوس ڪيائون. اها حضور ﷺ جن جي وصال واري بيماريءَ جي شروعات هئي. بيماريءَ جي حالت ۾ سخت تڪليف جي باوجود پاڻ سڳورا ﷺ مسجد ۾ وڃي نمازن جي امامت ڪرائيندا هئا. ڪجهه ڏينهن کان پوءِ جڏهن بيماريءَ ۾ واڌ ٿي پئي ته پاڻ سڳورن پين ازواجِ مُطَهَّرَاتِ رَحِمَهُنَّ ﷺ کان اجازت وٺي اُمُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت عائشه صديقَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا جي گهر ڏانهن منتقل ٿيا. آخري تي ڏينهن جڏهن پاڻ سڳورا ﷺ ڏاڍا بيمار ٿيا ته حضرت عائشه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا کي حڪم فرمائون ته حضرت ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کي حڪم ڪريو ته هونماز جي امامت ڪرائي. حضرت عائشه عرض ڪيو ته هو ته انتهائي نرم دل شخص آهن، توهان جي جاءِ تي بيهي نه سگهندا، پر پاڻ سڳورن ﷺ جي اصرار تي تن ڏينهن تائين نماز جي امامت حضرت ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ڪرائي.

هڪ ڏينهن حضور اڪرم ﷺ جي طبيعت ڪجهه بهتر ٿي ته پاڻ سڳورا ﷺ حضرت علي المرتضى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ۽ حضرت عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي ڪلهن جي سهاري سان مسجد ۾ آيا. حضرت ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ امامت جا فرض سرانجام ڏئي رهيا هئا. هنن جڏهن آواز ٻڌو ته پوئتي هٽڻ لڳا، پر حضور ﷺ جن حضرت ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کي پنهنجي جاءِ تي بيهڻ جو اشارو فرمايو ۽ پاڻ سڳورن ﷺ سندن پاسي ۾ ويهي پنهنجن جي نماز پڙهائي.

نماز کان پوءِ حضور ﷺ جن هڪ خطبو ڏنو. جيڪو سندن زندگيءَ جو آخري خطبو هو. پاڻ سڳورن ﷺ جن فرمايو:

”الله تعالیٰ هڪ ٻانهي کي اختيار عطا فرمايو آهي ته هو دنيا جي نعمتن کي قبول ڪري يا جيڪو الله تعالیٰ وٽ آهي، ان کي قبول ڪري، پر هن ٻانهي الله تعالیٰ وٽ جيڪا شيءِ آهي، ان کي قبول فرمايو.“

هن تقرير ۾ حضور ﷺ جن بيا ارشاد مبارڪ پڻ فرمايا.

وصال: وصال کان هڪ ڏينهن اڳ آچر جي ڏينهن سخت تڪليف جي دوران پاڻ سڳورن ﷺ کي ياد پيو ته پاڻ سڳورن ﷺ حضرت عائشه وٽ ڪجهه اشرفيون رکايون آهن، پاڻ سڳورن ﷺ جن حڪم فرمايو ته انهن کي الله تعالیٰ جي واٽ ۾ خيرات ڪريو.

۱۲ ربيع الاول سنه ۱۱ هجري سومر جي ڏينهن پنهنجن جي وقت حضور ﷺ جن چڱيءَ طرح

ڏنڊ ڏنو. ڏنڊ مان فارغ ٿيا ته پاڻ سڳورن ﷺ هي الفاظ مبارڪ فرمايا:

”انهن نبين، صديقن، شهيدن ۽ صالحن سان گڏ، جن کي توهان انعام سان نوازيو، اي الله! مون کي بخشي ڇڏ، مون تي رحم فرما ۽ مون کي رفيق اعلى ۾ پهچاء. اي الله! رفيق اعلى“.

حضور ﷺ جن آخري جملو تي پيرا ورجايو. انهيءَ وقت پاڻ سڳورن ﷺ جو هن دنيا مان وصال ٿيو. وصال جي وقت پاڻ سڳورن ﷺ جي عمر تيهٺ سال هئي. هيءُ دنيا جي تاريخ جو تمام وڏو ڏکونڊڙ وصال هو. جڏهن پاڻ سڳورن ﷺ جي جان نثارن صحابين تائين اها ڳالهه پهتي ته گهڻن کي پاڻ سڳورن جي وصال جو يقين نه پيو اچي. حضرت عمر فاروق رضه محبت جي سختيءَ ۾ ايسٽائين چيو ته جيڪو شخص به ائين چوندو ته حضور ﷺ جن وصال ڪري چڪا آهن ته آءُ ان جا هٿ پير وڍي ڇڏيندس. حضرت ابوبڪر صديق رضه اچڻ کان پوءِ خطاب فرمايو ۽ هيءَ آيت تلاوت فرمايائون:

ترجمو: ”۽ مُحَمَّد ﷺ صرف الله جا رسول آهن، توهان کان اڳ به گهڻا رسول گذري چڪا آهن، سو جيڪڏهن پاڻ سڳورن جو انتقال ٿي وڃي يا پاڻ سڳورا شهيد ٿي ٿين ته ڇا توهان پڻئين پيرن ڦري ويندؤ؟“ (آل عمران: ۱۴۴)

ان آيت جي ٻڌڻ کان پوءِ حضرت عمر رضه جي جوش واري ڪيفيت ختم ٿي. حضور اڪرم ﷺ جن کي بيبي عائشه رضه جي حجري ۾ دفن ڪيو ويو، جتي هن وقت پاڻ سڳورن ﷺ جو روضو مبارڪ آهي. اسان کي هن سبق مان اهو پيغام مليو ته هر نفس کي موت جو ڏاڦو چڪڙو آهي ۽ دنيا فاني آهي، انهيءَ ڪري اسان کي آخرت جي لاءِ تياري ڪرڻ گهرجي. جنهن جا اعمال سُٺا هوندا، اهو آخرت ۾ ڪامياب ٿيندو ۽ جنهن جا اعمال خراب هوندا، اهو آخرت ۾ ناڪام ٿيندو.

سبق جو خلاصو

- حضور ﷺ جن جي بعثت جو مقصد ڪفر ۽ شرڪ کي ختم ڪري الله تعاليٰ جي دين کي عملي طور قائم ڪرڻ هو.
- الله تعاليٰ جو اهو وعدو مڪمل ٿيو ۽ دين پوري عرب ۾ غالب ٿيو.
- حجة الوداع کان پوءِ حضور ﷺ پنهنجو گهڻو وقت الله تعاليٰ جي عبادت ۾ گذارڻ لڳا.

- صفر جي مهيني جي آخري ڏينهن ۾ حضور اڪرم ﷺ بيمار ٿي پيا.
- حضور ﷺ جن بيماريءَ جي دوران نماز جي امامت جي لاءِ حضرت ابوبڪر صديق رضه کي حڪم فرمائون.
- ۱۲ ربيع الاول سنه ۱۱ هجري تي ٻنپهرن يا تنپهرن جي وقت حضور ﷺ جو هن دنيا مان وصال ٿيو.

• شاگرد ۽ شاگردياتيون قرآن مجيد جي هيءَ آيت ”هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ“ ترجمي سميت خوشخطيءَ سان پنهنجي پنهنجي ڪاپين ۾ لکن.

شاگردن ۽
شاگردياتين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضور ﷺ جن جي بعثت جو مقصد ڪهڙو هو؟
- ۲- حضور ﷺ جن جي سخت بيماريءَ وارن ڏينهن ۾ نماز جي امامت ڪنهن ڪرائي؟
- ۳- بيماريءَ دوران مسجد ۾ اچي حضور ﷺ جن اصحاب سڳورن کي ڪهڙو خطاب فرمايو؟
- ۴- حضور ﷺ جن جو وصال ڪهڙي سنه هجري ۾ ٿيو؟
- ۵- رسول الله ﷺ وصال جي وقت ڏندڻ ڪرڻ کان پوءِ ڇا فرمايو؟

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) صفر مهيني جي آخري ڏينهن ۾ حضور ﷺ _____ قبرستان هليا ويا.
- (۲) حضور ﷺ جي بيماريءَ جي دوران ٽن ڏينهن تائين نماز جي امامت حضرت _____ ڪرائي.
- (۳) رسول الله ﷺ جو _____ ٻنپهرن يا تنپهرن جي وقت ٿيو.
- (۴) حضرت عمر رضه محبت جي جذبي ۾ چيو ته جيڪو شخص چوندو ته حضور ﷺ جن وصال ڪري چڪا آهن ته آءُ انهن جا _____ وڌي ڇڏيندس.
- (۵) حضور ﷺ کي _____ جي حجري ۾ دفن ڪيو ويو.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- دين پوري عرب ۾ غالب نه ٿيو.
☐	☐	۲- حضور ﷺ بيبي عائشه رضی اللہ عنہا کي حڪم فرمايو ته حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ عنہ کي نماز جي امامت لاءِ حڪم ڪن.
☐	☐	۳- حضور ﷺ حضرت علي رضی اللہ عنہ ۽ حضرت حمزه رضی اللہ عنہ جي ڪلهن جي سهاري سان مسجد ۾ آيا.
☐	☐	۴- ۱۲ ربيع الاول سنه ۱۱ هجري پنهنجن جي وقت حضور ﷺ جن جو وصال ٿيو.

۴. ڪالم-۱ جي لفظن کي ڪالم-۲ جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- صفر جي مهيني جي آخري ڏينهن ۾	بيبي عائشه رضی اللہ عنہا جي حجري ۾ دفن ڪيو ويو.
۲- ۱۲ ربيع الاول سنه ۱۱ هجري سومر جي ڏينهن	پاڻ سڳورن رضی اللہ عنہن جي وصال جو يقين نه پيو اچي.
۳- گهڻن اصحابن سڳورن رضی اللہ عنہن کي	حضور ﷺ جن وصال فرمايو.
۴- وصال جي وقت حضور ﷺ جي	حضور اڪرم رضی اللہ عنہ بيمار ٿي پيا.
۵- حضور ﷺ جن کي وصال کان پوءِ	عمر مبارڪ ٽيهن سال هئي.

استادن لاءِ هدايت

- حضور اڪرم رضی اللہ عنہ جي وفات کان پوءِ حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ عنہ اصحاب سڳورن رضی اللہ عنہن جي ڏک جي ڪيفيت کي ختم ڪرڻ لاءِ جيڪو خطاب فرمايو اهو شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو بيان ڪن.

اخلاق ۽ آداب

تعارف

اسلام پنهنجي تعليم ۽ تربيت جي ذريعي ماڻهن ۾ ۽ خاص طور تي پنهنجن مڃيندڙن ۾ اعلى اخلاق پيدا ڪرڻ گهري ٿو. الله جي طرفان موڪليل پيغمبرن جي بعثت جو مقصد به اهوئي هو ته اهي انسانن کي افراط ۽ تفريط کان بچائيندي، سنن اخلاقن جو مجسمو بڻائين. انهن اعلى انساني اخلاقن ۽ ادبن مان ڪجهه نهايت اهم سبق آهن. جيئن: ”سخاوت جي فضيلت ۽ ڪنجوسيءَ جي مذمت“، ”ميانه روئي (وچترائي)“، ”مساوات (برابري)“، ”محنت جي عظمت“، ”ماحول جي گدلاڻ ۽ اسلامي تعليمات“ ۽ ”حقوق العباد“ (مائن، مهمان ۽ بيمار) هن باب ۾ ڏنا پيا وڃن.

مقصد

هن باب پڙهڻ کان پوءِ شاگردن ۽ شاگردياڻين ۾ اعلى انساني اخلاقن ۽ ادبن بابت جاڳرتا پيدا ٿيندي ۽ انهن ۾ اهو جذبو پيدا ٿيندو ته اهي انهن اعلى انساني اخلاقن ۽ ادبن کي پنهنجي زندگيءَ ۾ اختيار ڪن ته جيئن باعمل مسلمان بڻجي الله تعالىٰ کي راضي ڪرڻ جي ڪوشش ڪن ۽ سماج جا سٺا شهري بڻجي سگهن.

۱- سخاوت جي فضيلت ۽ ڪنجوسيءَ جي مذمت

سڪيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- سخاوت ۽ ڪنجوسيءَ جي مفهوم بابت آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
- سخاوت جي فائدين ۽ ڪنجوسيءَ جي نقصانن بابت لکي سگهندا.
- روزاني جي زندگيءَ ۾ سخاوت تي عمل ڪندا ۽ ڪنجوسيءَ کان بچڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

سخاوت جي معنيٰ ۽ مفهوم: سخاوت جي معنيٰ آهي الله تعالىٰ جي راضي ٿي لاءِ ضرورت مند جي ضرورت پوري ڪرڻ. اها ڳالهه ياد رکڻ گهرجي ته سخاوت جو مفهوم صرف مالي قربانيءَ تائين محدود ناهي، پر پنهنجي هر قسم جي صلاحيتن کان ٻين کي فائدو پهچائڻ به ”سخاوت“ آهي.

سخاوت جي فضيلت ۽ اهميت: اسلام ماڻهن ۾ سخاوت جا اعلىٰ انساني قدر پيدا ڪرڻ تي گهڻو زور ڏئي ٿو. سخاوت ڪرڻ تي وڏي اجر ۽ ثواب جي خوشخبري ٻڌائي ٿو. سخاوت کي الله تعالىٰ جي راضي حاصل ڪرڻ جو اهم ذريعو ٻڌايو ويو آهي. سخاوت جي ثواب کي الله تعالىٰ پنهنجي مٿان قرض قرار ڏئي ٿو، جيڪو وڌائي واپس ڪيو ويندو. سخاوت کي الله تعالىٰ نفس جي پاڪائيءَ جو ذريعو قرار ڏنو آهي. هڪ هنڌ مؤمنن جون خوبيون بيان ڪندي قرآن مجيد ۾ الله تعالىٰ ارشاد فرمايو:

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣١﴾ (البقره: ٣١)

۽ کين جيڪي رزق ڏنوسين تنهن مان (الله جي راه ۾) خرچ ڪندا آهن.

سخاوت کي قرض قرار ڏيندي قرآن مجيد ۾ الله تعالىٰ جو فرمان آهي:

”اهو ڪير آهي جو الله کي چڱو قرض ڏئي پوءِ (الله) اهو (قرض) اُن کي ٻيڻو ڪري ڏيندو ۽ اُن لاءِ سڳورو اجر آهي.“ (الحديد: ١١)

قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

”چڱائيءَ کي ايسين ڪڏهن نه پهچندؤ جيسين جن شين کي دوست رکندا آهيو تن مان (الله تعالىٰ جي وات ۾ نه) خرچ ڪريو.“ (الحديد: ١١)

يعني نيڪي تڏهن حاصل ٿي سگهندي آهي، جڏهن ٻانهو الله تعاليٰ جي وات ۾ چڱي شيءِ خرچ ڪري، ڇاڪاڻ ته رد ٿيل شيءِ ته ڪنهن ڪم جي ناهي هوندي، قرآن مجيد ۾ هڪ هنڌ الله تعاليٰ جوارشاد آهي:

”جيڪو پنهنجو مال (الله جي وات ۾) ڏئي ٿو ته پاڪ (دل) ٿئي“. (البقره: ۱۸)

يعني الله تعاليٰ جي وات ۾ خرچ ڪرڻ سان انسان جو نفس پاڪ ٿئي ٿو.

سخاوت بابت حضور ﷺ جن جوارشاد مبارڪ آهي:

”سخي شخص الله تعاليٰ جي ويجهو هوندو آهي، جنت جي ويجهو هوندو آهي، ماڻهن جي ويجهو هوندو آهي ۽ دوزخ کان پري آهي“.

حضور ڪريم ﷺ جي سخاوت: حضور اڪرم ﷺ جن جي پوري زندگي مبارڪ سخاوت جو شاندار

مثال آهي. ان ڳالهه ۾ ڪوشڪ ناهي ته پاڻ سڳورا ﷺ دنيا جا سڀ کان وڏا سخي هئا، اهوئي سبب آهي ته نبي اڪرم ﷺ وصال جي وقت پنهنجي پٺيان ڪوبه درهم ۽ دينار نه ڇڏيو هو. حضور اڪرم ﷺ جن ڪڏهن ڪنهن سواليءَ کي نه جهٽڪيو ۽ نه ئي کيس مايوس موٽايو. پنهنجو سمورو مال ضرورتمندن ۽ محتاجن تي خرچ ڪندا هئا، نبي ڪريم ﷺ جن فرمائيندا هئا ته:

”جيڪڏهن مون وٽ اُحد جبل جيترو سون هجي ته مون کي خوشي ان ڳالهه جي ٿيندي، جو آءٌ تن ڏينهن تائين ان کي ضرورتمندن ۾ ورهائيان“.

هڪ ڀيري حضور ڪريم ﷺ هڪ ٻڪري ذبح ڪئي ۽ ان جو سمورو گوشت الله تعاليٰ جي وات ۾ ورهائي ڇڏيائون ۽ فرمايائون ته ”جيڪو گوشت ورهائيو ويو، اهوئي اصل ۾ باقي رهندڙ آهي“. حضور ﷺ جن فرمايو ”صرف ٻن قسمن جي ماڻهن سان ريس ڪري سگهجي ٿي. هڪ اهو جنهن کي الله تعاليٰ مال ۽ دولت سان نوازي ۽ اهو ان کي الله تعاليٰ جي وات ۾ خرچ ڪندو هجي ۽ ٻيو اهو شخص جنهن کي الله تعاليٰ علم ۽ حڪمت سان نوازيو هجي ۽ اهو ان مطابق فيصلو ڪندو هجي ۽ ان جي تعليم ڏيندو هجي“.

حضور ﷺ جن جي نقش قدم تي هلندي اصحاب سڳورا رضی اللہ عنہم به سخاوت جا پيڪر بڻجي پيا هئا. هنن به ڏکيل انسانن جي خدمت ڪرڻ ۾ ڪابه گهٽتائي نه ڪئي. انهن جي سخاوت جا واقعا، غزوه تبوك ۽ ٻين واقعن مان ظاهر آهن.

سخاوت جا فائدا: سخاوت جا ڪجهه فائدا هي آهن:

- سخاوت ڪرڻ سان الله تعاليٰ جي محبت ۽ راضي ٿيڻ حاصل ٿئي ٿو.
- سخاوت ڪندڙ سان ماڻهوءَ به محبت ڪندا آهن.
- سخاوت ڪرڻ سان دل کي سکون ۽ اطمینان حاصل ٿئي ٿو.
- سخاوت ڪرڻ سان خراب اخلاق مثال طور: ساڙ ۽ وڌائيءَ جهڙين عادتن کان چوٽڪارو ملي ٿو.
- سخاوت جي ذريعي غريبن ۽ مسڪينن سان محبت حاصل ٿئي ٿي.

ڪنجوسيءَ جي مذمت: ڪنجوسي سخاوت جو ضد آهي. ڪنجوسي هن کي چوندا آهن ته ڪنهن

ماڻهوءَ وٽ ذريعا هوندي به هو پنهنجين ۽ محتاجن جي جائز ضرورتن تي خرچ نه ڪري. ڪنجوسي هڪ منفي رويو آهي، جنهن سان سماج ۾ نفرت، ساڙ ۽ ڪيني جهڙيون سماجي بيماريون جنم وٺن ٿيون. قرآن ۽ حديث ۾ ڪنجوسيءَ جي سخت مذمت ڪئي وئي آهي. ڪافرن جون صفتون بيان ڪندي قرآن مجيد فرمائي ٿو:

الَّذِينَ جَمَعُوا مَالًا وَعَدَدَهُ يُحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٢٠﴾ (الهمز: ۲-۳)

جنهن مال گڏ ڪيو ۽ اهو ڳڻي ڳڻي رکيائين. پائيندو آهي ته سندس مال سدائين رهندو.

نبي ڪريم ﷺ فرمايو ته ”مؤمن ڪنجوس نٿو ٿي سگهي“.

اسلام هيءُ سبق ڏئي ٿو ته الله تعاليٰ ڪنهن کي وڌيڪ مال ڏئي آزمائي ٿو ته ڪنهن کي گهٽ مال ڏئي. جيڪڏهن الله تعاليٰ ڪنهن کي مال ۽ دولت سان نوازيو آهي ته هن کي صرف پنهنجي ذاتي ضرورتن تي خرچ ڪرڻ بدران الله تعاليٰ جي واٽ ۾ به خرچ ڪري سخاوت اختيار ڪرڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن ڪنهن وٽ مال ۽ دولت ناهي ته ان کي قناعت جي زندگي اختيار ڪرڻ گهرجي. مال ۽ دولت الله تعاليٰ جي وڏي نعمت آهي، ان جو صحيح حق ادا ڪرڻ اهو آهي ته هو الله تعاليٰ جي واٽ ۾ محتاجن تي خرچ ڪجي. ڪنجوسي ڪرڻ الله تعاليٰ وٽ نعمت جي ناشڪري ڪرڻ آهي. الله تعاليٰ سخيءَ سان محبت ڪندو آهي ۽ ڪنجوس کي پسند ناهي ڪندو.

ڪنجوسيءَ جا نقصان: ڪنجوسيءَ جا ڪجهه نقصان هن ريت آهن:

- ڪنجوسي ڪرڻ سان الله تعاليٰ ناراض ٿيندو آهي.
- ڪنجوسي ڪرڻ سان ماڻهن ۾ نفرت پيدا ٿئي ٿي.
- ڪنجوس شخص ذهني طور تي پريشان هوندو آهي.

سبق جو خلاصو

- سخاوت هڪ اعلى انساني گُڻ آهي ۽ ڪنجوسي منفي رويو آهي.
- اسلام پنهنجي تعليمات ۾ سخاوت تي ڏاڍو زور ڏئي ٿو ۽ ڪنجوسيءَ کان منع ڪري ٿو.
- سخاوت سان معاشري ۾ امن، سکون، محبت ۽ آشتي جي فضا قائم ٿئي ٿي، جڏهن ته ڪنجوسيءَ سان بدامني، نفرت ۽ ساڙ جهڙيون سماجي بيماريون جنم وٺن ٿيون.

- شاگرد ۽ شاگردياڻيون سخاوت جي سماجي فائدين ۽ ڪنجوسيءَ جي سماجي نقصانن جو چارٽ بڻائين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- سخاوت جي معنيٰ ۽ مفهوم بيان ڪريو.
- ۲- سخاوت اختيار ڪرڻ جا ڪي به ٽي سماجي فائدا بيان ڪريو.
- ۳- سخاوت بابت قرآن مجيد جي ڪنهن به هڪ آيت جو ترجمو ٻڌايو.
- ۴- سخاوت بابت ڪابه حديث ٻڌايو.
- ۵- حضور ڪريم ﷺ ڪهڙن ٻن ماڻهن سان ريس ڪرڻ لاءِ چيو آهي؟

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) ڪنجوسي اختيار ڪرڻ الله تعاليٰ جي نعمت جي _____ آهي.
- (۲) الله تعاليٰ _____ کي پسند ڪري ٿو.
- (۳) ذريعا هئڻ جي باوجود پنهنجون ۽ حاجتمندن جي جائز ضرورتن تي خرچ نه ڪندڙ کي _____ چئبو آهي.
- (۴) سخاوت جي معنيٰ آهي ته الله تعاليٰ جي راضي لاءِ _____ جي حاجت پوري ڪرڻ.
- (۵) اسلام اها تعليم ڏئي ٿو ته الله تعاليٰ ڪنهن کي وڌيڪ مال ڏئي _____ ٿو ته ڪنهن کي گهٽ مال ڏئي.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- ڪنجوسي ڪرڻ سان الله تعالى جو راضو حاصل ٿئي ٿو.
☐	☐	۲- نبي ڪريم ﷺ جن جي زندگي مبارڪه سخاوت جو شاندار مثال هئي.
☐	☐	۳- ڪنجوسي هڪ مثبت رويو آهي.
☐	☐	۴- قرآن ۽ حديث ۾ سخاوت جي گهڻي تعريف ڪئي وئي آهي.
☐	☐	۵- الله تعالى سخيءَ سان محبت ڪري ٿو.

۴. ڪالم-۱ جي لفظن کي ڪالم-۲ جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
پنهنجي پويان ڪوبه درهم يا دينار نه ڇڏيو.	۱- جيڪڏهن ڪنهن وٽ مال ۽ دولت
قرض قرار ڏئي ٿو، جيڪو وڌائي واپس ڪيو ويندو.	۲- نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو ته جيڪو
نفس جي پاڪائيءَ جو ذريعو قرار ڏئي ٿو.	۳- حضور ﷺ جن وصال جي وقت
گوشت ورهايو ويو اهو اصل ۾ باقي رهندڙ آهي.	۴- سخاوت کي الله تعالى پنهنجي مٿان
ناهي ته هوقناعت جي زندگي اختيار ڪري.	۵- سخاوت کي الله تعالى

استادن لاءِ هدايت

- نبي ڪريم ﷺ جن جي حديثن مبارڪن ۾ اصحابن سڳورن رضوان الله عليهم اجمعين جا ذڪر ڪيل سخاوت جا ڪجهه واقعا شاگردن ۽ شاگردياتين کي ٻڌايو.

۲- میانہ روی (وچترائي)

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته آهي:

- میانہ روی جي مفہوم کي سمجھي بيان ڪري سگھندا.
- میانہ روی جي صفت کي پنهنجي زندگيءَ ۾ اختيار ڪري سگھندا.

میانہ روی جي معنی ۽ مفہوم: ”میانہ روی“ فارسي لفظ آهي. عربيءَ ۾ ان کي ”اعتدال“ چئبو آهي. میانہ روی جي لفظي معنی آهي وچولي هلت، ان جو مفہوم هي آهي ته زندگيءَ جي سڀني معاملن ۾ افراط ۽ تفريط کان بچندي وچولي هلت کي اختيار ڪيو وڃي.

میانہ روی جي اھمیت: میانہ روی اصل ۾ خوشيءَ واري ۽ کامياب زندگيءَ لاءِ انتهائي ضروري آهي. زندگيءَ جي ڪنهن به معاملي ۾ افراط ۽ تفريط سان ڪوبه سماج ترقي نٿو ڪري سگھي. اسلام زندگيءَ جي هن اهم اصول جي اھمیت واضح ڪري ٿو ۽ پنهنجن مڃيندڙن کي میانہ روی اختيار ڪرڻ جي تعليم ڏئي ٿو. قرآن مجيد ۾ تائمتِ مسلمہ جو نالوئي ”أمتِ وسط“ (وچترائيءَ واري اُمت) ٻڌايو آهي.

وَكَانَ لَكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (البقره: ۱۴۳)

اهڙيءَ طرح بڻايوسون اوهان کي اعتدال واري اُمت ڪري.

تاريخ مان خبر پوي ٿي ته گذريل قومون زندگيءَ جي مختلف شعبن ۾ افراط ۽ تفريط جو شڪار ٿي پيون هيون. اهي عقيدن، عبادتن، سماجي ۽ معاشي زندگيءَ ۾ افراط ۽ تفريط جي هلت کي اختيار ڪري فطرت جي واٽ کان پري ٿي چڪيون هيون. اسلام ان افراط ۽ تفريط کي ختم ڪندي میانہ روی جي فطري تعليم کي ٻيهر اڀاريو. اسلامي تعليمات جي روشنيءَ ۾ میانہ روی کي هيٺين ٽن قسمن ۾ ورهائي سگھجي ٿو:

مذهب ۾ میانہ روی: اسلام جا جيترا به بنيادي عقيدا آهن، انهن ۾ میانہ روی جو روح شامل آهي. اسلام جي سڀني عبادتن ۾ میانہ روی کي مدنظر رکيو ويو آهي. حضور ﷺ جن جي دور ۾ ڪجهه اصحاب سڳورن ﷺ پاڻ ۾ عبادت ۾ افراط جي واٽ اختيار ڪرڻ جو سوچيو. انهن مان هڪ چيو ته آءٌ پوري رات نماز پڙهندس. ٻئي چيو ته آءٌ ڏينهن جو روزا رکندس ۽ ٽئين چيو ته آءٌ شادي نه ڪندس. جڏهن حضور ﷺ جن کي

انهن جي خبر پئي ته پاڻ سڳورن ﷺ ارشاد فرمايو:

”خبردار! الله جو قسم! آءٌ توهان سڀني کان وڌيڪ الله کان ڊڄندڙ ۽ توهان سڀني کان وڌيڪ پرهيزگار آهيان، پر آءٌ روزا رکان به ٿو ۽ ڇڏي به ڏيان ٿو. رات جو نماز پڙهان به ٿو ۽ آرام به ڪريان ٿو ۽ مون عورتن سان شادي به ڪئي آهي.“

اهڙيءَ طرح نبي ڪريم ﷺ ميانہ رويءَ جي تعليم ڏيندي ارشاد فرمايو:

”الله تعالیٰ کي وڻندڙ عمل اهو آهي، جيڪو مستقل اختيار ڪيو وڃي، توڙي جو اهو ٿورو ئي چونه هجي.“

اهوئي سبب آهي جو الله تعالیٰ سفر ۾ روزي نه رکڻ جي اجازت ڏني آهي.

سماج ۾ ميانہ روي: سماج ۾ ميانہ روي جو مطلب اهو آهي ته اٿڻ ويهڻ ۽ زندگي گذارڻ جي مختلف طريقن ۾ اعتدال جي هلت هلجي. ڳالهه بولھ ڪندي وڏي واڪي ۽ سخت لهجي ۾ يا تمام جهيٽي آواز سان ڳالهائڻ بدران وچٿرائپ واري انداز سان ڳالهه بولھ ڪرڻ گهرجي. اهڙيءَ طرح کاڌي کائڻ ۾ نه وڌيڪ کائجي ۽ نه ايترو گهٽ کائجي، جو ماڻهو ڪمزور ٿي پوي. پنڌ هلڻ ۽ گاڏي هلائڻ ۾ به ميانہ روي اختيار ڪجي. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصَصْ مِنْ صَوْتِكَ (لقمان: ۱۹)

۽ پنهنجي گهمڻ ۾ وچولي چال هل ۽ پنهنجو آواز ڍرو ڪر.

ميانه رويءَ بابت نبي ڪريم ﷺ جو ارشاد آهي:

مَا عَالَ مَنِ اقْتَصَدَ

جيڪو ميانہ روي اختيار ڪندو، اهو ڪڏهن به محتاج نه ٿيندو.

ڪاروهنوار ۾ ميانہ روي: زندگيءَ ۾ روزاني جا ذاتي خرچ هجن يا گهريلو خرچ، سڀني ۾ خرچ ڪرڻ وقت نه اسراف ڪجي ۽ نه ئي ڪنجوسي، پر وچٿرائيءَ واري وات اختيار ڪجي. مؤمنن جون صفتون بيان ڪندي قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

”۽ اُهي جو جڏهن خرچ ڪندا آهن (تڏهن) نڪي اجايو خرچيندا آهن ۽ نڪي تنگي ڪندا آهن

۽ انهن (بنهي) جي وچ ۾ پورا هلندا آهن.“ (الفرقان: ۶۷)

صدقي ۽ خيرات ۾ به نه ڪنجوسي ڪجي ۽ نه ئي پنهنجن ٻارن ڀڄن کي نظرانداز ڪندي سمورو مال خرچ ڪيو وڃي، جو قرض جي حالت کي پهچجي. هڪ هنڌ قرآن مجيد حڪم ڏنو آهي:

”۽ نڪي پنهنجي هٿ کي (بخل مان) پنهنجي ڳچي ۽ ۾ بند ڪر ۽ نڪي اهو سارو کولي ڇڏ جو پوءِ ملامت ڪيل (۽) پشيمان ٿي ويهي رهين.“ (بني اسرائيل: ۲۹)

ميانه روي جا فائدا: ميانه روي جا ڪجهه فائدا هي آهن:

- ميانه روي اختيار ڪرڻ سان ماڻهو ڪنهن جو محتاج ناهي رهندو.
 - ميانه روي اختيار ڪرڻ سان مستقل مزاجي پيدا ٿيندي آهي.
 - ميانه روي اختيار ڪرڻ سان الله تعاليٰ جو راضي ۽ محبت حاصل ٿيندي آهي ۽ انسان پنهنجي زندگي رسول الله ﷺ جي اُسوه حسنه جي مطابق گذارڻ جي ڪوشش ڪندو آهي.
 - ميانه روي سان انسان کي دلي سڪون ۽ اندر جو اطمينان حاصل ٿيندو آهي.
 - ميانه روي اختيار ڪرڻ سان سماج افراتفري، گهريلو لڙاين ۽ بدحاليءَ کان بچي پوندو آهي.
 - ميانه روي اختيار ڪرڻ سان ملڪ ۽ ملت جي سماجي، معاشي ۽ تمدني ترقي ٿئي ٿي.
- اسان کي هن سبق مان اهو پيغام ملي ٿو ته اسان کي زندگيءَ جي سمورن معاملن ۾ ميانه روي ۽ اعتدال اختيار ڪرڻ گهرجي ته جيئن خوشيءَ پري ۽ ڪامياب زندگي گذاري سگهون ۽ سماج ۾ به امن ۽ سڪون، ترقي ۽ خوشحالي پيدا ٿي سگهي.

سبق جو خلاصو

- ميانه روي وڃڻاڻپ کي چئبو آهي. اسلام زندگيءَ جي سڀني معاملن ۾ ميانه روي جي واٽ هلڻ سيکاري ٿو.
- ميانه روي سان زندگي خوشيءَ پري ۽ ڪامياب بڻجي پوي ٿي. ان سان معاشري ۾ امن ۽ سڪون، ترقي ۽ خوشحالي پيدا ٿئي ٿي.

- شاگردن ۽ شاگردياڻين جي وچ ۾ نبي ڪريم ﷺ جن جي زندگيءَ ۾ ميانه رويءَ بابت تقرير ۽ مقابلو ڪرايو وڃي.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاڙ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- ميانہ روي جي معنی ۽ مفہوم بيان ڪريو.
- ۲- هن سبق ۾ ميانہ رويءَ کي ڪيترن قسمن ۾ ورهايو ويو آهي؟
- ۳- ميانہ روي جي اهميت بابت قرآن مجيد ۾ ڇا فرمايو ويو آهي؟
- ۴- هن سبق ۾ ميانہ روي جي اهميت بابت نبي ڪريم ﷺ جو ڪهڙو ارشاد مبارڪ آهي؟
- ۵- ڪاروهنوار ۾ ميانہ روي جو مطلب ڇا آهي؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- ”ميانه روي“ جنهن ٻوليءَ جو لفظ آهي، اها آهي:

(الف) عربي	(ب) فارسي
(ج) سنڌي	(د) اردو
- ۲- ”اعتدال“ جو مطلب آهي:

(الف) ميانہ روي	(ب) افراط ۽ تفريط
(ج) هلت يا چال	(د) خوشيءَ پري ۽ ڪامياب
- ۳- ڪاروهنوار ۾ ميانہ روي جو مطلب آهي:

(الف) زندگيءَ ۾ اعتدال پيدا ڪجي	(ب) پاڙيسرين جو خيال رکجي
(ج) ذاتي خرچ وڌايا وڃن	(د) اسلام جون عبادتون ادا ڪجن
- ۴- قرآن مجيد ۾ ”اُمّتِ وسط“ جو مطلب آهي:

(الف) صدقو ۽ خيرات ڪندڙ قوم	(ب) عبادت ڪندڙ قوم
(ج) اعتدال واري اُمّت	(د) معاف ڪندڙ قوم

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) پنڌ هلڻ يا گاڏي هلائڻ ۾ به _____ سان هلجي.
- (۲) قرآن مجيد ۾ الله تعالى جو فرمان آهي ته _____ ۾ وچولي چال هل.
- (۳) رسول الله ﷺ جن فرمايو ته الله تعالى کي وڻندڙ عمل اهو آهي، جيڪو مستقل اختيار ڪيو وڃي، توڙي جو اهو _____ ئي چو نه هجي.
- (۴) نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو ته آڻ رات جو نماز به پڙهان ٿو ۽ _____ به ڪريان ٿو.
- (۵) اسلام جي سڀني _____ ۾ ميانہ روي اختيار ڪئي وئي آهي.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- ميانہ روي عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي.
☐	☐	۲- الله تعالى کي وڻندڙ عمل اهو آهي، جيڪو مستقل طور اختيار ڪجي.
☐	☐	۳- ڳالهه ٻولھ سخت يا تمام جھيٽي آواز ۾ ڪجي.
☐	☐	۴- قرآن مجيد ۾ آهي ته اسان اوهان کي اعتدال واري اُمت بڻايوسون.
☐	☐	۵- هن سبق ۾ ميانہ روي کي چئن قسمن ۾ ورهايو ويو آهي.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- گذريل قومون زندگيءَ جي مختلف	اعتدال کي چئبو آهي.
۲- صدقي ۽ خيرات ۾ به	خوشيءَ پري ۽ ڪامياب بڻجي ٿي.
۳- ميانہ روي	اعتدال واري اُمت چيو ويو آهي.
۴- ميانہ روي سان زندگي	نه ڪنجوسي ڪجي ۽ نه اسراف ڪجي.
۵- قرآن مجيد ۾ اُمت مُسلمه کي	شعبن ۾ افراط ۽ تفريط جو شڪار بڻيون.

• شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو ميانہ روي جي فائدين تي وڌيڪ روشني وجهو.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاڙ سرگرمي

۳- مُساوات (برابري)

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته آهي:
- مُساوات بابت واقف ٿي ان جي اهميت ۽ افاديت کي پنهنجن دوستن جي سامهون بيان ڪري سگهندا.
- اسلام ۾ مساوات جي اهميت ۽ افاديت بابت لکي سگهندا.

مُساوات جي معنیٰ ۽ مفہوم: ”مُساوات“ عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي معنیٰ آهي ”برابري“ . ان جو مفہوم هي آهي ته سمورن انسانن جو اصل هڪ ئي آهي، انهيءَ ڪري اهي قانون جي نظري ۾ برابر آهن ۽ اُهي حقن ۾ به هڪ ٻئي جي برابر آهن. ڪوبه ڪنهن کان گهٽ ناهي، وڌائي ۽ بزرگيءَ جو معيار صرف تقوىٰ تي آهي.

اسلام ۾ مُساوات جي اهميت: جهڙيءَ طرح اسلام توحيد جي عقيدتي جوقائل آهي، اهڙيءَ طرح هو انسانيت ۾ به انساني وحدت (ايڪي) جو علمبردار آهي. قرآن ۽ حديث ۾ اها ڳالهه هر هر ورجائي وئي آهي ته انساني نسل هڪ ماءُ ۽ پيءُ يعني حضرت آدم ۽ حضرت حوا عليهما السلام مان آهي. هي ڪُنڊ قبيلن ۽ قومون صرف سڃاڻپ جي لاءِ آهن. انهيءَ ڪري نسل تي وڌائي ڪرڻ انسانيت جي توهين آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعالیٰ فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ ۚ (الحجرات: ۱۳)

اي انسانو! بيشڪ اسان اوهان کي هڪ نر هڪ ۽ ماديءَ مان پيدا ڪيو ۽ اوهان کي ذاتيون ۽ پاڙا ڪيوسون ته (اوهين پاڻ ۾) هڪ ٻئي کي سڃاڻو. بيشڪ اوهان مان وڌيڪ مان وارو الله وٽ اهو آهي جيڪو اوهان مان وڌيڪ پرهيزگار آهي.

هن آيت مان خبر پئي ته انسانيت جي فضيلت ۽ شرافت جو معيار، رنگ ۽ نسل ناهي، پر تقوىٰ ۽ پرهيزگاري آهي.

مساوات بابت نبي ڪريم ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ آهي:

أَلَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى حَجَبِيٍّ وَلَا لِعَجَبِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ وَلَا لِأَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَى

خبردار! ڪنهن به عربيءَ کي ڪنهن عجميءَ تي ۽ ڪنهن به عجميءَ کي ڪنهن عربيءَ تي ڪا فضيلت ناهي ۽ نه ڪنهن گوري کي ڪنهن ڪاري تي ۽ نه ڪنهن ڪاري کي ڪنهن گوري تي، سواءِ تقوى جي.

اسلامي عبادتن تي غور ڪبو ته اسان کي مساوات جو عملي نمونو نظر ايندو.

- نماز ۾ سڀ نمازي ڪلهو ڪلهي سان ملائي گڏ بيٺل نظر ايندا آهن.
- روزي ۾ سڀئي روزيدار هڪ ئي ڪيفيت ۾ هوندا آهن.
- حج ۾ سڀئي ماڻهو هڪ ئي لباس ۾، هڪ ئي هنڌ ۽ هڪ ئي ذڪر ڪندي نظر ايندا آهن.

مساوات ۾ نبي ڪريم ﷺ ۽ اصحاب سڳورا رضی اللہ عنہم: نبي ڪريم ﷺ جن جي ذات مبارڪ

مساوات جو بهترين عملي نمونو هئي.

- نبي ڪريم ﷺ رنگ، نسل ۽ قوميت جي بنياد تي ڪنهن سان به نفرت نه ڪندا هئا.
- رسول الله ﷺ پنهنجي عمل سان نسلي ويڇي کي هميشه جي لاءِ ختم ڪري ڇڏيو.
- حضور اڪرم ﷺ حضرت بلال حبشي، حضرت سلمان فارسي ۽ حضرت صهيب رومي رضی اللہ عنہم کي وڏو مقام ۽ مرتبو عطا فرمايو.
- حضرت بلال حبشي رضی اللہ عنہ کي مسجد نبوي جو مؤذن بڻايائون، جيڪا وڏي اعزاز جي ڳالهه آهي.
- غزوہ خندق جي موقعي تي حضور ﷺ حضرت سلمان فارسي رضی اللہ عنہ جي مشوري کي اهميت ڏيندي خندق کوٽرائي.
- حضرت زيد بن حارثه رضی اللہ عنہ، جيڪو نبي ڪريم ﷺ جن جو آزاد ڪيل ٻانهو هو، ان جو پنهنجي پٽ حضرت بيبي زينب رضی اللہ عنہا جو ساڻس نڪاح ڪرايو.

مٿيون حقيقتون نبي ڪريم ﷺ جي مساوات جو اعلى مثال آهن.

عدل ۽ انصاف جي معاملي ۾ به نبي ڪريم ﷺ جن هميشه مساوات جو لحاظ رکيو. هڪ ڀيري بني مخزوم قبيلي جي فاطمه نالي هڪ عورت چوريءَ ۾ پڪڙجي پئي. سڀني ثبوتن ۽ شاهدن جي شاهديءَ کان پوءِ نبي ڪريم ﷺ جن هٿ ڪٽڻ جي قرآني سزا لاڳو ڪرڻ جو حڪم فرمايو. ان لاءِ ماڻهن سزا معاف ڪرڻ جي سفارش ڪرائي. ان تي نبي ڪريم ﷺ سخت ناراض ٿيا ۽ ارشاد فرمايائون:

”گذريل قومن جي تباهيءَ جو سبب اهوئي هو ته اهي غريبن جي مٿان قانون لاڳو ڪندا هئا ۽ اميرن سان رعايت ڪندا هئا. جيڪڏهن مُحَمَّد ﷺ جي ڌيءَ فاطمه به چوري ڪري ها ته آءُ ان جو به هٿ وڌيان ها.“

اصحاب سڳورا ﷺ به نبي ڪريم ﷺ جي طريقي جي مطابق مساوات تي دل ۽ جان سان عمل ڪندا هئا. حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضرت بلال حبشي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي ”يَا سَيِّدِي“ (يعني منهنجا آقا) چئي سڏيندا هئا. حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جڏهن فلسطين جي فتح لاءِ بيت المقدس جي سفر تي وڃي رهيا هئا ته سواريءَ تي واري واري سان پنهنجي غلام کي سوار ڪندا هئا ۽ پاڻ پيدل پئي هليا. حضرت ابوذر غفاري رضی اللہ تعالیٰ عنہ جيڪو لباس پاڻ پهريندا هئا اهوئي پنهنجي غلام کي پهرائيندا هئا.

مساوات جا فائدا: مساوات جا ڪجهه فائدا هي آهن:

- مساوات سان پاڻ ۾ پائيچارو ۽ محبت پيدا ٿئي ٿي.
- مساوات سان عدل ۽ انصاف قائم ٿئي ٿو.
- مساوات سان قومي، زباني ۽ گروهه عصبيت ختم ٿئي ٿي.
- مساوات ذريعي فتنن ۽ جهڳٽن جو خاتمو ٿئي ٿو.

اسلامي تاريخ اهڙن روشن مثالن سان ڀري پئي آهي، جيڪي اسان جي لاءِ روشنيءَ جي لات آهن. اڄ جي دور ۾ اسان جي سماج کي اهڙي مساوات جي سخت ضرورت آهي ته جيئن اسان جي معاشري مان فرقن جي نفرت جي باهه ختم ٿي سگهي ۽ امن ۽ محبت جي فضا عام ٿي پوي.

سبق جو خلاصو

- مساوات برابريءَ کي چوندا آهن. اسلام ۾ سڀئي انسان برابر آهن، ڪوبه ڪنهن کان گهٽ ناهي. انهن جي وچ ۾ رنگ ۽ نسل جي بنياد تي فرق ڪرڻ انسانيت جي خلاف آهي.
- سڀني انسانن جو پيءُ ۽ ماءُ حضرت آدم ۽ بي بي حوا عليهما السلام آهن.
- اسلام مساوات جو علمبردار آهي.
- نبي ڪريم ﷺ ۽ اصحاب سڳورا رضی اللہ تعالیٰ عنہ مساوات جو عملي نمونو هئا.

- شاگرد ۽ شاگردياڻيون مساوات جي موضوع تي پاڻ ۾ بحث مباحثو ڪن.

شاگرد ۽
شاگردياڻيون
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- مساوات جي معنى ۽ مفهوم بيان ڪريو.
- ۲- مساوات ڪهڙي ٻوليءَ جو لفظ آهي؟
- ۳- مساوات جي اهميت بابت نبي ڪريم ﷺ جن ڇا فرمايو آهي؟
- ۴- فضيلت ۽ شرافت جو جيڪو معيار قرآن مجيد ٻڌايو آهي، اهو بيان ڪريو.
- ۵- اصحاب سڳورن رضوان الله عليهم جي زندگيءَ مان مساوات بابت ڪوبه هڪ مثال ٻڌايو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- ”مساوات“ جي معنى آهي:
 - (الف) برابري ڪرڻ (ب) زيادتي ڪرڻ (ج) گهٽتائي ڪرڻ (د) فرق ڪرڻ
- ۲- غزوہ خندق جي موقعي تي نبي ڪريم ﷺ جنهن صاحبي سڳوري رضوان الله تعالى عليه جي مشوري تي خندق کوٽرائي هئي، اهو هو:
 - (الف) حضرت صهيب رومي رضوان الله تعالى عليه
 - (ب) حضرت سلمان فارسي رضوان الله تعالى عليه
 - (ج) حضرت بلال حبشي رضوان الله تعالى عليه
 - (د) حضرت زيد بن حارثه رضوان الله تعالى عليه
- ۳- حضرت عمر رضوان الله تعالى عليه حضرت بلال حبشي کي سڏيندا هئا:
 - (الف) ”منهنجا پيءُ“ چئي
 - (ب) ”منهنجا دوست“ چئي
 - (ج) ”منهنجا آقا“ چئي
 - (د) ”منهنجا نوڪر“ چئي
- ۴- حضرت عمر رضوان الله تعالى عليه جڏهن فلسطين جي فتح لاءِ بيت المقدس جي سفر تي وڃي رهيا هئا ته:
 - (الف) پاڻ سواري تي ويٺا ۽ غلام پنڌ هلي رهيو هو.
 - (ب) پاڻ پنڌ پئي هليا ۽ غلام کي سواريءَ تي ويهاريائون.
 - (ج) واري واري سان سواريءَ تي ڪڏهن غلام کي پئي ويهاريائون ۽ ڪڏهن پاڻ پئي ويٺا.
 - (د) غلام ۽ پاڻ پئي گڏجي سواريءَ تي ويٺا.

۳. خال ڀريو:

- (۱) حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه جيڪو لباس پاڻ پائيندا هئا، اهوئي پنهنجي _____ کي پارائيندا هئا.
- (۲) حضرت عمر رضي الله عنه حضرت بلال حبشي رضي الله عنه کي _____ چئي سڏيندا هئا.
- (۳) نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم فرمايو ته جيڪڏهن _____ به چوري ڪري ها ته آءٌ سندس هٿ وڌيان ها.
- (۴) نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم حضرت بلال حبشي رضي الله عنه کي مسجد نبوي جو _____ بڻايو.
- (۵) نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن حضرت زيد بن حارثه رضي الله عنه جيڪو پاڻ سڳورن رضي الله عنه جو آزاد ڪيل ٻانهو هو، پنهنجي پٽ سان ان جو نڪاح ڪرايو.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- مساوات برابري کي چوندا آهن.
☐	☐	۲- اسلام ۾ سڀئي انسان برابر آهن.
☐	☐	۳- حضور صلي الله عليه وسلم ۽ اصحابي رضي الله عنهم مساوات جو عملي نمونو هئا.
☐	☐	۴- حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه جيڪو لباس پاڻ پهريندا هئا اهوئي پنهنجي غلام کي پهرائيندا هئا.
☐	☐	۵- وڏائي ۽ بزرگيءَ جو معيار تقويٰ تي ناهي هوندو.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
هڪڙي ڪيفيت ۾ نظر ايندا آهن.	۱- نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن جي ذات مبارڪ
مساوات جو عملي مظاهرو نظر ايندو.	۲- حضور اڪرم صلي الله عليه وسلم پنهنجي عمل سان
ڪلهو ڪلهي سان ملائي بيهندا آهن.	۳- اسلامي عبادتن تي غور ڪبو ته
مساوات جو بهترين عملي نمونو هئي.	۴- روزي ۾ سڀئي روزيدار
نسلي ويڇن کي هميشه لاءِ ختم ڪري ڇڏيو.	۵- نماز ۾ سڀئي نمازي

استادن لاءِ هدايت

- مساوات جي عنوان تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کي وڌيڪ معلومات ڏيو.

۴- محنت جي عظمت

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته اهي:

- محنت جي عظمت کي ڄاڻي، ان کي بيان ڪري سگهندا.
- محنت ڪرڻ جي ڪري اهي سماج جا ڪارائتا فرد بڻجي، ترقيءَ ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪري سگهندا.

محنت جي معنیٰ ۽ مفہوم: محنت جي معنیٰ آهي تڪليف ۽ مشقت سَهڻ. محنت جو مفہوم اهو آهي ته انسان پنهنجي هٿن سان محنت ڪري پنهنجي روزيءَ جو بندوبست ڪري ۽ پنهنجو پورهيو پنهنجن هٿن سان ڪري. **محنت جي عظمت بابت اسلامي تعليمات:** انسان کي پيدا ڪرڻ کان اڳ ۾ الله تعالیٰ پنهنجي مهربانيءَ سان هن دنيا ۾ ان جي ضرورت جو سمورو سامان مهيا ڪري ڏنو، ته جيئن هو دنياوي معاملن کي آسانيءَ سان ادا ڪري سگهي. قرآن مجيد ۾ پنهنجن هٿن سان پورهئي ڪرڻ تي زور ڏنو ويو آهي. الله تعالیٰ فرمائي ٿو:

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

(الجمعه: ۱۰)

پوءِ جڏهن نماز پوري ڪئي وڃي تڏهن زمين تي کنڊري وڃو ۽ الله جي فضل (رزق) جي طلب ڪريو ۽ الله کي گهڻو ياد ڪريو ته من اوهين ڪامياب ٿيو.

نبين سڳورن ﷺ به پنهنجي هٿن سان پورهيو ڪيو. ايسٽائين جو الله تعالیٰ جو پيغام پهچائڻ لاءِ به هنن احوور نه گهريو. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

”چؤ ته اوهان کان اُن (پيغام پهچائڻ) تي ڪوا جو رو نٿو گهران“. (الانعام: ۹۰)

دنيا جا بهترين انسان پيغمبر سڳورا ﷺ هوندا آهن. اهي سڀئي پنهنجي محنت ڪري روزي ڪمائيندا هئا. حضرت آدم ﷺ پني ٻارو ڪندا هئا. حضرت نوح ﷺ وادڪي جو ڪم ڪندا هئا. حضرت

ادريس عليه السلام درزڪو ڪم ڪندا هئا. حضرت داؤد عليه السلام زرهون ٺاهيندا هئا. حضرت موسيٰ عليه السلام پڪريون چاريندا هئا ۽ آخري پيغمبر حضرت محمد صلي الله عليه وسلم جن پڪريون به چاريون ته واپار به ڪيو. ان مان خبر پئي ته انهن بهترين انسانن پاڻ محنت ڪري ڪمائڻ ۾ ڪڏهن به عيب محسوس نه ڪيو. پراڻي فخر سان اهو ڪم ڪندا هئا. نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن محنت جي عظمت کي اجاگر ڪندي فرمايو:

الْكَاسِبُ حَبِيبُ اللَّهِ
محنت ڪندڙ الله جو دوست آهي.

هڪ موقعي تي نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو: ”انسان جي بهترين روزي اها آهي، جيڪا هو پاڻ پنهنجن هٿن سان ڪمائي.“ محنت ۽ مزدوريءَ جو قدر ڪرڻ جي تعليم ڏيندي حضور اڪرم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو: ”مزدور جي مزدوري ان جي پگهر سڪڻ کان اڳ ڪيس ادا ڪريو.“ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وسلم جن سوال ڪرڻ کي ناپسند ڪندي فرمايو ته:

الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى

مٿيون هٿ (يعني ڏيندڙ) هيٺئين هٿ (يعني وٺندڙ) کان ڀلو آهي.

محنت جا فائدا: محنت جا گهڻا سماجي فائدا آهن: • محنت سان ماڻهوءَ ۾ خودداري پيدا ٿئي ٿي. • محنت سان ماڻهو چُست رهي ٿو ۽ بيماري ۽ سُستيءَ کان بچي ٿو. • محنت ڪندڙ ماڻهو ڪنهن جي اڳيان هٿ ناهي ڊگهيڙيندو. • محنت سان سماج ۾ ترقي ٿئي ٿي ۽ خوشحالي وڌي ٿي. اسان کي هن سبق مان اهو پيغام مليو ته اسان محنت ڪري، پنهنجو ڪم پاڻ ڪريون. سُستي جي عادت ڇڏيون. ڪنهن به ڪم کي حقير نه سمجهون ۽ محنت ڪندڙن کي ڪنهن کان به گهٽ نه سمجهون، پر انهن جي عزت ڪريون.

سبق جو خلاصو

- الله تعالى جي سڀني نبين سڳورن عليه السلام محنت ڪري پنهنجي روزي ڪمائي، انهن مان ڪنهن به محنت ۾ عيب محسوس نه ڪيو.
- اسلام ڪنهن شخص جي اڳيان هٿ ڊگهيڙڻ کي پسند نٿو ڪري ۽ محنت ڪرڻ تي زور ڏئي ٿو.
- محنت سان نه صرف محنت ڪندڙ کي فائدو ٿئي ٿو، پر ملڪ ۽ قوم به ترقي ڪري ٿي.

- اسان ڪنهن به محنت ڪندڙ کي گهٽ نه سمجهون، پر ان جي عزت ڪريون.

• هر شاگرد ۽ شاگردياڻي پنهنجي بابت ٻڌائي ته اهو مستقبل ۾ محنت جو ڪهڙو طريقو اختيار ڪندو ۽ ڪهڙي طرح سماج جي خدمت ڪندو؟

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- محنت جي لفظي معنیٰ ڇا آهي؟
- ۲- محنت جو مفھوم بيان ڪريو.
- ۳- محنت جا ذاتي ۽ سماجي فائدا ٻڌايو.
- ۴- محنت جي باري ۾ قرآن مجيد ڪهڙي تعليم ڏئي ٿو؟
- ۵- محنت بابت نبي ڪريم ﷺ جن ڪهڙي تعليم ڏني آهي؟

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) محنت ڪرڻ سان ماڻهوءَ ۾ _____ پيدا ٿئي ٿي.
- (۲) انسان جو بهترين _____ اهو آهي، جيڪو هو پنهنجن هٿن سان ڪمائي.
- (۳) نبي ڪريم جن سوال ڪرڻ کي _____ فرمايو آهي.
- (۴) محنت سان معاشري ۾ _____ ٿئي ٿي.
- (۵) نبي ڪريم جن فرمايو ته مزدور کي سندس مزدوري ان جي _____ سڪڻ کان اڳ ڏيو.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- حضرت آدم عليه السلام پڪريون چاريندا هئا.
☐	☐	۲- حضرت نوح عليه السلام واپار ڪندا هئا.
☐	☐	۳- حضرت اديس عليه السلام درز ڪو ڪندا هئا.
☐	☐	۴- حضرت داؤد عليه السلام زرهون ناهيندا هئا.
☐	☐	۵- حضرت موسيٰ عليه السلام پني پارو ڪندا هئا.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- محنت جي معنيٰ آهي	جيڪو پاڻ پنهنجن هٿن سان ڪمائي.
۲- محنت ڪندڙ شخص ڪنهن جي اڳيان	پيغمبر هوندا آهن.
۳- دنيا جا بهترين انسان	هٿ ڊگهيٽڙ کان بچي پوي ٿو.
۴- آخري پيغمبر حضرت محمد ﷺ جن	تڪليف ۽ مشقت.
۵- انسان جو بهترين رزق اهو آهي،	پڪريون به چاريون هيون.

استادن لاءِ هدايت

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياتين آڏو ”تعليم لاءِ محنت جي ضرورت“ جي موضوع تي ليڪچر ڏين ته جيئن انهن ۾ ڪاپي ڪلچر سان نفرت پيدا ٿئي ۽ هو پنهنجي تعليم تي ڌيان ڏين.

۵- ماحول جي گدلاڻ ۽ اسلامي تعليمات

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يار ٽيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- پنهنجي ماحول بابت جاڳرتا پيدا ڪري بيان ڪري سگهندا.
- ماحول جي گدلاڻ ۽ اسلامي تعليمات بابت آگاهه ٿي، لکي سگهندا.
- ماحول کي گدلاڻ کان بچائڻ جي اهميت بيان ڪري سگهندا.
- پنهنجو پاڻ کي ۽ ماحول کي صاف سترو رکڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

ماحول جو مفهوم: اسان جي چوڌاري جيڪي شيون آهن، انهن کي 'ماحول' چئبو آهي.

گدلاڻ جو مفهوم: اسان جي ماحول ۾ اهڙيون شيون، جيڪي انساني صحت لاءِ نقصانڪار هجن، انهن کي 'ماحول جي گدلاڻ' چئبو آهي. ماحول جي گدلاڻ انسانن ۽ سڀني جاندارن لاءِ تمام گهڻي نقصانڪار آهي. ماحول کي گدلاڻ کان بچائڻ لاءِ ڏيهي ۽ پرڏيهي طور تي قدم کنيا وڃن ته جيئن دنيا ۾ انسان ۽ ٻيا جانور زندهه رهي سگهن. ماحول جي گدلاڻ جي حوالي سان پوري دنيا ۾ اها جاڳرتا پيدا ڪئي پئي وڃي ۽

ماحول کي پاڪ ۽ صاف بڻائڻ لاءِ اربين رپيا خرچ ڪيا پيا وڃن. اسلام زندگي گذارڻ جو مڪمل نظام آهي. هن صرف آخرت جي ڪاميابيءَ تي زور ناهي ڏنو، پر هونديا پر به انساني زندگيءَ جي خوشحالي ۽ ترقيءَ جو علمبردار آهي. جيئن ته ماحول جي گدلاڻ انساني زندگيءَ ۽ ان جي ترقيءَ لاءِ نقصانڪار آهي، انهيءَ ڪري اسلامي تعليمات موجب ماحول کي پاڪ صاف رکڻ ۽ ان کي هر قسم جي گدلاڻ کان بچائڻ تي زور ڏنو ويو آهي. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمَطْهُرِينَ ﴿١٠٨﴾ (التوبه: ١٠٨)

۽ الله پاڪ رهڻ وارن کي دوست رکندو آهي.

اسان مان جڏهن هر شخص پنهنجي پاڪائي ۽ صفائيءَ جو اهم ڪردار ڪندو ته ان جو اثر اسان جي ماحول تي پوندو ۽ اسان جو ماحول گدلاڻ کان بچي پوندو. اسلام دنيا ۾ فساد پکيڙڻ کي سختيءَ سان روڪي ٿو ۽ فساد رڳو ڦرلٽ يا قتل کي نٿو چيو وڃي، پر ماحول کي خراب ڪرڻ پڻ فساد ئي آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ فرمائي ٿو:

”۽ الله فساد کي پسند نه ڪندو آهي.“ (البقره: ٢٠٥)

نبي ڪريم ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ آهي:

الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ

پاڪائي ايمان جو حصو آهي.

ماحول جي گدلاڻ جا ڪجهه قسم هيٺ ڏنا پيا وڃن:

فضائي گدلاڻ: اسان جو فضائي ماحول ڪارخانن مان نڪرندڙ زهريلي دونهين، گاڏين مان نڪرندڙ دونهين ۽ سگريٽ جي دونهين سان گڏوڻي ٿئي ٿو. ان گدلاڻ جي ڪري چمڙي، ڪن، نڪ ۽ اکين جون بيماريون جنم وٺن ٿيون. فضائي گدلاڻ کان بچاءَ لاءِ وڻ ڀوڪڻ تمام ڪارائتا آهن. وڻ ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ جذب ڪن ٿا، جيڪا انسان ۽ جانور خارج ڪندا آهن ۽ آڪسيجن ٻاهر ڪڍن ٿا، جيڪا جاندارن کي ساهه کڻڻ ۾ مدد ڏئي ٿي. نبي ڪريم ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ آهي:

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ

ڪوبه مسلمان ڪو وڻ ڀوڪي ٿو يا ٻني ڀوڪي ٿو، پوءِ ان مان پکي يا انسان يا جانور کائين ٿا ته اهو ان لاءِ صدقي ۾ شمار ٿئي ٿو.

پاڻيائي گدلاڻ: پاڻي هن ڌرتيءَ تي زندگيءَ جو بنياد آهي. ڪارخانن مان نڪرندڙ زهريلو پاڻي، زمين جي ڪيميائي پاڻ جو غير ضروري استعمال، دريائن ۽ سمنڊن ۾ گند ڪچرو اڇلائڻ سان پاڻيائي گدلاڻ پکڙجي ٿي. ان سان نه صرف پاڻي انسانن جي لاءِ استعمال جو ڳوڻو نٿو بڻجي، پر پاڻيائي مخلوق لاءِ پڻ اهو پاڻي انتهائي نقصانڪار آهي. انسان پاڻيائي جانورن مان گهڻن جانورن کي پنهنجي خوراڪ طور استعمال ڪري ٿو. جيئن مڇي وغيره. پاڻيائي گدلاڻ سان اها خوراڪ انسان جي لاءِ استعمال جو ڳوڻي نٿي رهي. نبي ڪريم ﷺ جن پاڻيءَ کي پاڪ ۽ صاف رکڻ تي زور ڏيندي فرمايو آهي ته:

اتَّقُوا الْمَلَاعِنَ الثَّلَاثَةَ الْبَرَّازَ فِي الْمَوَارِدِ وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ وَالظِّلَّ

”لعنت جو سبب بڻجندڙ ٽن شين کان بچو: پاڻيءَ جي وهت تي گندگي ڪرڻ کان ۽ رستي جي وچ ۾ گندگي ڪرڻ کان ۽ چانوارن وٽن جي هيٺان گندگي ڪرڻ کان.“

صوتي گدلاڻ: صوتي گدلاڻ ”گوڙ“ کي چئبو آهي. حد کان وڌيل آواز گوڙ بڻجي ماحول کي گدلو ڪري ٿو. جنهن سان انسان جسماني دٻاءُ جو شڪار ٿئي ٿو ۽ ان ۾ نفسياتي بيماريون جنم وٺن ٿيون. گاڏين جو گوڙ، انهن ۾ لڳل پريشر هارن، لاؤڊ اسپيڪر جو غير ضروري واڌو استعمال صوتي گدلاڻ جو سبب بڻجن ٿا. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

”۽ پنهنجو آواز ڍرو ڪر. چوٽه آوازن مان بچڙو (آواز) گڏهه جي هينگ آهي.“ (لقمان: ۱۹)

نبي ڪريم ﷺ عام طور تي وچولي آواز ۾ ڳالهائيندا هئا. اسلامي تعليمات جي روشنيءَ ۾ بهترين انسان اهو آهي، جيڪو انسانن جي لاءِ سڀ کان وڌيڪ فائديمند هجي. نبي ڪريم ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ آهي:

”انسانن ۾ سڀ کان وڌيڪ سنو انسان اهو آهي، جيڪو ٻين کي نفعو پهچائي.“

اسان کي گهرجي ته گند ڪچرو آباديءَ جي ويجهو نه ساڙيون ۽ پاڻيءَ ۾ نه اڇلايون. لاؤڊ اسپيڪر جو گهٽ کان گهٽ استعمال ڪريون ۽ اهڙيون گاڏيون استعمال ڪريون، جيڪي دونهون نه ڪڍنديون هجن. موجوده دور ۾ انسانن سان وڏي پلائي اها آهي ته ان جي ماحول کي هر قسم جي گدلاڻ کان بچايو وڃي، ته جيئن انسان صحتمند زندگي گذاري سگهي ۽ آخرت جي امتحان جي بهتر طريقي سان تياري ڪري سگهي.

سبق جو خلاصو

- ماحول ۾ اهڙين شين جو شامل ٿيڻ، جيڪي صحت لاءِ نقصانڪار ثابت ٿين، ان کي ”ماحول جي گدلاڻ“ چئبو آهي.
- ماحول جي گدلاڻ صرف انسانن جي صحت لاءِ نقصانڪار ناهي، پر سڀني جاندارن لاءِ نقصانڪار آهي.
- ماحول کي گدلو ڪرڻ زمين تي فساد پکيڙڻ جي برابر آهي.
- اسلام ماحول کي پاڪ ۽ صاف رکڻ جو سبق ڏئي ٿو ته جيئن گدلاڻ کان بچي سگهجي ۽ انسان خوشحال زندگي گذاري سگهي.

- هر هڪ شاگرد ۽ شاگردياڻي گهٽ ۾ گهٽ هڪ اهڙي شيءِ ٻڌائي، جنهن سان ماحول ۾ گدلاڻ پکڙجندي هجي ۽ ان کان بچاءَ جي تدبير به ٻڌائي.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- ماحول جي گدلاڻ ڇاڪي چئبو آهي؟
- ۲- ماحول جي گدلاڻ جا گهڻا قسم آهن؟
- ۳- اسلام جي مطابق ماحول کي گدلو ڪرڻ ڇاڪاڻ ناپسند ڪيو ويو آهي؟
- ۴- فضائي ماحول جي گدلاڻ کان ڪيئن بچي سگهجي ٿو؟
- ۵- صوتي گدلاڻ ڪهڙين شين کان پکڙجي ٿي؟

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) اسان کي گهرجي ته آباديءَ جي ويجهو _____ کي نه ساڙيون.
- (۲) لاڙد اسپيڪر جو غير _____ استعمال نه ڪجي.
- (۳) اهڙيون گاڏيون استعمال ڪجن، جيڪي _____ نه ڪڍن.
- (۴) نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو: ”انسانن ۾ سڀ کان سٺو انسان اهو آهي، جيڪو ٻين انسانن کي _____ پهچائي.“

(۵) نبي ڪريم ﷺ جن پاڻيءَ کي _____ رکڻ تي زور ڏنو آهي.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- اسان جي چوڌاري جيڪي شيون آهن، انهن کي ’ماحول‘ چئجي ٿو.
☐	☐	۲- الله تعالیٰ فساد ڪندڙن کي پسند نٿو ڪري.
☐	☐	۳- وڻ آڪسيجن جذب ڪن ٿا.
☐	☐	۴- گدلاڻ هن ڌرتيءَ تي زندگيءَ جو بنياد آهي.
☐	☐	۵- پاڻيائي گدلاڻ سان پاڻيءَ جي خوراڪ انسانن لاءِ استعمال جوڳي نٿي رهي.

۴. ڪالم-۱ جي لفظن کي ڪالم-۲ جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
۱- وڻ پوکڻ تمام ڪارائتا آهن.	۱- صوتي گدلاڻ
۲- صدقہ جاريہ قرار ڏنو آهي.	۲- فضائي گدلاڻ کان بچاءَ لاءِ
۳- گوڙ کي چئبو آهي.	۳- وڻ ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ
۴- جذب ڪن ٿا.	۴- نبي ڪريم ﷺ جن وڻ پوکڻ کي

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين تي واضح ڪريو ته قرآن مجيد اسان کي وضو ۽ غسل ذريعي پاڪائي حاصل ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو ۽ اهڙيءَ طرح حديثن مبارڪن ۾ به پاڪ ۽ صاف رهڻ جو حڪم آهي. اهي ماحول جي گدلاڻ کان بچاءَ جو سنو ذريعو آهن.

۶- حقوق العباد (مائنٽ، مهمان، بيمار)

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياتيون هن لائق بڻجندا ته اهي:

- انساني حقن بابت آگاه ٿي، بيان ڪري سگهندا.
- حقوق العباد ادا ڪري، امن ۽ سکون وارو سماج قائم ڪرڻ ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪري سگهندا.

حقوق العباد جي معنيٰ ۽ مفهوم: ”حقوق“ جمع آهي ”حق“ جو. ”حق“ جي لفظي معنيٰ آهي ”ثابت

ٿيل شيءِ ۽ ڀرڻايتون“. ”حقوق العباد“ مان مراد اهي ذميداريون آهن، جيڪي الله تعاليٰ جي طرفان ٻانهن تي هڪٻئي لاءِ فرض ڪيل آهن. هڪ ٻانهي جو حق ٻئي لاءِ ذميداري يا فرض بڻجي ٿو.

حقن جا ٻه قسم آهن: (۱) حقوق الله ۽ (۲) حقوق العباد. حقوق الله مان مراد الله تعاليٰ سان تعلق رکندڙ اهي ذميداريون آهن، جن جي اسلام اسان کي تعليم ڏئي ٿو ۽ حقوق العباد مان مراد ٻانهن سان تعلق رکندڙ اهي ذميداريون آهن، جيڪي اسلام اسان جي مٿان لاڳو ڪري ٿو.

ڪنهن به سماج جي خوشحالي، ڪاميابي، امن ۽ ترقيءَ لاءِ ضروري آهي ته ان ۾ انساني حقن جو وڌيڪ خيال رکيو وڃي. جنهن سماج ۾ انساني حقن جو جيترو لحاظ رکيو ويندو، اهو سماج اوترو خوشحال ۽ اُسرندي سماج چئبو. اسلام حقوق العباد تي گهڻو زور ڏئي ٿو. انهن حقن ۾ ٽن قسمن جي ماڻهن جا حق انتهائي اهم آهن. مائنٽ، مهمان ۽ بيمار. مائنٽن ۾ ڇاڇو، ڇاڇي، ماسي، پٽي، مامو، سوٽ، ماروٽ، پڦاٽ ۽ ماسات وغيره شامل آهن.

مائنٽن جا حق: انساني نالن ۾ سڀ کان وڌيڪ اهميت مائنٽن جي آهي. اهوئي سبب آهي جو قرآن ۽ حديث ۾ انساني حقن ۾ انهن کي سرفهرست رکيو ويو آهي. مائنٽن جا اسان جي مٿان جيڪي حق لاڳو ٿين ٿا، انهن مان ڪجهه هي آهن:

- انهن جي ڏک سک ۾ شريڪ ٿيون.
- انهن سان سنوور ٿاڻ ڪريون.

- ڏکڻي وقت ۾ انهن جي مدد ڪريون.
 - انهن کي ڪنهن به قسم جي تڪليف ڏيڻ کان پاسو ڪريون.
- قرآن مجيد ۾ ارشاد مبارڪ آهي:

وَاتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ (بني اسرائيل: ۲۶)

۽ مائتي وارن کي سندن حق ڏي.

مائتن سان مائتي ڳنڍڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي ۽ انهن کان مائتي توڙڻ تي سختيءَ سان روڪيو ويو آهي. مٽيءَ کي توڙڻ قرآن مجيد ۾ منافقن جي نشاني ٻڌائي وئي آهي. الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

”۽ الله جن (ڪمن) جي ڳنڍڻ جو حڪم ڪيو آهي، تن کي چنڊا آهن.“ (البقره: ۲۷)

مائتي جوڙڻ جي اهميت کي واضح ڪندي نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو:

”مائتي توڙيندڙ جنت ۾ داخل نه ٿيندو.“

نبي ڪريم ﷺ مائتن جي حقن جو گهڻو خيال رکندا هئا. پنهنجي ٿڃ پيئاريندڙ ماءُ بيبي حليمه سعديه رضيا الله عنها ۽ پنهنجي ٿڃ شريڪ پيڻ حضرت شيما رضيا الله عنها جو اُٽي بيهي استقبال ڪندا هئا ۽ انهن لاءِ پنهنجي چادر وڇائيندا هئا ۽ انهن کي ڇڏڻ لاءِ اڳتي ويندا هئا. انهن جون ڳالهيون توجّه سان ٻڌندا هئا. پڇاڙيءَ ۾ کين تحفن ۽ سوکڙين سان رخصت ڪندا هئا.

مهمانن جا حق: سُني سماج ۾ مهمان جي عزت ڪئي ويندي آهي ۽ انهن جي مهمان نوازي ڪئي ويندي آهي. مهمان نوازي نبين سڳورن ﷺ جي سنت آهي. قرآن مجيد ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام جي مهمان نوازيءَ جو ذڪر آيو آهي. نبي ڪريم ﷺ جن به گهڻا مهمان نواز هئا. پاڻ سڳورن ﷺ جن جو ارشاد آهي:

”جيڪو شخص الله تعاليٰ ۽ آخرت تي ايمان رکي ٿو، کيس گهرجي ته اهو پنهنجي مهمان جي عزت ڪري.“

نبي ڪريم ﷺ مهمان جو پورو خيال رکندا هئا. اسلامي تعليمات مان معلوم ٿئي ٿو ته مهمان به پنهنجي ميزبان جو خيال رکي. پنهنجي ميزبان سان اهڙي فرمائش نه ڪري، جنهن سان هن کي تڪليف پهچي ۽ تن ڏينهن کان وڌيڪ ميزبان وٽ نه ترسي. ميزبان وٽ اهڙن وقتن ۾ نه وڃي، جن سان کيس تڪليف ۽ ڏکيائي محسوس ٿئي.

اسلامي تعليمات جي روشنيءَ ۾ ميزبان تي مهمان جا به حق آهن، جن مان ڪجهه هي آهن:

- مهمان جي عزت ڪرڻ.
 - وس آهران جي خدمت ڪرڻ.
 - مهمان جي آرام جو خيال رکڻ.
 - مسلم ۽ غيرمسلم لاءِ انهن حقن ۾ فرق نه ڪرڻ.
- بیمار جا حق:** نبي ڪريم ﷺ بنا ڪنهن فرق جي مسلم ۽ غيرمسلم جي بيماريءَ جي وقت عيادت ڪندا هئا. ايسٽائين جو پاڻ سڳورا ﷺ پنهنجن دشمنن جي پڻ عيادت ڪندا هئا.
- بیمار جا گهڻا حق آهن، جن مان ڪجهه هي آهن:
- جيڪڏهن ڪو شخص بيمار ٿئي ته حيثيت واري تي ضروري آهي ته اهو سندس حيثيت مطابق علاج ڪرائي.
 - جڏهن ڪو شخص بيمار ٿئي ته ان جي عيادت ڪجي.
 - بيمار جي عيادت جي وقت ان جي صحتيابيءَ جي دعا گهري.
 - عيادت ڪرڻ کان پوءِ وڌيڪ دير تائين ان وٽ نه ويهي، ڇاڪاڻ ته اڪثر ڪري بيمار تڪليف جي حالت ۾ هوندو آهي.
 - هن ڏکئي وقت ۾ هن کي سهارو ۽ حوصلو ڏجي.
 - علاج کان علاوه ضرورت مطابق هن جي بي مدد ڪرڻ گهرجي.
- اسان کي به گهرجي ته اسان به پنهنجن مائٽن، مهمانن ۽ بيمارن جا حق ادا ڪريون. ان سان سماج ۾ محبت وڌندي ۽ امن ۽ سکون قائم ٿيندو ۽ ان عمل سان الله تعاليٰ جو راضيو حاصل ٿيندو.

سبق جو خلاصو

- اسلام ۾ حقوق العباد (مائٽن، مهمانن، بيمارن) جي وڏي اهميت آهي. حقوق العباد سان ئي سماج ۾ امن ۽ سکون پيدا ٿئي ٿو ۽ ان سان ئي ملڪ ۽ قوم ترقي ڪري سگهندا.
- جنهن سماج ۾ انساني حقن جو جيترو وڌيڪ لحاظ ڪيو ويندو، اهو معاشره اوترو وڌيڪ خوشحالي ۽ ترقي ماڻيندو.

- هر هڪ شاگرد ۽ شاگردياڻي پنهنجي پاڙي ۾ ڪنهن بيمار جي عيادت لاءِ وڃي يا پنهنجي مائٽ سان ملاقات ڪري، ڪلاس ۾ پنهنجن ساٿين کي ٻڌائي.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حقوق العباد جي معنی ۽ مفهوم ٻڌايو.
- ۲- مائٽن جي حقن مان ڪي به ٽي حق بيان ڪريو.
- ۳- مهمان جا ڪهڙا حق آهن؟ انهن مان ڪي به ٽي حق بيان ڪريو.
- ۴- نبي ڪريم ﷺ بيمار جي حقن جي حوالي سان ڇا ارشاد فرمايو آهي؟
- ۵- مائٽن جي حقن بابت نبي ڪريم ﷺ جو عملي مثال پيش ڪريو.

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) جڏهن ڪو بيمار ٿي پوي ته ان جي _____ ڪجي.
- (۲) مهمان به پنهنجي _____ جو خيال رکي.
- (۳) مائٽن سان _____ جوڙڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي.
- (۴) نبي ڪريم ﷺ جن گهڻا _____ هئا.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- حق جي لفظي معنی آهي انصاف.
☐	☐	۲- حقن جا ٻه قسم آهن: (۱) حقوق الله (۲) حقوق العباد.
☐	☐	۳- انساني ناتن ۾ سڀ کان وڏي اهميت دوستن جي آهي.
☐	☐	۴- مائٽن سان مائتي توڙڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي.
☐	☐	۵- سٺي سماج ۾ مهمان جي عزت ڪئي ويندي آهي.

۴. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
مهمان جي عزت ڪئي ويندي آهي. نبين سڳورن ﷺ جي سنت آهي. داخل نه ٿيندو. مهمان نوازيءَ جو ذڪر آيو آهي. الله تعاليٰ کي پسند آهي.	۱- بيمار جي عيادت ڪرڻ ۲- قرآن مجيد ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام جي ۳- سٺي سماج ۾ ۴- مهمان نوازي ۵- مائتي ٽوڙڻ وارو جنت ۾

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو مائتن، مهمانن ۽ بيمارن بابت حديثن ۾ بيان ٿيل حقن بابت وڌيڪ روشني وجهو.

هدايت جا سرچشما / مشاهير اسلام

تعارف

ڪنهن به قوم جا مشاهير ان قوم جي لاءِ هدايت جي واٽ، رهبر ۽ رهنما جي حيثيت رکندا آهن، جن جي زندگيءَ کي سامهون رکندي، قومون اڳتي وڌنديون رهنديون آهن. اسلام جي تعليم ۽ تربيت جي نتيجي ۾ اهڙا بهترين انسان وجود ۾ آيا آهن، جن تي سموري انسانيت فخر ڪري سگهي ٿي. هن باب ۾ اسلامي تاريخ جي چئن اهم مشاهير حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا، حضرت فريدالدين گنج شکر رضی اللہ عنہ، صلاح الدين ايوبي رضی اللہ عنہ ۽ علامه ابن خلدون رضی اللہ عنہ جو ذڪر ڪيو ويندو، جيڪي اسان جي زندگيءَ لاءِ هدايت جي لات آهن.

مقصد

هنن سبقن جو مقصد هيءُ آهي ته شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن باب ۾ ڏنل چئني شخصيتن جي زندگيءَ جي احوال، انهن جي ڪارنامن ۽ انهن جي طرفان دين جي باري ۾ ڪيل قيمتي خدمتن کان واقف ٿي انهن جي نقش قدم تي هلڻ جي ڪوشش ڪندا.

۱- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياتيون هن لائق بڻجندا ته اهي:
- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي زندگيءَ بابت آگاهي حاصل ڪري لکي سگهندا.
 - حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي شخصيت ۽ سندن ديني خدمتن جي باري ۾ بيان ڪري سگهندا.

نالو ۽ نسب: سندن نالو عائشه رضی اللہ عنہا ۽ لقب صديقہ آهي. پاڻ بنو تيمر خاندان سان تعلق رکن ٿيون. پاڻ حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ عنہ جي ڌيءَ ۽ نبي ڪريم ﷺ جن جي محبوب گهرواري آهن. سندن والده ماجده جونالو اُمّ رومان رضی اللہ عنہا آهي.

زندگيءَ جا واقعا: حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي تربيت شروع کان ئي اسلامي تعليمات جي مطابق ٿي. پاڻ رضی اللہ عنہا ننڍپڻ کان ئي انتهائي هوشيار هيون. هڪ ڀيري نبي ڪريم ﷺ جن گهر ۾ آيا ته بيبي عائشه رضی اللہ عنہا وٽ ڪجهه رانديڪا ڏنائون. انهن گڏين ۾ پرن وارو گهوڙو به هو. پاڻ سڳورن ﷺ بيبي عائشه رضی اللہ عنہا کان پڇيو ته ”هي ڇا آهي؟“ بيبي عائشه رضی اللہ عنہا جواب ڏنو ته ”هيءُ گهوڙو آهي“. نبي ڪريم ﷺ جن پڇيو ته ”ڇا گهوڙي کي پڙهوندا آهن؟“ بيبي عائشه رضی اللہ عنہا جواب ڏنو ته ”اي الله جا رسول! حضرت سليمان عليهما السلام جي گهوڙي کي پڙهڻ هئا“.

نبي ڪريم ﷺ جن سان بيبي عائشه رضی اللہ عنہا جو نڪاح مديني ڏانهن هجرت کان اڳ ٿيو هو ۽ رخصتي مديني ڏانهن هجرت کان پوءِ ٿي. سندن گهر مسجد نبويءَ جي ويجهو هڪ حجري جي صورت ۾ هو. ان جو فائدو اهو ٿيو ته بيبي سڳوري رضی اللہ عنہا نبي ڪريم ﷺ جن جي مسجد نبويءَ ۾ ڏنل تعليم به ٻڌندي هئي. جيڪڏهن ڪا شيءِ رهجي ويندي هئي ته اها پاڻ سڳورن ﷺ کان حجري ۾ اچڻ وقت پڇي وٺنديون هيون. اهوئي سبب آهي، جو بيبي سڳوري رضی اللہ عنہا کان ٻن هزارن کان به وڌيڪ حديثون روايت ٿيل آهن.

حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي شخصيت ۽ فضيلتون: بيبي سڳوري رضی اللہ عنہا اصحاب سڳورن رضی اللہ عنہن ۽ صحابيات سڳورين رضی اللہ عنہن کان علم ۽ فضيلت ۾ تمام وڏو درجو رکندي هئي. ڏکين مسئلن ۾ به اصحاب سڳورا رضی اللہ عنہن ۽ صحابيات سڳوريون رضی اللہ عنہن بيبي سڳوري رضی اللہ عنہا سان رابطو ڪري پنهنجا مسئلا حل ڪرائيندا هئا. حج جي دوران ماڻهن جا جتا سندن خيمي ۾ اچي مسئلا پڇيندا هئا ۽ بيبي سڳوري رضی اللہ عنہا انهن جا

جواب ڏيندي هئي. اُمُ المؤمنین حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا جو وڌيڪ وقت نبي ڪريم ﷺ جن جي خدمت ۽ ماڻهن جي تعليم ۽ تربيت توڙي عبادت ۾ گذرندو هو. حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا کي قرآن، حديث ۽ فقه تي وڏي مهارت حاصل هئي. حضرت عائشہ صديقہ رضی اللہ عنہا جي زندگي تقویٰ ۽ پرهيزگاريءَ جو نمونو هئي. سندس صداقت ۽ تقویٰ بابت قرآن مجيد جي سورہ نور ۾ ڪوڙ ساريون آيتون نازل ٿيون آهن. نبي ڪريم ﷺ کي به بيبي سڳوريءَ سان ڏاڍي محبت هئي. حضور ڪريم ﷺ پنهنجي زندگيءَ جا آخري ڏينهن بيبي عائشہ رضی اللہ عنہا جي گهر ۾ گذاريا هئا ۽ ان گهر ۾ ئي دفن ڪيا ويا. سندن حجري مبارڪ ۾ قرآن مجيد جون گهڻيون ئي آيتون نازل ٿيون، جيڪا ڳالهه بيبي عائشہ رضی اللہ عنہا جي لاءِ سڀ کان وڏي عزت ۽ عظمت جو سبب آهي. حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا اعلى اخلاق جو نمونو هئي. نهايت سخي هيون. هڪ ڀيري سندن ڀائيجي حضرت عبدالله بن زبير رضی اللہ عنہ سندن خدمت ۾ ڪجهه دينار موڪليا ته پاڻ رضی اللہ عنہا اهي سمورا دينار محتاجن ۽ غريبن ۾ ورهائي ڇڏيا ٿين.

حضرت عائشہ صديقہ رضی اللہ عنہا جو غزون ۾ ڪردار: اسلامي تاريخ جي مطالعي مان خبر پوي ٿي ته اسلام ۽ مسلمانن جي دفاع لاءِ جهاد ۾ نه صرف مرد حصو وٺندا هئا، پر عورتون به پنهنجو ڪردار ادا ڪنديون

مديني منوره ۾ حضرت عائشہ صديقہ رضی اللہ عنہا جي قبر مبارڪ ۱۹۲۶ع کان اڳ

هيون. جهاد جي ميدان ۾ مرد لڙڻ ۾ مصروف رهندا هئا ته عورتون زخمين کي طبي مدد پهچائينديون هيون ۽ انهن جي کاڌي پيئي ڪارائڻ ۾ مدد ڪنديون هيون. حضرت بيبي عائشہ رضی اللہ عنہا غزوہ اُحد ۽ غزوہ بني مصطلق ۾ شريڪ ٿي اهڙيون خدمتون سرانجام ڏنيون.

وفات: حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا چئني خليفن سڳورن رضی اللہ عنہن جو زمانو ڏٺو هو. سندن وفات ۱۷ رمضان المبارڪ سنہ ۵۸ هجري ۾ ٿي. حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا جي نماز جنازه ان وقت جي مديني جي گورنر حضرت ابوهريره رضی اللہ عنہ پڙهائي. کين رات جي وقت مديني جي قبرستان بقيع الغرقڊ ۾ دفن ڪيو ويو. بيبي سڳوريءَ رضی اللہ عنہا کي ڪوبه اولاد نه هو. سندن شان ۾ نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي:

”عائشہ کي دنيا جي عورتن ۾ اها فضيلت حاصل آهي، جيڪا ڪاڌن ۾ ٿرڍ کي“.

(گوشت جي اها رَس جنهن ۾ مانيءَ جا ڳيا پوري کاڌي ويندي آهي، جنهن کي سنڌيءَ ۾ ”ڪُٽِي“ چئبو آهي. عربيءَ ۾ ان کي ”ٿرڍ“ چئبو آهي. کاڌي جو اهو طريقو عرب ۾ گهڻو پسند ڪيو ويندو هو)

حضرت عائشه صديقته ﷺ جون خوبيون: حضرت بيبي عائشه رضی اللہ عنہا جون گهڻيون ئي خوبيون آهن، جن مان ڪجهه هي آهن:

- حضرت عائشه رضی اللہ عنہا جون بيبي ڪريم ﷺ جي زوجہ محترمه هئي.
- گهڻين حديثن جي روايت ڪرڻ.
- ديني مسئلن ۾ اصحابن سڳورن رضی اللہ عنہ جي رهنمائي فرمائڻ.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا جي حجري مبارڪ ۾ نبی ڪريم ﷺ جن جو دفن ٿيڻ.

سبق جو خلاصو

- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ عنہ جي ڌيءَ هئي.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا نبی ڪريم ﷺ جن جي پياري گهرواري هئي.
- نبی ڪريم ﷺ جن جو حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا سان نڪاح مديني جي هجرت کان اڳ ٿيو هو ۽ رخصتي مديني جي هجرت کان پوءِ ٿي.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا اصحابن سڳورن رضی اللہ عنہ ۽ صحابيات سڳورين رضی اللہ عنہن ۾ علم ۽ فضيلت ۾ تمام وڏو درجو رکنديون هيون.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا کي قرآن، حديث ۽ فقه تي وڏي مهارت حاصل هئي.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا چئني خليفن سڳورن رضی اللہ عنہ جو دور ڏٺو.
- حضرت عائشه صديقته رضی اللہ عنہا جي وفات ۱۷ رمضان المبارڪ سنه ۵۸ هجري ۾ ٿي.

- شاگرد ۽ شاگردياڻيون هڪ ٻئي کي حضرت بيبي عائشه صديقته رضی اللہ عنہا جي زندگيءَ جو مختصر احوال آکاڻي جي صورت ۾ ٻڌائين

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي پيءُ ۽ ماءُ جو نالو ٻڌايو.
- ۲- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي رخصتي ڪڏهن ٿي؟
- ۳- هن سبق ۾ نبي ڪريم ﷺ جن حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي باري ۾ ڇا فرمايو؟
- ۴- قرآن مجيد جي ڪهڙي سورة ۾ حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي شان ۾ آيتون نازل ٿيون؟
- ۵- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا ڪڏهن وفات ڪئي ۽ سندن نماز جنازه ڪنهن پڙهائي؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا تعلق رکندڙيون هيون:

(الف) بنونجار خاندان سان	(ب) بنوتيمر خاندان سان
(ج) بنوعدي خاندان سان	(د) بنوتيمر خاندان سان
- ۲- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا غزون ۾ شريڪ ٿي خدمتون سرانجام ڏنيون:

(الف) غزوہ اُحد ۽ غزوہ بني مُصطلق ۾	(ب) غزوہ بدر ۽ غزوہ خندق ۾
(ج) غزوہ تبوك ۽ غزوہ خُنين ۾	(د) غزوہ خيبر ۽ غزوہ طائف ۾
- ۳- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي تقوىٰ ۽ پرهيزگاريءَ جي باري ۾ قرآن مجيد جون گهڻيون آيتون نازل ٿيون:

(الف) سورة آل عمران ۾	(ب) سورة نساء ۾
(ج) سورة نور ۾	(د) سورة حُجرات ۾
- ۴- حضرت اُمّ رومان رضی اللہ عنہا جو حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا سان ناتو هو:

(الف) والده ماجده جو	(ب) ماسيءَ جو
(ج) پٽيءَ جو	(د) نانيءَ جو

۳. خال ڀريو:

- (۱) حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي وفات ۷۱ رمضان المبارڪ _____ ۾ ٿي.
- (۲) حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا کي رات جي وقت مديني جي قبرستان _____ ۾ دفنايو ويو.
- (۳) حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا نبي ڪريم ﷺ کان _____ کان به وڌيڪ حديثون روايت ڪيون آهن.
- (۴) حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا ننڍپڻ کان ئي انتهائي _____ هيون.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- نبي ڪريم ﷺ جن سان حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جو نڪاح مديني جي هجرت کان اڳ ٿيو.
☐	☐	۲- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي زندگي تقوىٰ ۽ پرهيزگاريءَ جو نمونو هئي.
☐	☐	۳- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا رڳو ٽن خليفن جو زمانو ڏٺو.
☐	☐	۴- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا اعلىٰ اخلاق جو نمونو هيون.
☐	☐	۵- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي وفات سنه ۵۰ هجري ۾ ٿي.

۵. ڪالم-۱ جي لفظن کي ڪالم-۲ جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
گهڻو وقت رسول الله ﷺ جي خدمت ۾ گذرندو هو.	۱- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جن
حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا سان محبت هئي.	۲- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي خجري
۾ قرآن مجيد جون ڪوڙ ساريون آيتون نازل ٿيون.	۳- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جو
پرهيزگاريءَ جو اعلىٰ نمونو هيون.	۴- نبي ڪريم ﷺ جن کي به

استادن لاءِ هدايت

- حضرت عائشه صديقہ رضی اللہ عنہا جي فضيلتن جي باري ۾ نبي ڪريم ﷺ جي بيان ڪيل حديثن مان گهٽ ۾ گهٽ ٽن حديثن متعلق شاگردن ۽ شاگردياڻين کي آگاهه ڪن.

۲- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ

سکيا جي حاصلات

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن لائق بڻجندا ته آهي:

- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جي زندگيءَ بابت آگاهي حاصل ڪري لکي سگهندا.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جي ڪارنامن کي بيان ڪري سگهندا.

نالو ۽ نسب: حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو مسعود آهي. ”فریدالدین“ ۽ ”گنج شکر“ ٻئي سندن لقب آهن. سندن والد جو نالو شیخ جمال الدین سلیمان ۽ ماءُ جو نالو ”قرسم خاتون“ آهي. حضرت فریدالدین گنج شکر جي ولادت ملتان جي هڪ ڳوٺ کتوال ۾ سنہ ۵۶۹ھ ۾ ٿي. سندن والد صاحب، وقت جو جو وڏو عالم ۽ دیندار شخص هو ۽ والده ماجده پڻ انتهائي پرهیزگار عورت هئي. سندن تعلق صوفین جي چشتي سلسلي سان هو.

تعليم ۽ تربيت: حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت جي ڪجهه وقت کان پوءِ سندن والد صاحب جو لاڏاڻو ٿيو. سندن والده کين ملتان جي ان وقت جي هڪ وڏي عالم مولانا منهاج الدين ترمذي رحمۃ اللہ علیہ وٽ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ موڪليو. ان دور جي تعليمي نظام مطابق پاڻ سڀ کان اڳ ۾ قرآن مجيد ياد ڪيائون. ان کان پوءِ تفسير، حديث، فقه، فلسفي، منطق، رياضي ۽ فلڪيات جي تعليم حاصل ڪيائون. حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ هڪ پيري مسجد ۾ ڪتابن جي مطالعي ۾ مصروف هئا ته حضرت قطب الدين بختيار ڪاڪي رحمۃ اللہ علیہ اتي آيا. پاڻ ساڻن مليا ۽ سندن شخصيت کان ايترو ته متاثر ٿيا جو سندن بيعت ڪري، انهن جا مريد بڻيا.

حضرت فريد الدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي مرشد جي هدايت مطابق وڌيڪ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ اسلامي دنيا جي ٻين ملڪن جو سفر ڪيو. پاڻ علم ۾ وڌيڪ پختگي حاصل ڪرڻ لاءِ مڪه مڪرمه، مدينه منوره، بغداد، بلخ، بخارا ۽ بيت المقدس ويا ۽ اتي جي سڻن عالمن سڳورن کان علم حاصل ڪيائون ۽ ڪجهه سالن کان پوءِ واپس وطن موٽي آيا.

عبادت ۽ رياضت: حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ پنهنجو اهو معمول بڻائي ڇڏيو هو ته مهيني ۾ ٻه ڀيرا پنهنجي مرشد سان ملاقات ۽ فيض حاصل ڪرڻ لاءِ دهلي ويندا هئا ۽ باقي مهينا الله تعالىٰ جي عبادت ۾ گذاريندا هئا. نفلن جو باقاعده اهتمام ڪندا هئا ۽ نفلي روزا گهڻا رکندا هئا. ذڪر ۽ اذڪار لاءِ وقت ڪڍندا هئا.

دعوت ۽ تبليغ: سندن مرشد حضرت قطب الدين بختيار ڪاڪي رحمۃ اللہ علیہ کين ماڻهن ۾ دين پکيڙڻ لاءِ هانسي موڪليو. اتي وڃي پاڻ ماڻهن ۾ تعليم ۽ تربيت ۽ انهن جي سڌاري جو ڪم ڪندا رهيا. انهيءَ دوران سندن مرشد جو لاڏاڻو ٿيو. پاڻ هانسي مان واپس ڪتوال آيا ۽ اتي ڪجهه وقت رهڻ کان پوءِ پاڻ اجوڌن کي پنهنجي تعليم، تربيت، دعوت ۽ تبليغ جو مرڪز بڻايو. اجوڌن ۾ ضدي قبيلن جا ۽ راجپوت آباد هئا، جيڪي اڻ سڌريل هئا ۽ انهن ۾ جهالت عام هئي. حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي محنت، ديني تبليغ، تعليم ۽ تربيت سان اهي مسلمان ٿيا ۽ سندن اخلاقن ۽ ڪردارن وارا بڻجي پيا. سندن انهيءَ محنت جي نتيجي ۾ ننڍي کنڊ ۾ هزارين ماڻهو مسلمان بڻيا.

حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ بادشاهن کان پري رهندا هئا ۽ پنهنجن مريدن کي به انهن کان پري رهڻ جي نصيحت ڪندا هئا. هڪ پيري دهليءَ جي بادشاهه ناصرالدين محمود سندن خدمت ۾ هڪ وڏي رقم ۽ ڪجهه جاگيرن جا پروانا به موڪليا. پاڻ انتهائي عاجزيءَ سان سموري رقم غريبن ۾ ورهائي ڇڏيائون ۽

جاگیرن جا پروانا واپس موکلي ڏنائون.

حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ ڪتاب پڻ لکيا. سندن لکيل ڪتابن مان ٽي ڪتاب گهڻو مشهور ٿيا: ”ماهيتِ قلب“، ”راحت القلوب“ ۽ ”اسرار الاولياء“. انهن ڪتابن مان اڃا تائين فيض حاصل ڪيو پيو وڃي.

وفات: حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ ۹۳ سالن جي عمر ۾ محرم الحرام سنہ ۶۲۸ھ ۾ وفات ڪيائون. سندن مزار پاڪستن (ساهيوال ڊويزن) ۾ آهي.

سبق جو خلاصو

- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو مسعود هو.
- ”فریدالدین“ ۽ ”گنج شکر“ ٻئي سندن لقب آهن.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت ملتان جي هڪ ڳوٺ ”ڪتوال“ ۾ سنہ ۵۶۹ھ ۾ ٿي.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ سڀ کان اڳ قرآن مجيد ياد ڪيو. ان کان پوءِ تفسير، حديث، فقه، فلسف، منطق، رياضي ۽ فلڪيات جا علم حاصل ڪيائون.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ حضرت قطب الدين بختيار ڪاڪي رحمۃ اللہ علیہ جي هٿ تي بيعت ڪئي ۽ سندن مُريد بڻيا.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ پنهنجو گهڻو وقت الله تعالیٰ جي عبادت ۾ گذاريو. نفل باقاعدي ۽ سان پڙهندا هئا ۽ نفلي روزا پڻ رکندا هئا.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ جي محنت ۽ تبليغ جي دعوت جي نتيجي ۾ ننڍي کنڊ ۾ هزارين ماڻهن اسلام قبول ڪيو.
- حضرت فریدالدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ ۹۳ سالن جي عمر ۾ محرم الحرام سنہ ۶۲۸ھ بمطابق ۾ وفات ڪئي.

• شاگرد ۽ شاگردڀاڻيون پاڪستان جي نقشي ۾ پاڪستن جو نشان لڳائي، پنهنجي پنهنجي ڪاپين ۾ لڳائين.

شاگرد ۽
شاگردڀاڻيون
لاڙ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو ڇا آهي ۽ سندن لقب ڪهڙا آهن؟
- ۲- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ ڪڏهن پيدا ٿيا ۽ ڪڏهن وفات ڪيائون؟
- ۳- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي مرشد جو نالو ڇا آيو.
- ۴- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ ڪهڙن قبيلن کي مسلمان بڻايو؟
- ۵- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي لکيل ڪتابن جا نالا ڇا آيا.

۲. خال ڀريو:

- (۱) حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ سڀ کان اڳ _____ ياد ڪيو.
- (۲) حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جو تعلق صوفين جي _____ سلسلي سان هو.
- (۳) حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي مرشد کان فيض حاصل ڪرڻ لاءِ _____ ويندا هئا.
- (۴) حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ _____ کان پري رهندا هئا.
- (۵) حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي مزار _____ ۾ آهي.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو عبدالله آهي.
☐	☐	۲- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ سنڌ ۾ ڄاوا.
☐	☐	۳- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جو تعلق صوفين جي سلسلي چشتيه سان هو.
☐	☐	۴- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ بادشاهن کان پري رهندا هئا.

۴. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
بيءُ جونالو جمال الدين سليمان ۽ ماءُ جونالو قريسم خاتون هو. ملتان جي هڪ ڳوٺ ڪتوال ۾ ڄاوا. نفل باقاعديءَ سان پڙهندا هئا. وقت ڪيندا هئا.	۱- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ ۲- ذڪر ۽ اذڪار لاءِ ۳- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جن ۴- حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياتين کي ”صوفي“ لفظ جي مفهوم کان آگاهه ڪريو ۽ کين ٻڌايو ته ”چشتيه“ سلسلي مان ڇا مراد آهي.

ساهيوال ڊويزن جي پاڪستان شهر جو خوبصورت نظارو، جتي حضرت فريدالدين گنج شڪر رحمۃ اللہ علیہ جي مزار واقع آهي.

۳- صلاح الدين ايوبي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يادگار ٿيڻ لائق بڻجندا ته اهي:
- تاريخ جي هن عظيم مسلمان جرنيل ۽ فاتح جي شخصيت بابت ڄاڻ حاصل ڪري، بيان ڪري سگهندا، جنهن عيسائين کي شڪست ڏئي، بيت المقدس انهن جي قبضي مان آزاد ڪرايو.

نالو ۽ نسب: سلطان صلاح الدين جو اصل نالو يوسف بن ايوب هو. پنهنجي والد جي نسبت سان هو ”ايوبي“ سان مشهور ٿيا. ’صلاح الدين‘ سندن لقب هو. پاڻ عراق جي شهر تڪريت ۾ سنه ۱۱۳۷ع ۾ پيدا ٿيا.

تعليم ۽ تربيت: صلاح الدين ايوبيءَ پنهنجي تعليم دمشق ۽ بعلبك جي شهرن جي مسجدن ۽ مدرسن مان حاصل ڪئي. ان دور ۾ عيسائين بيت المقدس تي قبضو ڪري مسلمانن جو ڪوس ڪيو هو. انهيءَ ڪري مسلمانن جي دلين ۾ عيسائين جي خلاف نفرت ۽ ڪاوڙ عام ٿي پئي هئي. انهيءَ نفرت جي جذبن جي نتيجي ۾ بيت المقدس کي آزاد ڪرائڻ جي ارادي سلطان صلاح الدين جي زندگيءَ جو رخ موڙي ڇڏيو. هن جنگي تربيت پنهنجي والد ۽ پنهنجي چاچي مشهور سپه سالار اسدالدين شيرڪوه کان حاصل

ڪئي. ان کان پوءِ هن هڪ سپاهي ۽ مجاهد جي طور تي سموري زندگي جهاد ۾ گذاري. سنه ۱۱۲۹ع تي اسدالدين شيرڪوه صلاح الدين کي گڏ وٺي مصر ويو. جتي فاطمي خليفي اسدالدين شيرڪوه کي پنهنجو وزير ۽ ڪمانڊران چيف مقرر ڪيو. ٻن مهينن کان پوءِ اسدالدين شيرڪوه جي لاڏاڻي کان پوءِ صلاح الدين کي ان جي جاءِ تي وزير مقرر ڪيائين.

سنه ۱۱۷۴ع ۾ شام جي بادشاهه نورالدين محمود جي لاڏاڻي کان پوءِ سندس يارهن سالن جي پٽ ملڪ الصالح کي بادشاهه بڻايو ويو. ملڪ الصالح جي بداعمالين ۽ ڪمزورين مان صليبي عيسائين فائدو وٺڻ پئي چاهيو. انهيءَ خطري جي ڪري سلطان صلاح الدين شام ڏانهن اڳڀرائي ڪئي ۽ شام تي پنهنجو اثر رسوخ وڌايو. هن ملڪ الصالح کي بادشاهيءَ تان نه لائق ڀرڻ ڏنائين. سنه ۱۱۸۲ع ۾ ملڪ الصالح جي لاڏاڻي کان پوءِ سڀني رياستن سلطان صلاح الدين کي بادشاهه مڃيو.

بيت المقدس جي آزادي: صليبي بادشاهه رينالڊ فلسطين جي مسلمانن سان مسلسل معاهدن جي ڀڃڪڙي ڪري رهيو هو ۽ مسلمانن جي قتل ۾ شامل هو. انهيءَ ڪري سلطان صلاح الدين فلسطين کي صليبي عيسائين کان آزاد ڪرائڻ لاءِ فلسطين ڏانهن اڳڀرائي ڪئي. صليبين پوري يورپ مان فوجون گڏ ڪيون. جنهن ۾ برطانيه جو مشهور سپه سالار رچرڊ، جيڪو شيردل جي نالي سان مشهور هو، اهو به شريڪ ٿيو. بيت المقدس جي فتح لاءِ سنه ۱۱۸۷ع ۾ وڏي جنگ لڳي، جيڪا ٽين صليبي جنگ جي نالي سان مشهور آهي. هن جنگ ۾ سلطان صلاح الدين فتح حاصل ڪئي ۽ صليبين جي گڏيل طاقت کي زبردست شڪست حاصل ٿي. فلسطين صليبين جي قبضي مان آزاد ٿيو. سلطان فلسطين جي سڀني عيسائين کي عام معافي ڏيڻ جو اعلان ڪيو ۽ انهن جي نوجوانن ۽ سپاهين تي جزيو لاڳو ڪيو. انهن جي پوڙهن ۽ معذورن جو جزيو پاڻ ادا ڪيائين. سلطان جي ان سهڻي سلوڪ جي ڪري ڪوڙ سارا عيسائي مسلمان بڻيا.

اخلاق ۽ ڪردار: سلطان صلاح الدين نه صرف پاڻ هڪ وڏو فاتح ۽ سپه سالار هو، پر هڪ سٺو ۽ بهترين اڳواڻ پڻ هو. هن مصر کان فلسطين تائين پڪڙيل سلطنت کي هڪ فلاحِي رياست بڻائي ڇڏيو. پنهنجي سموري دولت غريبن ۽ مسڪينن جي مدد لاءِ لٽائي ڇڏيائين. زندگي تمام سادگيءَ واري گذاريائين. اهوئي سبب آهي جو سلطان هوندي به ڪڏهن به زڪوة جي نصاب جو مالڪ نه ٿيو. بيشمار اسپتالون، لائبريريون، مسافر خانن ۽ تعليمي ادارا قائم ڪيائين، جن مان ڪن جا نشان اڃا تائين موجود آهن. پاڻ اعليٰ اخلاق ۽ ڪردار جو مالڪ هو. رچرڊ جهڙو دشمن جڏهن بيمار ٿيو ته پاڻ ان جي عيادت لاءِ وٽس ويو. اهي ئي آهي اخلاق هئا، جن جي ڪري عوام ساڻس تمام گهڻي محبت ڪندي هئي ۽ دشمن به سندس عزت ڪندا هئا.

وفات: دنيا جو هيءُ عظيم فاتح، سپه سالار ۽ بهترين بادشاهه سنه ۱۱۹۳ع ۾ ۵۶ سالن جي عمر ۾ بخار جي بيماريءَ جي ڪري دمشق ۾ لاڏاڻو ڪري ويو. لاڏاڻي وقت سندس ڇڏيل ڪل ملڪيت هڪ ڪوٽ، هڪ گهوڙو ۽ هڪ دينار ۽ ۳۶ درهم هئي.

سبق جو خلاصو

- سلطان صلاح الدين ايوبیءَ جو اصل نالو يوسف هو.
- سلطان صلاح الدين ايوبی عراق جي شهر تڪريت ۾ سنه ۱۱۳۷ع ۾ پيدا ٿيو.
- سلطان صلاح الدين ايوبی پنهنجي تعليم دمشق ۽ بعلبك جي شهرن جي مسجدن ۽ مدرسن مان حاصل ڪئي.
- سلطان صلاح الدين ايوبی جي دور ۾ عيسائي صليبين بيت المقدس تي قبضو ڪيو هو.
- سلطان صلاح الدين ايوبی جنگي تربيت پنهنجي چاچي اسدالدين شيرڪوه کان حاصل ڪئي.
- سلطان صلاح الدين ايوبیءَ فلسطين کي صليبي عيسائين کان آزاد ڪرائڻ لاءِ فلسطين ڏانهن چڙهائي ڪئي.
- بيت المقدس جي فتح لاءِ سنه ۱۱۸۷ع ۾ وڏي جنگ لڳي. هن جنگ ۾ سلطان صلاح الدين ايوبی فتح حاصل ڪئي ۽ صليبين جي گڏيل طاقت کي زبردست شڪست حاصل ٿي.
- دنيا جو هيءُ عظيم فاتح سنه ۱۱۹۳ع ۾ ۵۶ سالن جي عمر ۾ دمشق ۾ لاڏاڻو ڪري ويو.

- شاگرد ۽ شاگردياتيون سلطان صلاح الدين ايوبیءَ جو قصو هڪ ٻئي کي ٻڌائين.

شاگردن ۽
شاگردياتين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ جو اصل نالو ڇا هو؟
- ۲- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ تعليم ڪٿان حاصل ڪئي؟
- ۳- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ ڪهڙي صليبي جنگ ۾ يورپي صليبين کي شڪست ڏني؟
- ۴- ٽين صليبي جنگ ڪڏهن ۽ ڪٿي وڙهي وئي؟
- ۵- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ جو لاڏاڻو ڪڏهن ۽ ڪٿي ٿيو؟

۲. خال پُر ڪريو:

- (۱) سلطان صلاح الدين ايوبيءَ فلسطين جي سڀني عيسائين لاءِ _____ جو اعلان ڪيو.
- (۲) رچرڊ جهڙو دشمن جڏهن بيمار ٿيو ته سلطان صلاح الدين ايوبي سندس _____ لاءِ هليو ويو.
- (۳) سلطان صلاح الدين ايوبيءَ پنهنجي زندگي _____ سان گذاريندو هو.
- (۴) سلطان صلاح الدين ايوبي مصر کان وٺي فلسطين تائين پکڙيل سلطنت کي هڪ _____ رياست بڻايو.
- (۵) صليبي بادشاهه _____ فلسطين جي مسلمانن سان مسلسل معاهدن جي پڇڪڙي ڪري رهيو هو.

۳. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ جو اصل نالو يوسف هو.
☐	☐	۲- سلطان صلاح الدين ايوبي عراق جي شهر تڪريت ۾ ڄائو.
☐	☐	۳- رينالڊ فلسطيني مسلمانن سان معاهدي جي پابندي ڪندو هو.
☐	☐	۴- بيت المقدس جي جنگ ۾ آمريڪا جو مشهور سپه سالار به شريڪ ٿيو.
☐	☐	۵- تين صليبي جنگ سنه ۱۱۸۷ع ۾ وڙهي وئي.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
جو جزيو سلطان صلاح الدين ايوبيءَ پاڻ ادا ڪيو.	۱- سلطان صلاح الدين ايوبي
سهڻي ورتاءُ سان گهڻا عيسائي مسلمان ٿيا.	۲- سلطان هٿن جي باوجود صلاح الدين
پنهنجي تعليم دمشق ۽ بعلبك ۾ حاصل ڪئي.	۳- عيسائين جي پوڙهن ۽ معذورن
مشهور سپه سالار رچرڊ به شامل ٿيو.	۴- سلطان صلاح الدين ايوبيءَ جي اهڙي
ايوبي ڪڏهن زڪواة جي نصاب جو مالڪ نه هو.	۵- بيت المقدس جي جنگ ۾ برطانيه جو

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو واضح ڪريو ته صليبي جنگين کي ”صليبي جنگيون“ ڇاڪاڻ ڇڏجي ٿو ۽ صليب جي معنيٰ ڇا آهي؟

۴- علامه ابن خلدون رحمۃ اللہ علیہ

سکيا جي حاصلات

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد ۽ شاگرد يائين هن لائق بڻجندا ته اهي:
 - تاريخ جي هن عظيم سياسي مُفڪر جي شخصيت، بعد ۾ ايندڙ علمي تاريخ تي نهايت ڳوڙها اثر ڇڏيا، ان جي ڪارنامن بابت معلومات حاصل ڪري بيان ڪري سگهندا.

تونس ۾ اهو گهر، جتي ابن خلدون پيدا ٿيو هو.

نالو ۽ نسب: سندن نالو عبدالرحمان بن

محمد هو. پاڻ اُتر افرقه جي ملڪ تيونس ۾ سنه ۷۳۲ھ مطابق سنه ۱۳۲۲ع ۾ پيدا ٿيا. پاڻ ابن خلدون جي نالي سان پوري دنيا ۾ مشهور آهن. سندس خاندان جي وڏي ڏاڏي جو نالو خالد المعروف خلدون هو، جنهن نسبت سان کيس ”ابن خلدون“ چيو ويو.

شروعاتي زندگي: علامه ابن خلدون

شروعاتي تعليم ۽ تربيت پنهنجي پيءُ محمد کان حاصل ڪئي. ننڍپڻ ۾ ئي قرآن مجيد ياد ڪرڻ کان پوءِ عربي ٻولي ۽ ادب، تفسير، حديث، فقه وغيره ۾ تعليم مڪمل ڪيائين.

واقعا: علامه ابن خلدون جو شمار انساني تاريخ ۽ خاص طور تي اسلامي تاريخ جي ممتاز مؤرخ، عمرانيات

جي ماهر ۽ وڏي سياسي مُفڪر طور ٿئي ٿو. پنهنجي تمام وڏي علمي صلاحيت ۽ ذهني قابليت جي ڪري پاڻ ٽن ملڪن تيونس، اندلس ۽ مصر جي اهم سياسي عهدن تي مقرر ٿيو. پاڻ تيونس جي سلطان ابواسحاق بڻي، اندلس جي والي سلطان ابن احمر ۽ مصر جي بادشاهه برقوق جي درٻار ۾ سيڪريٽري ۽ قاضيءَ جي اهم

عهدن تي فائز رهيو. اهڙيءَ طرح کيس دنيا جي مختلف سماج، قومن جي عادت ۽ طور طريقن، مختلف سياسي انتظامن ۽ قومن ۽ بادشاهت جي عروج ۽ زوال کي گهراڻيءَ سان ڏسڻ جو موقعو مليو. پاڻ پنهنجن انهن مشاهدن ۽ تجربن کي علمي انداز ۾ پنهنجن ڪتاب ۾ پيش ڪيو آهي. سندس اهو جڳ مشهور علمي ۽ تحقيقي ڪم سندس ڪتاب ”المقدمه“ ۽ ”تاريخ ابن خلدون“ جي نالي سان مشهور آهي.

علامه ابن خلدون جي زندگيءَ جو آخري ۽ ڊگهو وقت مصر ۾ گذريو. جتي دنيا جي مشهور درسگاهه جامعة الازهر ۾ استاد جي حيثيت سان پنهنجي ڊيوٽي سرانجام ڏيندا رهيا. پاڻ پنهنجي تاريخ ابن خلدون پڻ اتي رهائش دوران لکيائون. عمرانيات جي حوالي سان علامه ابن خلدون هيءُ نظريو پيش ڪيو ته انساني زندگيءَ جا ٻه بنيادي ۽ اهم اصول آهن:

(۱) گڏجي زندگي گذارڻ. (۲) انساني زندگي جو دفاع ڪرڻ.

سندس نظريي موجب هيءُ سماج انهن اصولن جو لحاظ ڪرڻ کان سواءِ ترقي نٿو ڪري سگهي ۽

تيونس جي اها مسجد، جتي ابن خلدون
سبق پڙهائيندو هو.

نه ئي عروج حاصل ڪري سگهي ٿو. تعليم جي حوالي سان هن هيءُ نظريو پيش ڪيو ته علمن جا ٻه قسم آهن:

(۱) فڪري علم. (۲) تقليدي علم.

فڪري علم انسان پنهنجي پنجن حسن کي استعمال ڪندي حاصل ڪري ٿو، جن ۾ سڀئي سائنسي علم شامل آهن ۽ تقليدي علم اُهي علم آهن، جيڪي صرف خيال ۽ عقل جي بنياد تي حاصل ٿي سگهن ٿا. سگهجن، انهن ۾ سڀئي مذهبي علم شامل آهن.

لاڏاڻو: انساني تاريخ جو هيءُ وڏو عالم ۽ مفڪر سنه ۸۰۸ھ مطابق ۱۴۰۶ع ۾ قاهره (مصر) ۾ لاڏاڻو ڪري ويو. هن وقت اوڀر ۽ اولهه جي اعلى علمي ادارن ۾ سندس زندگيءَ ۽ ڪارنامن تي تحقيق ٿي رهي آهي.

سبق جو خلاصو

- علامہ عبدالرحمان المعروف ابن خلدون اتر افریقا جي ملڪ تیونس ۾ پیدا ٿيو. هن شروعاتي تعليم ۽ تربیت پنهنجي پيءُ کان حاصل ڪئي.
- علامہ ابن خلدون تیونس، اندلس ۽ مصر جي اہم سياسي عہدن تي مقرر ٿيو.
- علامہ ابن خلدون بہ اہم ڪتاب لکيا: (۱) المقدمہ (۲) تاریخ ابن خلدون.
- علامہ ابن خلدون جو لاڏاڻو مصر جي شہر قاہرہ ۾ ٿيو.

- شاگرد ۽ شاگردیاڻيون علامہ ابن خلدون جي علمي ڪارنامن تي ھڪ ٻئي سان مذاڪرو ڪن.

شاگردن ۽
شاگردیاڻين
لاڏاڻو سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- علامہ ابن خلدون جو اصل نالو ٻڌايو.
- ۲- علامہ ابن خلدون ڪڏهن ۽ ڪٿي پیدا ٿيو؟
- ۳- علامہ ابن خلدون جي وفات ڪڏهن ۽ ڪٿي ٿي؟
- ۴- علامہ ابن خلدون ڪهڙن ملڪن ۾ ۽ ڪهڙن عہدن تي رھيو؟
- ۵- علامہ ابن خلدون جا ڪهڙا جڳ مشھور ڪتاب لکيل آھن؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- علامہ ابن خلدون اتر افریقا جي ملڪ:

(الف) مراکش ۾ پیدا ٿيو	(ب) ليبيا ۾ پیدا ٿيو
(ج) الجزائر ۾ پیدا ٿيو	(د) تیونس ۾ پیدا ٿيو

۲- علامه ابن خلدون شروعاتي تعليم حاصل ڪئي:

- (الف) پنهنجي چاچي کان
(ب) پنهنجي مامي کان
(ج) پنهنجي پيءُ کان
(د) پنهنجي ناني کان

۳- علامه ابن خلدون جي زندگيءَ جو ڳچ وقت گذريو:

- (الف) مصر ۾
(ب) ترڪي ۾
(ج) شام ۾
(د) عراق ۾

۴- علامه ابن خلدون عمرانيات جي حوالي سان نظريو پيش ڪيو ته:

- (الف) انساني زندگيءَ جو بنيادي اصول هڪ آهي.
(ب) انساني زندگيءَ جا بنيادي اصول ٻه آهن.
(ج) انساني زندگيءَ جا بنيادي اصول ٽي آهن.
(د) انساني زندگيءَ جا بنيادي اصول پنج آهن.

۵- علامه ابن خلدون پنهنجو ڪتاب ”تاريخ ابن خلدون“ لکيو:

- (الف) تيونس ۾
(ب) قاهره ۾
(ج) استنبول ۾
(د) دمشق ۾

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) علامه ابن خلدون هي نظريو پيش ڪيو ته علمن جا _____ قسم آهن.
(۲) علامه ابن خلدون هي نظريو پيش ڪيو ته انساني زندگيءَ جا _____ بنيادي ۽ اهم اصول آهن.
(۳) علامه ابن خلدون شروعاتي تعليم ۽ تربيت پنهنجي پيءُ _____ کان حاصل ڪئي.
(۴) علامه ابن خلدون دنيا جي مشهور درسگاه _____ ۾ استاد جي حيثيت سان ڊيوٽي سرانجام ڏني.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- علامه ابن خلدون ننڍپڻ ۾ ئي قرآن مجيد ياد ڪيو.	☐	☐
۲- علامه ابن خلدون دمشق يونيورسٽيءَ ۾ استاد جي حيثيت سان پنهنجي ڊيوٽي سرانجام ڏيندو رهيو.	☐	☐
۳- علامه ابن خلدون ٽن ملڪن سعودي عرب، ليبيا ۽ شام ۾ اهم عهدن تي مقرر ٿيو.	☐	☐
۴- علامه ابن خلدون جي زندگيءَ جو آخري ۽ گچ وقت مصر ۾ گذريو.	☐	☐
۵- علامه ابن خلدون جو لاڏاڻو قاهره ۾ ٿيو.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- علامه ابن خلدون جو لاڏاڻو	عبدالرحمان بن محمد هو.
۲- علامه ابن خلدون پنهنجا مشاهدا ۽ تجربا	تي وڌن علمي ادارن ۾ تحقيق ٿي رهي آهي.
۳- علامه ابن خلدون جون نالو	کي استعمال ڪندي حاصل ڪري ٿو.
۴- علامه ابن خلدون جي زندگي ۽ ڪارنامن	علمي انداز ۾ پنهنجن ڪتابن ۾ پيش ڪيا آهن.
۵- فڪري علم انسان پنهنجي پنجن حسن	سنه ۸۰۸ هجري ۾ ٿيو.

استادن لاءِ هدايت

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي مصر جي عظيم الشان درسگاه ”جامعة الازهر“ جي تاريخ بابت آگاه ڪن ته اها درسگاه ڪهڙي بادشاهه ۽ ڪهڙي خاندان جي دور ۾ وجود ۾ آئي.

لُغات

معني	لفظ	معني	لفظ
رھڻي ڪھڻي ۽ سان تعلق رڪندڙ شيون	مُعاشرتي	باب پھريون: القرآن الڪريم	
زندگي ۽ سان لاڳاپيل شيون	مُعاشي	سُڃاڻپ، واقفيت	تعارُف
ڪنھن ڦڻ جو لفظ	اصطلاح	ھيٺ لھندڙ	نازل
درگاہ	بارگاہ	قرآن مجيد پڙھڻ	تلاوت
وجود، ذات	ھستي	قرآن مجيد کي قرائت سان پڙھڻ	تجويد
سمجھ، ڄاڻ	شعور	پڙھائيءَ جو ڪورس	نصاب
عزت، آبرو	احترام	پُل، غلطي	خطا
سچو، بنا ملاوت جي	خالص	قرآن مجيد ڏسي پڙھڻ	ناظره
تابعداري، فرمانبرداري	إطاعت	ياد، برزبان	حفظ
اڳيرو، اڳ ۾ ڪيل	مُقدّم	زور، طاقت	سگھ
عنوان، مضمون جو مقصد	موضوع	پلائي، مھرباني	مِھر
خيال، فڪر	تصوّر	ڳالھائڻ ۾ اٽڪ	ھبڪَ
مراد، مطلب	مفھوم	باب ٻيو: ايمانيات ۽ عبادتون	
ڪشادو	وَسيع	تعليم، علم	سِڪيا
مڪمل، ڪامل	جامع	فرق	مُتييد
الله تعاليٰ جي ياد	ذڪر (ج) اذڪار	پيرن جا نشان	نقش قدم
پورو پٺو واجبي	محدود	اصلي، موضوعي	لُغوي

معني	لفظ	معني	لفظ
باب ٽيون: سيرت طيبه		لُٽ، ڦر تباهي	غارتگري
شاخ	شعبو	پيدائش	تخليق
بلند ڪرڻ	اعلاءِ	هوبهو	عين
الله جي ڳالهه	ڪلمه الله	ايمانداري، سچائي	ديانت
پروانو، شاهي فرمان	منشور	جنهن جي عبادت ڪئي وڃي	معبود
طريقو، رتاءُ	سُلوڪ	خوش، سرهو	مسرور
ملاقات	وصال	ضرورت، خصوصيت	اهميت
پٺيان جو نظارو	پس منظر	اصلي، ذاتي	مادي
عهدنامو ڪندڙ ڏر	حليف	گهرج	حاجت
سفير وڪيل، قاصد	ايلچي	بيحد ٻڌڻ وارو	سميع
شوق ڏيارڻ، آماده ڪرڻ	ترغيب	بيحد ڏسڻ وارو	بصير
تدبير، هوشيارِي	حڪمت عملي	قبول ڪرڻ	ورنائڻ
زيان، اجايو	ضايع	واقعو، سانحو	حادثو
فتح، جيت	سوڀ	مضبوط	مُستَحْكَم
هوشيارِي، قابليت	مهارت	حالت، حقيقت	ڪيفيت
جان قربان ڪندڙ	جان نثار	پروسو، يقين	اعتماد
پڇندڙ دشمن جي لشڪر جو مال	غنيمت	عاجزي	انڪساري
مضبوطي، پختائي	استقامت	سڌارڻ، ٺاهڻ	سنوارڻ
تنبو	خيمو	واڌ، زيادتي	برڪت
ڊپ، هيبت	رُعب	پوک جي چوٽيءَ وارو حصو	سنگ
فتحمند	سويارو	دعوت ڏيندڙ، سڏيندڙ	داعي
جانشين	نائب	طرف، پاسو	پار
عيسائي	نصاري	بادشاهي	سلطنت
سردار	آقا	طبقن سان تعلق رکندڙ شيءِ	طبقاتي
الله تعاليٰ جي ساراهه	خطبو	فهرست ۾ سڀ کان اڳ ۾ ايندڙ	سر فهرست

معني	لفظ	معني	لفظ
رهڻي ڪهڻي واري زندگي	تَمَدَنِي	بنياد، سلسلو، ترتيب	نِظام
هدايت ڪرڻ، حڪم ڪرڻ	إرشاد	نيڪ بختي	سَعَادَت
ڏيتي لپتي، هلت چلت	وهنوار	عزت، مان	شَرَف
ڪسوٽي، انداز	مَعيار	جهنڊو ڪڍندڙ	علمبردار
چوڻ وارو، قبول ڪندڙ	قَائِل	غير عرب	عَجَمِي
بانگو، اذان چوندڙ	مُؤدِّن	ورثو	وِرَاثَت
نگهباني، مهرباني	رعايت	ٿورڙو وقت، اک چنپ	لَمَحُو
طرفداري، رشتيداري	عصبيت	گهڻو زور ڏيڻ	إصرار
احتجاج ڪرڻ	مُظَاهَرُو	سون جو هڪ سِڪو	اشرفي
وڌائي	عظمت	حضور ﷺ جن کي نبوت سان	بِعَثَت
تڪليف	مَشَقَّة	سرفراز ڪرڻ	
سجاڳي، بيداري	جاڳرتا	باب چوٿون: اخلاق ۽ آداب	
سجاڳ	بیدار		
ميراڻ	گدلاڻ	تعليم، پرورش	تربيت
انتظام ڪرڻ	تدبير	برائي، بدي	مذمّت
ڪم، عمل	ڪردار	واپس ڪرڻ، موڙڻ	رد
هلت، رَوش	ورتاءُ	سهڻو، حسين، جسم وارو	مُجَسِّمُو
آجيان	إستقبال	دل جي خاطري، پڪَ	اطمينان
سوکڙي	تحفوا (ج) تحائف	رد ڪيل، انڪار ٿيل	مَنفِي
دعوت ڏيندڙ	میزبان	ڪفايت، ٿوري تي راضي رهڻ	قناعت
بیمار کان پيڇڻ	عیادت	صلح، دوستي	آشتي
جرئت، دليري	حوصلو	گهڻائي، زيادتي	إفراط
مَضْبُوط، اٽل	مُستقل	گهٽتائي، ٿورڙائي	تَقْرِیْب
بدنظمي، گڙبڙ	آفرائفري	وڇرائي	إعتدال

لفظ	معني	لفظ	معني
سُرچشما	پاڻي نڪرڻ جي جاءِ	مُرِيد	پيروي ڪندڙ
مشاهير	شهرت ماڻيندڙ، ناميارا	مَعْمُول	ورثاءَ، عمل ڪيل
رابطو	لاڳاپو، تعلق	مُرشد	هدايت ڪندڙ
أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ	مؤمنن جي ماءُ	مزار	زيارت جوهنڌ، قبر
زوجه	گهرواري	رُخ	چهرو، صورت
مُحْتَرَمَه	عزت ۽ شان واري	جَزْبُو	ڍل جو هڪ قسم
تَقْوَىٰ	پرهيزگاري	صَلِيبِي	عيسائي
ناتو	تعلق	عمرانيات	جن ڪتابن جو تعلق
بَيْعَت	تابعداريءَ جو اقرار	مُفَكِّر	آباديءَ سان هجي
		مُذَاڪِرُو	ويچار وارو، فڪر ڪندڙ
		دَرَسْگَاهُ	هڪ ٻئي سان ذڪر ڪرڻ
			مدرسو، اسڪول

